

Liahóna

Miért van
szükségünk
Jézus
Krisztusra?

12

Amikor a kijelölt
szolgálatétel szívből
jövő lesz, 18

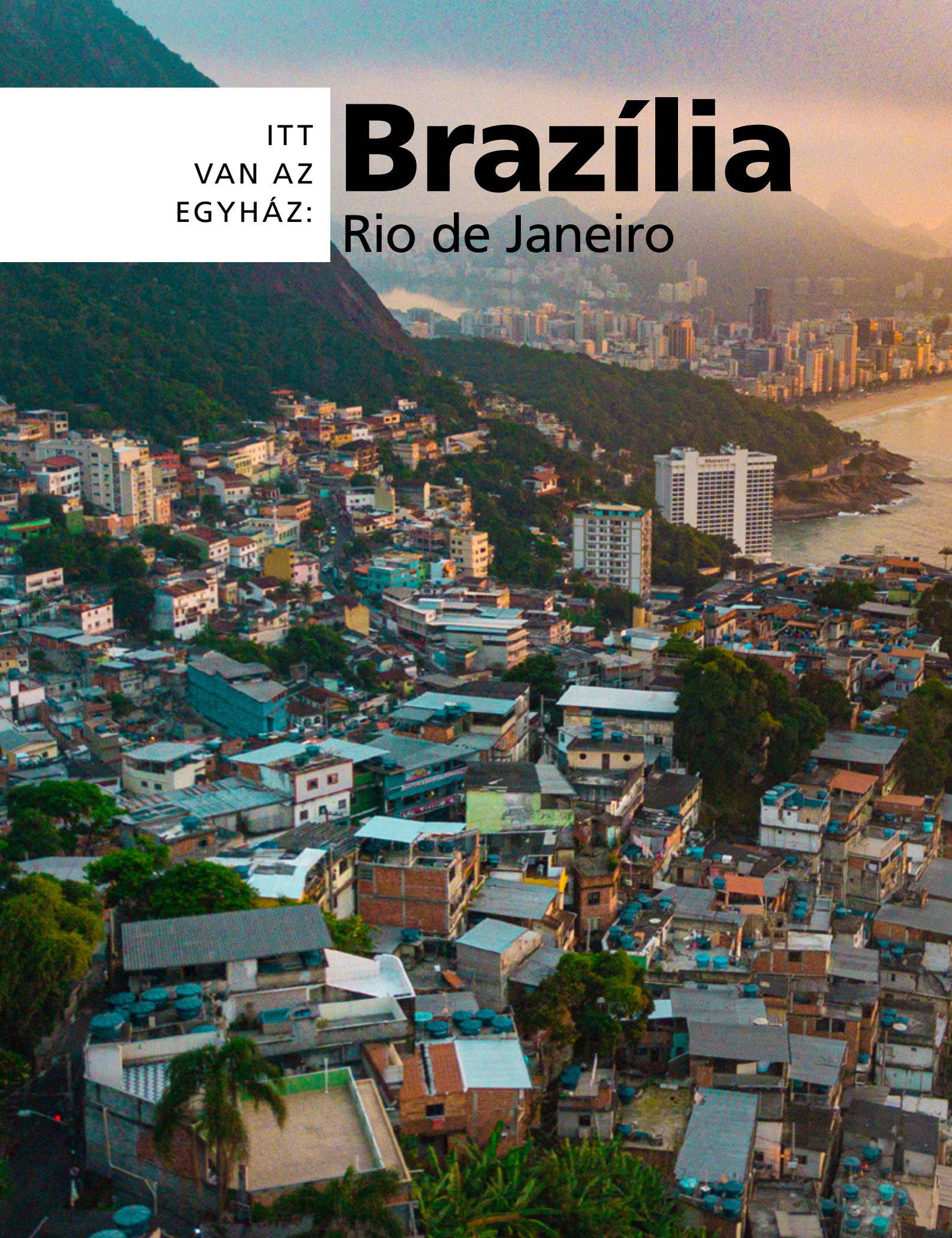
Miként tanúsított szeretetet Krisztus
azok iránt, akik számkivetettnek
érezték magukat?, 24

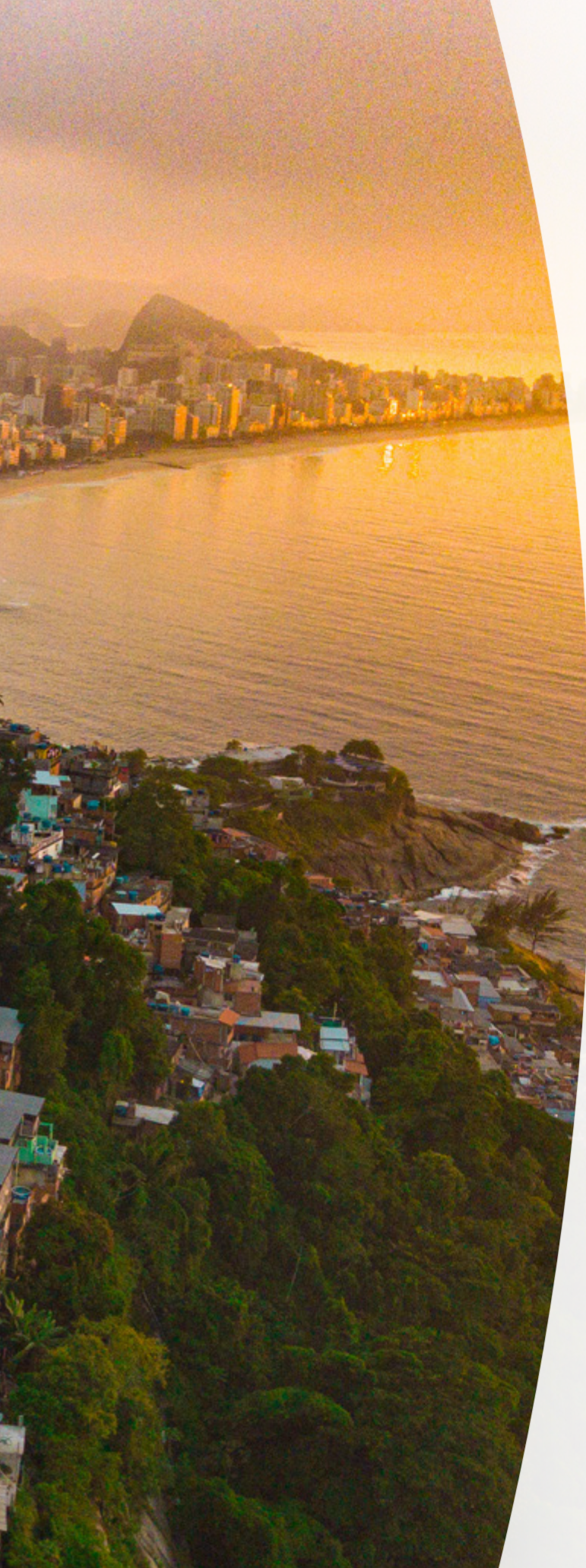
Annak négy módja, hogy
miként fogadjuk be Isten
szeretetének ajándékát, 28

ITT
VAN AZ
EGYHÁZ:

Brazília

Rio de Janeiro

Rio de Janeiro csupán egyike az egyház sok erős braziliai központjának. Nemsokára sor kerül egy templom felszentelésére Rióban. Íme néhány adat az egyházzal Braziliában:

1,4 millió egyháztag (minden 151. braziliai lakos – vagyis a lakosság 0,67 százaléka – utolsó napi szent)

a cövekek száma 273

2 111 a gyülekezetek száma

a családtörténeti központok száma 355

6 a templomok száma

a missziók száma 35

1929 Az első megtértek Braziliában.

1966 São Paulo városában megalakul az első cövek.

1978 Sor kerül a Braziliai São Paulo templom – az első dél-amerikai templom – felszentelésére.

2004 A Segítőegyletet kormányzati elismerésben részesítik.

A Szabadító világosságának megosztása karácsonykor
8

Mindenkinek nyújtott szolgálattétel
Richard Neitzel Holzapfel elder
18

Miért van szükségünk Jézus Krisztusra?
D. Todd Christofferson elder

12

Fogadd be az ajándékot!
Jakob R. Jones

28

Az evangélium: Horgony a változások idején

A 2020. esztendőben több természeti katasztrófát és egy világméretű járványt éltünk át. Közel és távol élő fivéreinkkel és nővéreinkkel együtt tanulmányoztuk a Mormon könyvét a *Jöjj, kövess engem!* program segítségével. Világszerte egygő váltunk bőjtünkben és hitünkben.

A változó világban lelkünket a Szabadítónkhoz, Jézus Krisztushoz, valamint az Ő visszaállított evangéliumához horgonyozhatjuk. Reméljük, hogy ezek a cikkek, illetve az e számban megtalálható továbbiak segíteni fognak neked érezni a karácsony lelkületét, az Úr Lelkét:

- D. Todd Christofferson elder arról tanít, hogy miért van szükségünk egy Szabadítóra (lásd 12. oldal).
- A Szabadító világosságának megosztása karácsonykor című írásban néhány ötletet adunk a karácsonykor végzett szolgálattételre (lásd 8. oldal).
- Jakob Jones négy ajándékról ír, amelyet az Úrnak adhatunk, hogy behívjuk az életünkbe a Szentlélek ajándékát (lásd 28. oldal).
- Ez év folyamán az Első Elnökség jóváhagyta három új egyházi folyóirat kiadását, a jövő hónaptól kezdődően: egyet a felnőttek, egyet a fiatalok és egyet a gyermekek számára. Ezek a folyóiratok több tucatnyi nyelven lesznek elérhetőek, eljuttatva az evangéliumot a világszerte élő utolsó napi szentekhez. Ezen új folyóiratok révén továbbra is meghallhatjuk az Úr hangját az Ő szolgálain keresztül, és kapcsolatba kerülhetünk egymással egy világméretű egyház tagjaiként. (További részletek a 6. oldalon.)

Boldog karácsonyt kívánnak a *Liahóna* munkatársai!

Tartalom

- 5 Lehetsz a világ világossága** 🕒
- 6 Örömmel várva három új folyóiratot**
Izgalmas változások a *Liahónában* a jövő év során!
- 8 Szolgálattételi tantételek**
A Szabadító világosságának megosztása karácsonykor
A karácsony időszakában páratlan lehetőségeket kínál a szolgálattételre.
- 12 Miért van szükségünk Jézus Krisztusra?**
Írta: D. Todd Christofferson elder
Csökkentsd a zaj hangerejét ebben a karácsonyi időszakban, és tűnődj el Isten Fián.
- 18 Mindenkinek nyújtott szolgálattétel**
Írta: Richard Neitzel Holzapfel elder
Hogyan tudunk természetes és mindennapi módokon szolgálattételt nyújtani
- 24 Közelebb lépni: Úgy szeretni, ahogyan a Szabadító tette**
Írta: Becky és Bennett Borden
Sokat tanulhatunk a Szabadító példájából arról, ahogyan másokkal érintkezett.
- 28 Fogadd be az ajándékot!**
Írta: Jakob R. Jones
Négy mód arra, hogy érezzük Isten szeretetét – a karácsony valódi ajándékát.
- 32 Utolsó napi szentek történetei** 🕒
Menekültek és hajléktalanok segítése Franciaországban; emlékezni a megváltott imákra a börtönben; a tizedfizetés választása; szomorú lelki benyomás.
- 36 Jöjj, kövess engem!: Mormon könyve** 📖 🕒
Ezek a heti cikkek segítséget nyújthatnak neked a Mormon könyve tanulmányozásához ebben a hónapban.
- 40 Hogyan beszélgethetek a gyermekeimmel az evangéliumról a mindennapokban?**
Az evangéliumi beszélgetéseknek nem kell merevnek és hivatalosnak lenniük.

🕒 Rövid olvasmányok

📖 Támogatás a *Jöjj, kövess engem!*-hez

A borítón
A *kisded Jézus imádása*. Készítette:
Matthias Stomer, Bridgeman Images

Rovatok

Fiatal felnőtteknek 42

A közösségi média kárunkra lehet, amikor igaztalanul ítélünk meg másokat, illetve amikor másokhoz hasonlítgatjuk magunkat. Tudd meg, miként lehet **pozitív hatással varázsolni a közösségi médiát**.

Fiataloknak 50

Csalódott, majd pedig **áldott érzések karácsonykor**; számos fiatal osztja meg a kapott **lelki ajándékait**; a mesterséges fény elvonhatja a figyelmünket **Krisztus világosságáról**; valamint **Moróni élményei** életre szóló tanulságokat tanítanak nekünk.

Gyermekeknek Jóbarát

Ismerd meg, milyen **ajándékokat** adhatunk és kaphatunk.

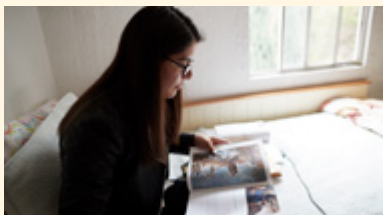
NYOMTATÁSBAN MEG NEM JELENŐ DECEMBERI CIKKEK

A tized csendes áldásai*Írta: Kimberly Jensen*

A tized áldásai sokszor aprók, de hathatóságok.

Szállj szembe a magánnyal a Krisztussal való kapcsolatod ápolása által*Írta: Kylie Parrish*

Egy fiatal felnőtt megosztja a meglátásait arról, amikor a Szabadítóra összpontosítunk ebben az olykor magányos időszakban.

Küzdesz a Jöjj, kövess engem! egyéni tanulmányozásával? Íme néhány tanács az új évrre*Írta: Annelise Gardiner*

Egy fiatal felnőtt megoszt néhány ötletet arra vonatkozóan, hogy miként lehet többet kihozni a *Jöjj, kövess engem!* programból, amikor egyedül tanulmányozod azt.

BŐVEBBEN

Az Evangeliumi könyvtár alkalmazás, valamint a liahona.ChurchofJesusChrist.org oldal a következőkre kínál lehetőségeket:

- Megtálálhatod a legfrissebb lapszámot.
- Megtekinthetsz nyomtatásban nem elérhető tartalmakat.
- Kereshetsz korábbi lapszámokban.
- Beküldheted a történeteidet, és írhat szíjjel.
- Előfizethetsz magadnak vagy ajándékként.
- Digitális eszközök segítségével jobbá teheted a tanulmányozásodat.
- Megoszthatod a kedvenc cikkeidet és rövidfilmjeidet.
- Cikkeket tölthetsz le és nyomtathatsz ki.
- Meghallgathatod a kedvenc cikkeidet.

LÉPJ KAPCSOLATBA VELÜNK!

A kérdéseidet vagy visszajelzésedet küldd el a liahona@ChurchofJesusChrist.org címre.

Küldd be a történeteidet a liahona.ChurchofJesusChrist.org oldalon vagy a következő levelezési címre:

Liahona, flr. 23

50 E. North Temple Street

Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

2020. DECEMBER XXVIII. ÉVFOLYAM 12. SZÁM LIAHÓNA 16727 135

Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza nemzetközi folyóirata

Az Első Előnézés: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

A Tizenkét Apostol Kóvruma: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Főszerkesztő: Randy D. Funk

Tanácsadók: Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Larry S. Kacher, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Ügyvezető igazgató: Richard I. Heaton

Egyházi folyóiratok igazgatója:

Allan R. Loyborg

Gazdasági vezető: Garff Cannon

Vezető szerkesztő: Adam C. Olson

Vezetőszerkesztő-helyettes: Ryan Carr

Kiadásért felelős asszisztens:

Enish C. Dávila

Alkotói és szerkesztői csoport: David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Művészeti igazgató: Tadd R. Peterson

Arculat: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Aleni Regehr, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Szellemi tulajdonjogi koordinátor:

Collette Nebeker Aune

Gyártási vezető: Ammon Harris

Gyártási csoport: Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marissa M. Smith

Nyomdai előkészítő: Joshua Dennis, Ammon Harris

Nyomtatási igazgató: Steven T. Lewis

Terjesztési igazgató: Nelson Gonzalez

Forrás: Mecséri Olivér

Terjesztés:

Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany

Előfizetési tudnivalók: Előfizetés vagy címváltozás bejelentése az Ügyfélszolgálaton keresztül lehetséges.

Ingyenes telefonszám (USA és Kanada): 00800 2950 2950

Telefonszám: +49 6172 4928 33/34

Ímél: orderseu@ChurchofJesusChrist.org

Online Store internetes áruház:

store.ChurchofJesusChrist.org

Az előfizetés éves díja: 5 euró

Kéziratok és kérdések a liahona.ChurchofJesusChrist.org oldalon küldhetők be, vagy postai úton a következő címre: *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; vagy ímélben: liahona@ChurchofJesusChrist.org.

A *Liahona* (a kifejezés a Mormon könyvben szerepel és „iránytűt” vagy „iránymutatót” jelent) a következő nyelveken jelenik meg: albán, angol,

biszlama, bolgár, cseh, dán, észt, fidzsi, finn, francia, görög, holland, horvát, indonéz, izlandi, japán, khmer, kínai, kiribati, koreai, lengyel, lett, litván, magyar, malgas, marshall-szigeteki, mongol, német, norvég, olasz, orosz, örmény, portugál, román, spanyol, svéd, szamoai, szebuano, szlovén, szuahéli, tagalog, tahiti, thai, tongai, ukrán, urdu és vietnami. (A megjelenés gyakorisága országonként változik.)

© 2020 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Szerzői jogok: Természetes személyek másolatot készíthetnek a *Liahonában* megjelent anyagokról személyes, nem kereskedelmi használatra (beleértve az egyházi elhívásokhoz való felhasználást is), kivéve, ahol ez másként van feltüntetve. Ez a jogosultság bármikor visszavonható. Nem lehet azonban másolatokat készíteni azokról a képekről, amelyek forrásmegjelölésénél ez fel lett tüntetve! Szerzői jogi kérdések az alábbi címekre küldhetők: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 5, Salt Lake City, UT 84150, USA; ímélben: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: December 2020 Vol. 28 No. 12. LIAHONA (USPS 311-480) Hungarian (ISSN 1085-3847) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.ChurchofJesusChrist.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

LEHETSZ A VILÁG VILÁGOSSÁGA

Miközben Jézus Krisztus születését és életét ünnepled ebben a hónapban, íme néhány ötlet, amelyek segíthetnek nyitnod mások felé, és megosztanod velük azt a világosságot, amelyet Ő hoz az életedbe.

OSZD MEG A GYERMEK KRISZTUS CÍMŰ RÖVIDFILMET!

- Oszd meg a rövidfilmet a közösségi médiában.
- Mutasd meg az otthonodban a más vallású barátaidnak.
- Oszd meg egy idegennel a buszon.
- Használd fel egy otthoni est részeként.

LÁTOGASD MEG A BETEGEKET ÉS SZENVEDŐKET!

- Állíts össze tisztasági csomagokat.
- Tölts időt a betegekkel.
- Tudakold meg, hogyan segíthetsz nekik.
- Adományozz egy jótékonyági szervezet javára.

TÁPLÁLD AZ ÉHEZŐT!

- Szolgálj önkéntesként egy ételosztáson.
- Vegyél részt tartósélelmiszer-gyűjtésben.
- Vigyél ennivalót valakinek.
- Hívj meg valakit egy karácsonyi vacsorára.

NYÚJTS VIGASZT AZOKNAK, AKIK MAGÁNYOSAK!

- Ülj le valaki mellé, aki egyedül van.
- Látogass meg valakit, aki egyedül él.
- Hívj meg magadhoz néhány embert, aki magányos.
- Szerezz egy új barátot.

HÍVJ MEG MÁSOKAT ISTENTISZTELETRE!

- Imádkozz, hogy tudd, kit hívhatnál meg.
- Hívj meg másokat a december 20-i különleges karácsonyi istentiszteletre.
- Személyesen és a közösségi médián keresztül is hívj meg embereket.
- Hívd meg a barátaidat a karácsonyi programokra.

Örömmel várva három új folyóiratot

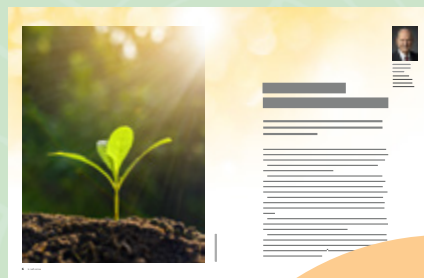
Az egyházi folyóiratokban bekövetkező változások az egyház világmeéretű növekedését jelzik.

Anevét adó isteni iránytűhöz hasonlatosan (lásd Alma 37:38–45) a *Liahóna* című folyóirat azt célozza, hogy az olvasói figyelmét a Szabadítónkra, Jézus Krisztusra irányítsa. Most új fejezetet nyit az egyházi kiadványokban bekövetkező izgalmas változások részeként.

A jövő hónaptól kezdődően az egyház három új folyóiratot fog kiadni: a *Liahónát* a felnőttek számára, a *Fiatalság Erősségéért* című lapot a fiatalok számára, valamint a *Jóbarátot* a gyermekek számára. Az adott nyelvtől függően a kiadványok havonta vagy kéthavonta lesznek elérhetőek.

Amennyiben jelenleg van *Liahóna* előfizetésed, az automatikusan tovább él jövőre is, az előfizetésből hátralévő ideig. Ha a családod szeretné megkapni a *Jóbarát* vagy a *Fiatalság Erősségéért* folyóiratot is, előfizethettek rájuk a store.ChurchofJesusChrist.org oldalon.

Az egyházközségeket és gyülekezeteket arra buzdítjuk, hogy biztosítsanak előfizetést az újonnan megkeresztelkedett tagjaik részére, illetve azon gyermekek és fiatalok számára, akik a szüleik nélkül járnak az egyházba. Vess egy pillantást a folyóiratok jellemzőire, és gondold át, hogy azok miként áldhatnak meg téged, a családodat és a barátaidat.

***Liahóna:* felnőtteknek**

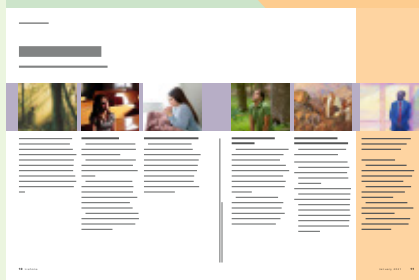
Üzenetek az egyház vezetőitől

Hithű egyháztagok élményei

***Cikkek a Jöjj, kövess engem!
tanulmányozásának támogatására***

***Az evangélium alapjai
új egyháztagok számára***

***A területedre vonatkozó híreket és
írásokat tartalmazó mellékletek***

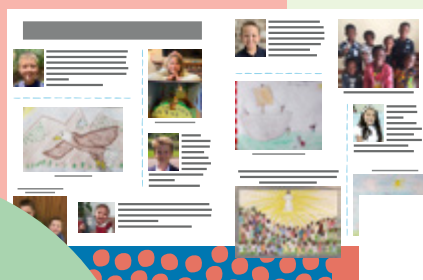
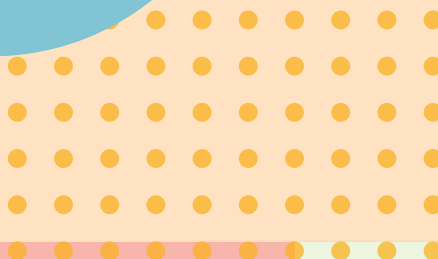
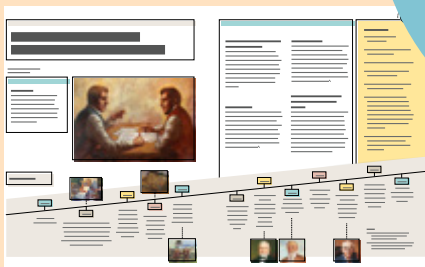
*E lapszám 50. oldalán
további információkat
találsz az új ifjúsági
folyóíratról.*

A Fiatalság Erősségéért: fiataloknak

*Üzenetek az egyház vezetőitől
Szemléltető leckék az otthoni esthez*

*Válaszok a fiataloktól
beérkezett kérdésekre*

*Cikkek a médiáról, a normákról,
a barátokról és más, a fiatalok
számára fontos témákról*

Jóbarát: gyermekeknek

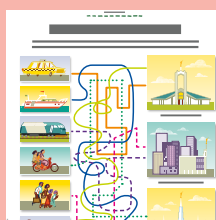
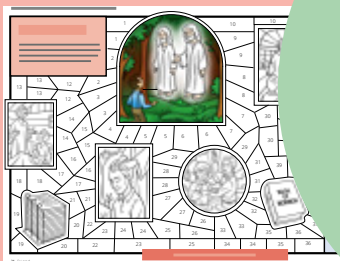
Üzenetek az egyház vezetőitől

*Tevékenységek kisebb
gyermekek számára*

Gyermekek által írt történetek

*Az evangélium megértését
elősegítő cikkek*

Gyermekek alkotásai

A nyomtatott folyóiratokra a store.ChurchofJesusChrist.org honlapon tudsz előfizetni magadnak vagy ajándékként más számára. A folyóiratok digitális formában is olvashatók az Evangéliumi könyvtár alkalmazásban, illetve a liahona.ChurchofJesusChrist.org oldalon.

Szolgalattételi tantételek

A SZABADÍTÓ VILÁGOSSÁGÁNAK MEGOSZTÁSA KARÁCSONYKOR

Gondolj azokra, akiknek szolgálattételt nyújtasz. Hogyan segíthetsz nekik közelebb kerülni Krisztushoz idén karácsonykor?

Noha egész évben emlékezünk a Szabadító Jézus Krisztusra, a karácsony jelenti azt az időszakot, amikor megünnepeljük a valaha is adott legnagyobb ajándékot: „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta” (János 3:16). Amikor szolgálattételt nyújtunk karácsonykor, mi is adhatunk olyan ajándékokat, amelyek segítenek másoknak közelebb kerülni a Szabadítóhoz. Csodálatos dolog úgy tekinteni magunkra, mint akik a Mennyei Atyától kapott ajándékot tükrözik!

Még ma is becsben tartom azt az ajándékot

Susan Hardy, USA, Kalifornia

Amikor 11 éves voltam, a vasárnapi iskolai tanítóm, Deets fivér azt mondta az

osztályunknak, hogy ha kívülről megtanuljuk a Hittételeket, és elmondjuk neki, hogy mit jelentenek, akkor vesz nekünk egy-egy saját szentírás-kötetet.

Deetsék fiatal házaspár voltak, akik akkoriban kezdték a közös életüket. Nem voltam biztos benne, hogy Deets fivér megengedheti magának, hogy bárkinek is ajándékot vegyen. Ennek ellenére úgy döntöttem, hogy ha szerinte a Hittételek elég fontosak ahhoz, hogy az ember kívülről megtanulja őket, akkor én állok elébe a kihívásnak.

Miután mind a tizenhárommal megvoltam, az idő múlásával meg is feledkeztem az ígéretéről.

Aztán karácsony napján kaptam egy csomagot, amelyen ott állt a nevem. Kibontottam, és ott volt egy szentírás-kötet,

személyesen nekem, egy képeslap kíséretében, amelyen a rendszeres olvasására biztattak. Ez 1972-ben történt, és a mai napig őrzöm ezeket a szentírásokat. Nagy becsben tartom őket.

Nem az ajándék értéke, hanem a tanítóm irántam tanúsított kedvessége és értem hozott áldozata volt az, ami elültette bennem az Isten szavának tanulmányozása iránti mély vágyat. Próbálom Deets fivér szolgálati példáját követni azért, hogy jelentőségteljes ajándékokat adok a körülöttem lévőeknek, azt remélve, hogy én is megáldhatom mások életét úgy, ahogyan ő megáldotta az enyémet.

Felkérés a részvételre

Richard M. Romney, USA, Utah

A mikor az egyházközségi karácsonyi összejövetelünk szervezői felkértek, hogy látogassak el egy bizonyos kevésbé aktív egyháztagnak, és kérem fel a

programban való részvételre, bevallom, eléggé izgultam. Azelőtt csak egyszer találkoztam Darrennel, amikor részt vett egy korábbi egyházközségi tevékenységen. Akkoriban motoros fejkendő övezte a homlokát. Hosszú ősz haját lófarokba összefogva hordta, dús ősz szakállá volt, és mindkét karját tetoválások borították.

Most egy bizottsági tag kíséretében ott álltam Darren ajtaja előtt, azon tűnődve, hogy mit fog szólni. Behívott minket, mi pedig elmondtuk neki, miért is jöttünk, mire így felelt: „Ő, azt nagyon szívesen csinálnám!”

Bámulatos munkát végzett, sokak számára téve jelentőségteljesé a programot. Röviddel később a szolgálati társammal felkértek, hogy rendszeresen látogassuk Darrent. Mindig úgy tűnt, hogy örömmel lát minket, és remek beszélgetéseink voltak. Hálás vagyok, amiért a sugalmazás, hogy felkérjük az egyházközségi

OSZD MEG AZ ÉLMÉNYEIDET!

Küldd el nekünk a másoknak nyújtott szolgálati példát vagy azzal kapcsolatos élményeidet, amikor neked nyújtott valaki szolgálati példát. Látogass el a liahona.ChurchofJesusChrist.org oldalra, és kattints a Submit an Article or Feedback feliratra.

programon való részvételre, egy nagy becsben tartott barátságához vezetett.

Szolgáltatottat nyújtani másoknak karácsony idején

Következzen néhány javaslat, amellyel megbizonyosodhatsz arról, hogy azok, akiknek szolgáltatottat nyújtasz, tudják, hogy gondolsz rájuk, különösen az évnek e szakaszában.

1. **Néha egy telefonhívás vagy szöveges üzenet csodákra képes.** Egy egyszerű „Szia, hogy vagy?” is rengeteget jelenthet.
2. **Csatlakozz az ünneplésükhöz, ha helyénvalónak tartod.** A karácsony remek időszak lehet a közös hitelveink megismerésére. A hitelvek megosztása és mások meghallgatása utat nyit a jobb megértés előtt.
3. **Név szerint imádkozz értük!** Kérd Mennyei Atyát, hogy segítsen kigondolnod, miként tudnád közelebb hozni őket az Ő Fiához.
4. **Gyakran a legegyszerűbb ajándék a legemlékeztetesebb.** Nem kell nagyon aprólékosan kimunkáltnak lennie ahhoz, hogy szerethető legyen. Az idő ajándéka, a meghallgatás ajándéka, egy fénykép vagy emlék megosztása – ezek lehetnek a leginkább szívből jövő ajándékok.
5. **Add a biznyság ajándékát!** Kérd meg őket, hogy osszák meg veled a Szabadító iránti szeretetüket, és te is oszd meg velük az Őiránta érzett szeretetedet.

A Légy a világ világossága! használata a szolgáltatottat során

Szolgáltatottatad során segítségére lehet a Légy a világ világossága! kampány is. Kezdsésként íme néhány javaslat. (Továbbiakat is találsz a JojjKrisztushoz.org oldalon.)

1. **Oszd meg A gyermek Krisztus című rövidfilmet!** Posztolhatod, megoszthatod a linkjét, vagy megkérhetsz másokat, hogy nézzék meg veled.
2. **Hívj meg másokat egy karácsonyi istentiszteletre!** Vannak, akik szeretnének Istennek hódolni, de nem tudják, hová mehetnének. Hívd el őket magaddal.
3. **Biztass másokat adományozásra!** Adhatnak adományt az egyház emberbaráti szolgáltatásai vagy egy helyi jótékonyági szervezet számára. Ha olyan városban élsz, amely otthont ad az egyház egyik adomány-automatájának, magaddal viheted őket, amikor elmész adományt adni. Ezek az automaták egyszerű módot biztosítanak olyan ajándékok küldésére, amelyek megáldhatják az embereket szerte a világon.
4. **Iratkozz fel napi szolgálati tippekre!** Másoknak is segíthetsz feliratkozni. Ezek a tippek lehetőségeket biztosíthatnak nektek a közös szolgálatra.
5. **Töltsd meg az otthonukat békességgel!** Mondd el nekik, hogy a misszionáriusoknak van egy különleges karácsonyi üzenetük, amelyet meg tudnak osztani velük, és amely békességgel és szeretettel töltheti el a szívüket.

6. **Mutasd meg nekik a Légy a világ világossága! kezdeményezést!** Mutasd meg nekik, hogyan tudhatnak meg többet a JojjKrisztushoz.org honlapon.

Szolgáltatást nyújtani mindenkinek, egyházközségi szinten

Minden gyülekezetnek más és más egyedi szükségletei vannak. Van, amelyiknek a javára válik, ha egy nagy tevékenységet szervez. Más gyülekezeteknek talán egy kisebb és egyszerűbb program szolgálja a javát. A tevékenységek megtervezéséért és megszervezéséért felelős személyek imádságos lélekkel veszik fontolóra, miként elégítsék ki a fennálló szükségleteket.

- A Párizsban található három cövek tagjai megszervezték egy Légy a világ világossága! estélyt, amelynek része volt egy Ki mit tud? és egy divatbemutató is. Olyan holmikat készítettek, amelyeket aztán menekülteknek és hajléktalanoknak adományoztak. (Lásd Légy a világ világossága! Párizsban, 32. oldal.)
- A Charlotte Észak-Karolina Központi Cövek egy Karácsony a világ körül nevű eseményt szervezett a helyi lakosok számára,

melynek részét képezte egy társas összejövetel, amelyen Krisztust ünnepték étellel, nemzetközi karácsonyi hagyományokat bemutató kiállítással, zenével, szolgálati projektekkel és egy gyermekszereplős betlehemmel.

- A Vero Beach Florida Cövek tagjai csatlakoztak egy közösségi kezdeményezéshez, amely arra emlékeztette az embereket, hogy miért ünnepeljük a karácsonyt. Ennek részeként játékokat adományoztak helyi jótékonyági szervezeteknek, fellépett egy elemis gyermekekből álló kórus, illetve számos egyház állított fel tájékoztató standokat.
- A Jacksonville Florida Déli Cövek *A világ Szabadítója* című előadást mutatta be a helybélieknek. ■

KÖZELEBB A SZABADÍTÓHOZ

„Amikor képletesen odahelyezzük magunkat a betlehemi istállóba, »hol Isten az éjjel már a szalmaágyon fekvő«, képesek leszünk jobban felismerni azt, hogy a Szabadító egy jóságos és szerető Mennyei Atyától jövő ajándék.”

Dale G. Renlund elder a Tizenkét Apostol Kvórumából: „Hogy minden embert magamhoz vonzhassak”. *Liahóna*, 2016. máj. 40.

Írta: D. Todd Christofferson
elder

a Tizenkét Apostol
Kvórumából

MIÉRT VAN SZÜKSÉGÜNK Jézus Krisztusra?

*Tekerjétek lejjebb a zaj hangerejét ebben
a karácsonyi időszakban, és tűnődjétek el Isten
Fiának csodáján és fenségességén.*

Hálás vagyok azért, hogy a karácsonyon kívül a december arra is alkalmat ad, hogy december 23-i születésnapja apropóján elgondolkodjunk Joseph Smith próféta életén és munkásságán. Nehéz teljes mértékben értékelni mindazt, amit az Úr kezének eszközeként elért egy folytonos ellenállással, üldöztetéssel és kihívásokkal áthatott környezetben. Egy eljövendő időpontban látni fogjuk majd, amint Joseph prófétát eme nagy és utolsó adományozási korszak méltó fejeként tisztelik – az egyedüli olyan adományozási korszakénak, amely sikerre van ítélve, noha minden korábbi adományozási korszak hitehagyással végződött.

Úgy vélem, nincs senki más, aki jobban megtanulta volna Istent félni, semmint az embert, mint a Próféta (lásd Tan és szövetségek 3:7–8). Az Úr nagyon nehéz dolgokat követelt meg Joseph-től, aki megtette azokat, mi pedig mindannyian haszonélvezői vagyunk ennek.

A Mormon könyve lefordítása és kiadása szembeszökő teljesítmény volt; olyan, amely alapvető az Úr ügyének sikeréhez ebben az utolsó adományozási korszakban. A Mormon könyvén, valamint a látomásain és kinyilatkoztatásain keresztül Joseph kinyilatkoztatta a mai időkre Jézus Krisztust a maga valódi jellemében, Isten Egyszülött Fiaként és az emberiség Megváltójaként.

Különösen ebben az időszakban idézzük emlékezetünkbe a Próféta személyes kapcsolatát a Szabadítóval és „a legutolsó tanúbizonyság[ot], amelyet [ő adott róla]: Hogy ő él!” (Tan és szövetségek 76:22). Josephnek az élő Krisztusról adott tanúbizonysága eszembe juttatja Gordon B. Hinckley elnök (1910–2008) e szavait: „Nem lenne karácsony, ha nem lett volna húsvét. A Gecsemáné és a Kálvária megváltó Krisztusa és a feltámadás dicső ténye nélkül a betlehemi Jézus ugyanolyan csecsemő lenne, mint bármely más.”¹

*Szeretettől indítatva Mennyei
Atyánk megalkotta az irgal-
mat azáltal, hogy bűnünkért
engesztelő áldozatul felajánlot-
ta Egyszülött Fiát.*

Miért van szükségünk Jézus Krisztusra?

Jó ideje már, hogy egy ember, aki sok éve volt egyháztag, ezt a kérdést tette fel nekem: „Miért van szükségem Jézus Krisztusra? Betartom a parancsolatokat; jó ember vagyok. Miért van szükségem egy Szabadítóra?” Bevallom, elakadt a szavam, hogy ez az egyháztag nem érti tanunk e legalapvetőbb részét, a szabadítás tervének e sarkalatos elemét.

„Nos, kezdésképp – feleltem – itt van a halál csekélyke kis ténye. Feltételezem, nem szeretnéd, hogy a halálod legyen a végső állapotod, Jézus Krisztus nélkül viszont nem lenne feltámadás.”

Beszéltem további dolgokról is, például arról, hogy még a legjobb embereknek is szükségük van arra a megbocsátásra és meg-

tisztításra, amely csak a Szabadító engesztelő kegyelme által lehetséges.

Egy másik szinten azonban így szólhat ez a kérdés: Nem tehet-e meg Isten bármit, amit csak akar, és nem menthet-e meg minket csak azért, mert szeret minket, anélkül, hogy szükség

lenne egy Szabadítóra? Ekképpen megfogalmazva a kérdést, elég sokan vannak a mai világban, akik osztják azt. Hisznek Istenben és egy halandóság utáni létben, de azt feltételezik, hogy mivel Isten szeret minket, nem igazán számít, hogy mit teszünk vagy mit nem teszünk; Isten majd szépen elrendez mindent.

Ez a felfogás ősi gyökerekkel bír. Nehór például „tanúságot tett a népnek, hogy az egész emberiség megszabadul az utolsó napon, és hogy nem szükséges félniük, sem reszketniük, hanem hogy felemelhetik a fejüket és örvendezhetnek; mert az Úr teremtett minden embert, és ő meg is váltott minden embert; és végül minden embernek örök élete lesz” (Alma 1:4).

Nehór tanában felismerhető a szabadítás azon megközelítésnek a visszhangja, amelyet Lucifer alkalmazott – a „hajnal fia” (Ésaiás 14:12; lásd még Tan és szövetségek 76:25–27), aki minden bizonnyal a legtragikusabb minden tragikus alak közül. Amint azt egykor Isten kifejtette, Lucifer „ugyanaz, aki kezdettől fogva volt, és ő elém jött, mondván – Íme, itt vagyok, küldj engem, én fiad leszek, és az egész emberiséget megváltom, hogy egyetlen lélek sem vész el, és ezt biztosan megteszem; add hát nekem a neked járó tiszteletet.

De íme, az én Szeretett Fiam, aki kezdettől fogva Szerettem és Választottam volt, azt mondta nekem – Atyám, a te akaratod legyen meg, és a dicsőség legyen tiéd mindörökké” (Mózes 4:1–2).

Itt nem csupán arról van szó, hogy Jézus támogatta az Atya tervét, míg Lucifer egy apró módosítást javasolt. Lucifer felvetése romba döntötte volna a tervet azzal, hogy kiküszöböli az önálló cselekvésre kapott lehetőségünket. Lucifer terve a kényszerítésen alapult, Isten minden további fiát és lányát – mindannyiunkat – a saját bábjaivá téve. Ahogy azt az Atya összefoglalta:

„Tehát, mivel az a Sátán fellázadt ellenem, és az ember önrendelkezésének elpusztítására törekedett, amelyet én, az Úristen adtam neki, valamint arra, hogy neki adjam saját hatalmam; az én Egyszülöttem hatalma által letaszít[tattam őt];

És lett belőle a Sátán, igen, méghozzá az ördög, minden hazugságok atyja, hogy megtévessze és elvakítsa az embereket, és hogy akaratuk szerint fogságba hurcolja őket, méghozzá mindazokat, akik nem hajlandók hallgatni *hangomra*” (Mózes 4:3–4; kiemelés hozzáadva).

Ezzel ellentétben az Atya módján való cselekvés lényeges halandó tapasztalatot kínál a számunkra. „Halandó tapasztalat” alatt az utunk megválasztását értem, amikor „megízleljük” a keserűt, hogy értékelni tudjunk a jót” (Mózes 6:55); tanulunk, bűnbánatot

tartunk és növekszünk, olyan lényekké válva, akik képesek önmaguk cselekedni ahelyett, hogy egyszerűen velük cselekednének (lásd 2 Nefi 2:13); végül aztán legyőzzük a gonoszt és tanúsítjuk azon vágyunkat és képességünket, hogy a celesztialis törvény szerint éljünk.

Ez megkívánja részünkről a jó és a gonosz ismeretét, a kettő közötti választás képességével és lehetőségével együtt. Megkívánja továbbá azt is, hogy felelősségre vonhatóak legyünk a választásainkért – enélkül a választásunk valójában nem is választás. Ahhoz pedig, hogy választani tudjunk, törvény szükségeltetik, vagyis előre látható következmények. Képesnek kell lennünk egy bizonyos cselekedet vagy választás révén előidézni egy bizonyos következményt vagy eredményt – a vele ellentétes választással pedig egy vele ellentétes következményt. Ha a tetteknek nincsenek állandósult következményei, akkor senki sem ura a következményeknek, ennél fogva a választás sem bír jelentőséggel.

Törvény és igazságosság

Az *igazságosságot* a *törvénnyel* azonos értelemben használva Alma kijelenti: „az igazságosság munkája [vagyis a törvény működése] nem semmisíthető meg; mert ha így lenne, akkor Isten megszűnne Isten lenni” (Alma 42:13). Istennek az adja a hatalmát, hogy tökéletesen érti és használja a törvényt – más szavakkal: az igazságosságát. Szükségünk van Isten igazságosságára, egy rögzített és állandó törvényrendszerre, amelyet Ő maga is tiszteltben tart és alkalmaz, hogy nekünk lehessen önrendelkezésünk, és gyakorolhassuk azt.² Ez az igazságosság jelenti cselekvési szabadságunk alapját, és a végső boldogsághoz vezető egyetlen ösvényünket.

Az Úr ezt mondja: „amit törvény kormányoz, azt meg is őrzi a törvény, valamint tökéletesíti és megszenteli” (Tan és szövetségek 88:34). El kell azonban ismernünk, hogy egyikünk sem mondhatja el magáról, hogy

mindig és rendíthetetlenül „törvény kormányoz[ta]”. Márpedig igazán nem várhatjuk a törvénytől vagy az igazságosságtól, hogy megőrizzen és tökéletesítsen bennünket, miután megszegtek a törvényt (lásd 2 Nefi 2:5). Így aztán, igazságos lévén, ugyanakkor a szeretettől indítatva, Mennyei Atyánk megalkotta az irgalmat. Azáltal tette ezt, hogy bűnünkért engesztelő áldozatul felajánlotta Egyszülött Fiát – egy olyan Lényt, aki az engesztelése révén képes kielégíteni értünk az igazságosságot, helyreállítva minket a törvény szempontjából, hogy az ismét támogasson és megőrizzen minket, ne pedig elítéljen. Alma kifejti:

„És most, az irgalom tervét csak egy engesztelés meghozatalával lehetett megvalósítani; Isten tehát maga hoz engesztelést a világ bűneért, hogy megvalósítsa az irgalom tervét, hogy kielégítse az igazságosság követelményeit, hogy Isten egy tökéletes, igazságos Isten legyen, és irgalmas Isten is. [...]”

De adatott törvény, és ki van jelölve egy büntetés [vagyis következmény], és adva van a bűnbánat; mely bűnbánat irgalomra formál jogot; máskülönben az igazságosság formál jogot a teremtményre, és hajtja végre a törvényt, és a törvény szabja ki a büntetést; mert ha nem így lenne, akkor megsemmisülnének az igazságosság cselekedetei, és Isten megszűnne Istennek lenni.

De Isten nem szűnik meg Istennek lenni, és az irgalom jogot formál a töredelmesekre, és az irgalom az engesztelés miatt jön el” (Alma 42:15, 22–23).

A töredelmesek természetesen azok, akik felelősséget vállalnak, és elfogadják Isten irgalmát a bűnbánat által.³ Vagyis, más szavakkal, a bűnbánat az, amit annak érdekében teszünk, hogy jogot formáljunk a megbocsátás azon kegyes ajándékára, melyet egy igazságos Mennyei Atya kínálhat nekünk amiatt, hogy Szeretett Fia engesztelést hozott a bűneinkért.

Jézus Krisztus engesztelése

Jézus Krisztus engesztelésének köszönhetően fel tudunk állni a rossz döntésekből. Jézus Krisztus engesztelésének köszönhetően jóvátételt nyer majd esetünkben mások bűneinek és tévedéseinek, illetve minden egyéb igazságtalanságnak a ránk gyakorolt hatása. Ahhoz, hogy éppé és szentté tétes-

sünk, szükségünk van egy Szabadítóra. Így hát kérdésünkre ez a válasz: Nem. Isten nem tud bármilyen tetszőleges módon cselekedni, hogy megmenten valakit. Nem lehet egyszerre önkényes és igazságos. Ha viszont nem igazságos, akkor Ő nem Isten. Ennélfogva a szabadítás-

nak és a felmagasztosulásnak oly módon kell bekövetkeznie, hogy fenntartsa a változhatatlan törvényt – az igazságosságot – és eleget tegyen annak. És hála legyen Istennek, amiért fenntartotta az igazságot azáltal, hogy biztosított egy Szabadítót.

Hadd jegyezzem meg, hogy a halandóság előtti nagy tanácsban Lucifer nem jelentkezett önként, hogy a szabadítónk legyen. Vajmi kevésbé érdekelte, hogy szenvedjen vagy meghaljon, vagy akár csak egy csepp vérért is ontsa értünk. Nem az igazságosság megtestesítőjévé akart válni, hanem ő akart lenni a törvény.⁴ Véleményem szerint, amikor azt mondta az Atyának, hogy „add hát nekem a

neked járó tiszteletet” (Mózes 4:1), Lucifer tulajdonképpen ezt mondta: „Add nekem az uralkodás jogát”, önkényesen szándékozva használni e hatalmat. Az lenne a törvény, amit ő mondana bármely adott pillanatban. Ily módon senki sem lenne képes önállóan cselekedni. Lucifernek teljhatalma lenne, és senki más nem tudna feljebb lépni.

Másfelől azonban Jézus megértette, hogy fivérei és nővérei fejlődéséhez egyaránt szükség van a változhatatlan igazságosságra és az irgalomra is. Az Atyával együtt nem arra törekedett, hogy kényszerítsen minket és uralkodjon felettünk,

hanem hogy felszabadítson és felemeljen minket, hogy „mindenek felett” lehessünk, és „minden hatalom” a miénk lehessen az Atyával (Tan és szövetségek 132:20).

Örvendeznünk kellene, amiért ez az Elsőszülött a lélekben hajlandó volt az Egyszülött Fiúvá lenni a testben, hogy felfoghatatlanul szenvedjen és szegyen teljes halált haljon a mi megváltásunk érdekében. Ő tökéletesen egyesíti az igazságosságot és az irgalmat. Megment minket a bűneinktől – nem pedig a bűneinkben (lásd Hélamán 5:10–11; lásd még Máté 1:21).

Az Elsőszülött a lélekben hajlandó volt az Egyszülött Fiúvá lenni a testben, hogy szenvedjen és meghaljon a mi megváltásunk érdekében.

Megment továbbá a bukástól is, a lelki és a testi haláltól. Ajtót nyit a halhatatlanság és az örök élet előtt. Képtelenség lenne lemérni szeretetének mélységét. „...betegséginket ő viselte, és fájdalmainkat hordozá...”

[M]egsebesített bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az ő sebeivel gyógyulánk meg” (Ésaiás 53:4–5).

Dicsőség Istennek!

Karácsony közeledtével tudatában vagyok, hogy némelyeknek talán aggályaik vannak és esetleg némileg szoronganak a jövőt illetően. Meglehet, hogy nagyon sok az életetekben a „zaj”. Talán többé-kevésbé állandó az online jelenlétetek, megállás nélkül; anélkül, hogy lenne idő elcsendesedni, eltűnődni és gondolkodni; anélkül, hogy lenne idő befelé tekinteni és megvizsgálni, hol vagytok és merre kellene tartanotok. Előfordulhat, hogy olyan életszerűtlen elvárások rabjai vagytok, mint például: „a tökéletességnek azonnalinak kellene lennie”, vagy „az életben alaphoz zavartalan boldogságnak és sikernek kellene lennie”.

Remélem, félreteszitek ezeket a téveszméket, lejjeb tekeritek a „zaj” hangerejét, és némi időt – legalább egy órácskát – fordítotok e karácsonyi időszakban arra, hogy eltűnődjatok Isten Fiaának csodáján és magasztosságán.⁵ Legyen ez a megerősítés és megújulás órája számotokra.

Egy korábbi karácsony idején ezt az üzenetet írtam:

„Amikor Jézus Krisztus születéséről szólunk, helyénvaló módon eltűnődünk azon, ami azt követte. Születése végtelenül jelentőségteljes volt azon dolgok miatt, amelyeket majd megtapasztal és elszenved, hogy jobban tudhassa, miként segítsen meg minket – mindez pedig az Ő keresztre feszítésében és feltámadásában tetőzött be (lásd Alma 7:11–12). [...]”

[Azonban azt is] gondolom, hogy helyénvaló az évnek e szakában csupán erre a gyermekre gondolni a jászolban. Ne foglalkoztasson...

túlságosan az, ami [esetleg] azután jön majd. [...] Fordítsatok egy csendes, békés pillanatot arra, hogy eltűnődjetek élete kezdetén – amely a mennyei jövőndülés tetőpontja, számára viszont a földi kezdet volt.

Fordítsatok időt a megpihenésre, a megbékélésre, és lássátok ezt a kisdedet a lelki szemeitekkel. Ne foglalkoztasson... túlságosan az, ami [esetleg] azután jön majd az Ő életében vagy a tiétekben. Inkább fordítsatok egy békés pillanatot arra, hogy eltűnődjetek a világtörténelem talán legszebb pillanatán – amikor az egész mennyország örvendezett ezzel az üzenettel: »Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek, és e földön békesség, és az emberekhez jó akarat!« (Lukács 2:14).»⁶ ■

A Brigham Young Egyetemen 2017. december 12-én elhangzott A Message at Christmas [Karácsonyi üzenet] című áhítati beszéd alapján.

JEGYZETEK

1. Az egyház elnökeinek tanításai: Gordon B. Hinckley (2016). 338.
2. „És minden királyságnak adatott törvény; és minden törvény megszab bizonyos határokat és feltételeket is. Mindazon lények, akik nem maradnak meg e feltételekben, nincsenek igazolva” (Tan és szövetségek 88:38–39). Isten a legmagasabb királyság törvényeit tartja meg, és azok szerint cselekszik. Ennél fogva „minden dolgot felfog, és minden dolog előtte van, és minden dolog körülötte van; és ő minden dolog felett van, és minden dologban, és minden dologon át, és minden dolog körös-körül van; és minden dolog őáltala és őtőle, méghozzá Istentől lett, örökkön örökké” (Tan és szövetségek 88:41).
3. „Igen, és amilyen gyakran népem bűnbánatot tart, én meg fogom nekik bocsátani az ellenem elkövetett vétkeiket” (Móziás 26:30).
4. Sátán követői ugyanezen cél elérésére törekszenek, de amint azt az Úr mondja, „ami megszegi a törvényt, és nem marad meg a törvényben, hanem arra törekszik, hogy önmaga törvénye legyen, és bűnbánat akar maradni, és mindent egybevetve bűnbánat marad [vagyis a törvény iránti engedetlenség állapotában], azt nem szentelheti meg a törvény, sem az irgalom, az igazságosság, vagy az ítélet. Ezeknek tehát még mindig tisztátalanoknak kell maradniuk” (Tan és a szövetségek 88:35).
5. Lásd Tanítások: Gordon B. Hinckley. 338.
6. D. Todd Christofferson, “Be at Peace,” *Liahona*, Dec. 2015, 36.

Írta: Richard
Neitzel
Holzapfel elder
területi hetvenes,
Utah Terület

MINDENKINEK NYÚJTOTT szolgálat

A szentebb és magasztosabb módon végzett szolgálattételre irányuló erőfeszítéseink részeként egyházi vezetőink elkezdtek úgy utalni az egyháztagok által végzett misszionáriusi munkára, mint a mindenkinek nyújtott szolgálattételre, „függetlenül attól, hogy rajta vannak-e a szolgálattételi listádon vagy sem”¹. Ez a kiválóbb mód szemléletbeli változást rejt – egy fokozottabb megközelítést, amely mindent megváltoztathat azt illetően, hogy miként és miért nyújtunk szolgálattételt másoknak.

Dieter F. Uchtdorf elder a Tizenkét Apostol Kvórumából ezt a megfigyelést tette: „Bármely módon, amely természetes és mindennapinak érződik számodra, oszd meg az emberekkel, miért fontos neked Jézus Krisztus és az Ő egyháza. Hívd őket: *„Jer és lásd meg!”* Majd bátorítsd őket arra, hogy *jöjjenek és segítsenek*. Az egyházunkban számtalan lehetőség van arra, hogy az emberek segítséget nyújtsanak.

Ne csak a misszionáriusokért imádkozz, hogy megtalálják a választottakat! Imádkozz naponta teljes szívedből, hogy te találhasd meg azokat, akik *eljönnek és meglátják, eljönnek és segítenek, eljönnek és itt maradnak*.”²

Hogyan változtathatja meg számodra az evangélium megosztását Uchtdorf elder arra szólító felhívása, hogy természetes és mindennapi módokon nyújtsunk szolgálattételt?

A szolgálattétel arról szól, hogy Jézus Krisztus elkötelezettebb és mélyebben megtért tanítványainvá válunk, akik ugyanolyan szívvel és könyörülettel rendelkeznek, mint a Szabadító. Az Úr arra kér minket, haladjunk afelé, hogy természetes és mindennapi módokon, szeretetből fakadóan nyújtunk szolgálattételt másoknak. Mindez nem a szolgálattétel *elhézéséről* szól, hanem arról, hogy Jézus Krisztushoz hasonló szolgálattelévővé *váljunk*.

Megtanulni szolgálattételt nyújtani a (kijelölt) egyénnek

Még mindig csak tanuljuk, hogyan váljunk szolgálattelévő fivérekre és nővérekre. Egy efféle változás időbe telhet, és nagy valószínűséggel fogunk hibákat vétetni. Véleményem szerint az egyik ilyen hiba az, amikor a szolgálattételi megbízásokra legyintünk, csupán „színelt” vagy „erőltetett” barátságnak – tehát nem hétköznapi napinak vagy természetesnek – tekintve azokat. Az Úr azonban konkrét megbízásokat ad a szolgálattelévő fivéreknek és nővéreknek. E módon győződik meg arról, hogy senkiről sem feledkeznek meg.

Amikor az Amerikai Egyesült Államokat természeti csapások sújtják, a Vöröskereszt és a Nemzeti Gárda szervezetei mozgósítják az önkénteseiket, és konkrét területekre jelölik ki őket, hogy a lehető legnagyobb lefedettséget biztosítsák. Ha megbízást kap is egy önkéntes, az semmivel sem teszi kevésbé önkéntessé idejének és szeretetének ajándékát. Senki sem kérdőjelezi meg e megbízásokat, aki valaha is megtapasztalt egy katasztrófát. A megsegítettek hálásak, hogy volt, aki a segítségükre sietett!

A Nemzeti Gárda vagy a Vöröskereszt önkénteseihez hasonlóan, amikor

A mindenkinek nyújtott szolgálattétel készséges szívet és olyan személyeket kíván, amelyek nyitottak a körülöttünk lévőkre – azokra az emberekre, akiket az Úr az utunkba helyezett.

szent szövetségek megkötése révén Jézus Krisztus tanítványává válunk, önkéntesnek jelentkezünk, hogy mozgósítsanak minket a mások megsegítésére irányuló konkrét megbízások teljesítésében.

Ezek a megbízások lehetőségeket nyújtanak nekünk a tanulásra és fejlődésre a szolgálattételre való képességünkben, gyakran a kudarcainkon keresztül. Hamarosan azonban ösztönössé válik számunkra a szolgálattétel – éppen úgy, ahogyan megtanultunk járni, beszélni, biciklizni, hangszeren játszani vagy valamilyen sportot űzni.

Miből áll a „természetes és mindennapi módokon” mindenkinek nyújtott szolgálattétel?

Egyedi szolgálattételi megbízásaink felkészítenek arra, hogy mindennapi és természetes módokon nyújtsunk szolgálattételt mindenkinek. A mindenkinek nyújtott szolgálattétel készséges szívet és olyan szemeket kíván, amelyek nyitottak a körülöttünk lévőkre – azokra az emberekre, akiket az Úr az utunkba helyezett. A „szolgálattétel” ekkor lehet akár olyan egyszerű is, hogy meghívjuk őket – természetes és mindennapi módon –, hogy „jöjjenek és lássanak” vagy „jöjjenek és segítsenek”.

A Szabadító példát mutatott ebben. Amikor Jézus megjelent a Bőség földjén lévő templom körül összegyűlt embereknek, így szólt hozzájuk: „De most elmegyek az Atyához, és Izráel elveszett törzseinek is megmutatom magam” (3 Nefi 17:4).

Hozzánk hasonlóan a Szabadítónak is volt hová mennie. A történet így folytatódott:

„És lőn, hogy miután Jézus így szólt, ismét körbejáratta szemét a sokaságon, és azt látta, hogy könnyeznek, és állhatatosan reá tekintenek, mintha arra kérnék őt, hogy maradjon még velük egy kicsit tovább.

És azt mondta nekik: Íme, *könyörülettel van tele irántatok a bensőm*” (3 Nefi 17:5–6; kiemelés hozzáadva).³

Noha a Szabadító úgy tervezte, hogy elmegy valahova máshova, mégis volt szeme a látásra és érző szíve, így aztán elidőzött, hogy szolgálattételt nyújtson az embereknek:

„Van-e köztetek beteg? Hozzátok ide! Van-e béma, vagy vak, vagy sánta, vagy csonka, vagy bélpoklos, vagy sorvadásos, vagy aki süket, vagy bármilyen más módon nyomorult? Hozzátok ide, és én meggyógyítom őket, mert könyörülettel vagyok irántatok; irgalom tölti el a bensőmet” (3 Nefi 17:7).

Úgy ismerve a Szabadítót, mint mi, természetes számunkra, hogy időt szakított a betegek meggyógyítására a következő megbízatása előtt. Számunkra a mindennapi és természetes módokon mindenkinek nyújtott szolgálattétel magában foglalhatja egyszerűen azt, hogy meghívunk valakit egy olyan dolog megtételére, amelyet amúgy is terveztünk, vagy egy olyan eseményre, amelyre amúgy is el akartunk menni.

Ha önellátási tanfolyamra jársz, hívd meg a szomszédodat, hogy kísérjen el. Ha egyházközségi tevékenységre mész, hívd el magaddal a munkatársadat. Ha már amúgy is tartasz családi szentírás-tanulmányozást vagy otthoni estet, hívd meg a barátodat, hogy csatlakozzon hozzátok. Ezt jelenti az, hogy „Jer és lásd meg!”. Nem kívánja meg, hogy újabb programot adjunk az eleve feszes időbeosztásunkhoz. És az olyan időkben, amikor nem lehetséges valakit személyesen felkeresni, a szolgálattétel történhet szöveges üzenet, ímél vagy telefonhívás útján is.

Megbízunk bennünk a szolgálattételt illetően

Amikor M. Russell Ballard elnök elválasztott engem a Provo Utah Fiatal Egyedülálló Fel-nőttek Első Cövek új elnökeként, egyszerű és konkrét megbízást adott: „Menj, látogasd meg a vezetőidet és a tagjaidat az otthonukban, a lakhelyükön!” Ennyi volt – nem adott további képzést vagy megbízatást.

Erőfeszítéseinket a püspökökkel összehangolva munkához is láttunk kedden, két nappal a cövekkonferenciánk után. Miközben a cöve-künkben szolgálattételt nyújtottunk, követtünk el hibákat, szalasztottunk el lehetőségeket, és gyakran gondoltuk, hogy „ezt jobban is mondhattam volna” vagy „bárcsak jobb kérdést tettem volna fel”.

A Brigham Young Egyetem elnöke, Kevin J. Worthen elnök azt a megfigyelést tette, hogy „a kudarc sarkalatos alkotóelem az örök fejlődésünkben – a tökéletességre való törekvésünkben. És az engesztelésnek köszönhetően – ha megfelelő módon reagálunk a kudarcokra – részünk lehet egy újfajta tanulás áldásában, amely lehetővé teszi, hogy a kudarcaink a tökéletesítő folyamat részét képezzék.”⁴

Ezt tapasztaltuk, amikor megtanultunk szolgálattételt nyújtani a cövek vezetőinek és tagjainak és másoknak, akikkel találkoztunk. Szolgálattételünket folytatva az Úr elkezdett egyre több embert helyezni az utunkba.

Egy alkalommal az egyik tanácsosom, J. B. Haws és én két bérlakástömb között sétálva találkoztunk egy fiatalemberrel a parkolóban. Megálltunk köszönni, és arról értesültünk, hogy nemsokára ki fog költözni a cövekből. Pár percnyi beszélgetés után megtudtuk, hogy ez a visszatért misszionárius a hitét érintő kérdésekkel küszködik. A tanácsosom kiváló tanító, aki könnyen teremt kapcsolatot az emberekkel. Az efféle kérdések

megválaszolása természetes és mindennapos volt J. B. számára. Beszélgetésük során láttam, ahogy a fiatalember szemébe visszatér az a fény, amely talán jó ideje kihunyott már.

Nyilvánvaló volt, hogy J. B. érdeklődéssel volt iránta, valamint a kérdései és aggályai iránt. A fiatalember megnyílt előtte, mert J. B. együttérzést tanúsított. Tanácsosom bensője szeretettel volt tele iránta, és ítélkezés nélkül vágyott megérteni ezt a fiatal férfit. J. B. megérdeklődte, hogy meglátogathatjuk-e, miután berendezkedik az új lakásában. A fiatalember bólintott, aztán mobilszámot cseréltünk és megígértük, hogy majd jelentkezünk.

Mielőtt elköszöntünk, megkérdeztük, hogy van-e bármi, amiben segíthetnénk. Így felelt: „Az, hogy megálltatok köszönni, az egyik legjelentősebb dolog volt, amit ma értem tehattetek.” Aznap este ezt gondoltam magamban: „Ha J. B. és én nem jártunk volna kint, hogy szolgálattételt végezzünk, talán soha nem találkoztunk volna ezzel a fiatalemberrel.”

Úgy tűnik, az Úr tudta, hogy aznap este szolgálattételt fogunk végezni, így aztán az utunkba helyezte ezt a fiatal férfit – bízva abban, hogy észrevesszük őt és szolgálattételt nyújtunk neki.

Amikor vágyunk arra, hogy mindennapos életvitelünk során mindenkinek szolgálattételt nyújtsunk, az Úr embereket fog helyezni az utunkba, mert bízunk bennünk, hogy fel fogunk tekinteni a mobiltelefonunkból, rámosolygunk egy idegenre, vagy felteszünk egy

Amikor vágyunk arra,
hogy mindennapos
életvitelünk során min-
denkinek szolgálattételt
nyújtsunk, az Úr embe-
reket fog helyezni az
utunkba,
mert bízik
bennünk.

kérdést valakinek, akivel a piacon vagy bárhol máshol találkozunk, legyünk akár az iskolában, a munkahelyünkön vagy az egyházban.

A szolgálattétel bámulatos eredményei

A Szabadító 3 Nefiben olvasható példájára visszatekintve felfedeztem egy fontos tantételt a szolgálattételről. Ha emlékszel:

„És lőn, hogy miután így szólt, az egész tömeg együtt odament a betegekkel, és a nyomorultakkal, és a sántákkal, és a vakokkal, és a némákkal, és mindazokkal, akik valamely módon nyomorultak voltak; és ő mindenkit meggyógyított, amint odavitték őket hozzá.

És mindenki, a meggyógyultak is és az egészségesek is, leborultak a lábainál, és hódoltak neki; és aki a tömeg ellenére oda tudott jönni, az megcsókolta a lábát, úgyhogy könnyeikben fürdött a lába” (3 Nefi 17:9–10, kiemelés hozzáadva).

Figyeld meg, hogy azok a szolgálattelvő fivérek és nővérek, akik segítettek Jézus Krisztushoz közelebb vinni azokat, akiket ismertek és szerettek, szintén a Szabadító lábai előtt találták magukat, leborulván előtte, Neki hódolva, a lábait megcsókolván és a könnyeikkel fürdetve.

Mindenkinek szolgálattételt nyújtva látni fogjuk, amint Krisztus begyógyítja az érzelmi, lelki és testi sebeiket. Amikor pedig természetes és mindennapi módokon meghívunk másokat, hogy „jöjjenek és lássák meg”, illetve hogy „jöjjenek és segítsenek”, azt látjuk majd, hogy a saját sebeink is begyógyulnak. ■

JEGYZETEK

1. Dieter F. Uchtdorf: Misszionáriusi munka: megosztani, ami a szívetekben van. *Liahóna*, 2019. máj. 16.
2. Dieter F. Uchtdorf: Misszionáriusi munka: megosztani, ami a szívetekben van. 17.
3. Lásd még azt, amikor Jézus Krisztus ugyanilyen módon nyújtott szolgálattételt a naini özvegynek a Lukács 7:11–16-ban.
4. Kevin J. Worthen, “Successfully Failing: Pursuing Our Quest for Perfection” (Brigham Young University devotional, Jan. 6, 2015), 3, speeches.byu.edu.

KÖZELEBB LÉPNI: úgy szeretni, ahogyan a Szabadító tette

*Sokat tanulhatunk a Szabadító példájából,
ahogyan másokkal érintkezett.*

Írta: Becky és Bennett Borden

Az egyház olyan tagjaiként, akik melegek, gyakran fordultunk segítségért a Szabadító példájához, hogy megértsük, miként tudnánk megtalálni a legjobb utat az egyháztaggokkal és másokkal való kapcsolatokban. Egy nap azon gondolkodtunk, hogy a Szabadító erre kért minket: „egymást szeressétek; a mint én szerettelek titeket” (János 13:34). Érdekesnek tartottuk, hogy nem azt mondta: *mert* én szerettelek titeket, hanem azt, hogy *amint* én szerettelek titeket. Emiatt aztán elgondolkodtunk azon, hogy *miként* is szerette a Szabadító az embereket. Milyen módokon tanúsított szeretetet?

Úgy döntöttünk, némi időt fordítunk az Újszövetség tanulmányozására, különösen olyan történeteket keresve benne, amelyekben a Szabadító kapcsolatot teremtett másokkal a halandó szolgálattétele során. Olyan férjként és feleségként, akik mindketten a saját nemünk iránt vonzódunk, kimondottan szerettük volna jobban megérteni, hogy miként viseltetett Jézus azok iránt, akikről úgy tűnt, kívül esnek a társadalmi megszokások körén. Íme néhány minta, amelyet megfigyeltünk.

Jézus kedvességgel fogadta a kulturális különbségeket

Nagyfokú társadalmi és politikai sokszínűség korában élünk, csakúgy, mint a Szabadító is az Ő élete során. Napjának kérdései közül némelyik már régóta fennállt, és a történelemben és a kulturális hiedelmekben gyökerezett.

Például az Úr szándékosan kelt át Samárián, azon a vidéken, amelyet a zsidók elkerültek egy több száz évre visszanyúló viszály miatt. Amikor Jézus találkozott egy nővel és arra kérte, hogy húzzon neki vizet, a nő egyfajta politikai és vallási „másságából” reagált – kiemelve a köztük lévő különbségeket: Jézus zsidó volt, ő pedig szamaritánus. (Lásd János 4.) Jézus válaszként Isten leányaként bánt vele. Mindannyiunk számára nagyszerű példa, hogy milyen szeretettel és igazul beszélt vele. Az ellenség gyakori stratégiája az, hogy megpróbál ellentáborokba tömöríteni minket, akik egymás ellen harcolnak a csatában. „...az Úr azt nézi, mi a szívben van” (1 Sámuel 16:7).

Nem nehéz e történet tanulságát napjaink társadalmára vonatkoztatni. Mindennapi életünk során – ideértve az egyházi gyűléseket és tevékenységeket is – különféle háttérű emberekkel találkozunk. Néhányukat akár meg is bélyegezheti a világ politikai vagy kulturális ellenségekként. A minket esetlegesen elválasztó dolgok helyett összpontosíthatunk arra, hogy mennyei szülők gyermekeiként mi a közös bennünk, és megtanulhatunk szeretettel szólni másokhoz, amint azt a Szabadító tette.

Amikor feltámadása után a Szabadító ellátogatott az amerikai földrész lakóihoz, azt tanította, hogy „az ördög... a viszálykodás

atyja, és felsekenti az emberek szívét, hogy haragosan viszálykodjanak egymással” (3 Nefi 11:29). Az emberek hallgattak rá, és a következő nemzedék során olyan társadalmat hoztak létre, ahol „nem volt gazdag vagy szegény, szolga vagy szabad, hanem mindannyian szabadokká lettek, és részesei a mennyei ajándéknak” (4 Nefi 1:3).

Jézus az emberek felé fordult, ahelyett, hogy elfordult volna tőlük

Jézus tevékenyen igyekezett közelebb kerülni másokhoz, érzelmileg és olykor fizikailag is, ahelyett, hogy kifogásokat keresve eltávolodott volna azoktól, akiket gyakran megvetettek és kiközösítettek.

Például Jézus egyszer találkozott egy eltorzult kezű férfival. Aznap a szombat napja volt, amelyen vallási tiltások korlátozták az elvégezhető munkát. Ahelyett, hogy elkerülte volna a segítségre szorulókat, míg adódik egy társadalmilag elfogadottabb alkalom, Jézus úgy döntött, hogy azon nyomban kell „jót cselekedni” (Máté 12:12). Megkérte a férfit, hogy nyújtsa ki a kezét. „És kinyújtá, és olyan éppé lőn, mint a másik” (Máté 12:13).

Hasonló történetek ismétlődnek szerte a szentírásokban. Jézus könnyülettel tekintett egy tisztátalannak tartott asszonyra (lásd

Lukács 8), szeretettel fogadott és meggyógyított egy férfit, aki hangokat hallott és vagdosta magát (lásd Márk 5), illetve meggyógyított egy mások által tévesen megítélt férfit is (lásd János 9:1–7). A szentírásokban mindenhol jól látható az a minta, hogy amikor Jézus kinyújtotta a kezét (lásd Máté 8:3), azt általában azért tette, hogy bátorításáról és szeretetéről biztosítson másokat, valamint gyógyulást és békét nyújtson.

Az e történetekből leszűrhető egyik felhívás talán az, hogy közelebb kerülhetünk azokhoz, akik esetleg különböznek tőlünk. Például odaülünk-e egy látogató mellé az istentiszteleten, még ha nem is olyan az öltözete, mint mindenki másnak? Helyet biztosítunk-e neki, hogy csatlakozzon egy folyosói beszélgetéshez? Rámossolygunk-e, köszöntjük-e őt, kedvesen érdeklődünk-e iránta, megpróbálva jobban megismerni őt és segíteni neki beilleszkedni?

És ami talán még ennél is fontosabb: hogyan tudunk szorosabb érzelmi és lelki kapcsolatot kialakítani másokkal, békességet és szeretetet adva, amint azt a Szabadító tette? Tudjuk, hogy Isten megáld minket, amikor erőfeszítést teszünk a kapcsolatteremtésre – különösen azokkal, akik esetleg különböznek tőlünk.

Jézus közös étkezésre hívott másokat

Újszövetségi tanulmányozásunk során megérintett minket az, hogy a Szabadító milyen gyakran osztotta meg az ételét másokkal. Sok esetben illeték bírálattal amiatt, hogy milyen emberekkel tölti az idejét.

Az egyik példában Jézus elhívott a tanítványaként egy Máté nevű vámszedőt, vagyis az akkori kormányzó erők egyik képviselőjét (lásd Lukács 5:27; Szentíráskalauz: vámszedő). A vámszedőket általános közutálat övezte a zsidók körében. Így aztán, amikor Máté hatalmas lakomát rendezett Jézusnak és tanítványainak, az írástudók és a farizeusok – akik elvileg betartották Isten parancsolatait – zúgolódtak. „Miért esztek és isztok a vámszedőkkel és a bűnösökkel?” – kérdezték. Jézus így felelt: „Az egészségeseknek nincs szükségük orvosra, hanem a betegeknek” (Lukács 5:30–31).

Erőteljes példája ez a Szabadító azon elhatározásának, hogy nem engedi, hogy a látszat vagy a világi hírnév eltántorítsa. Ehelyett inkább az egyes egyének szükségleteire, értékeire és lehetőségeire összpontosított. Érdekes felismerésre jutottunk, miközben arról olvastunk, hogy Jézus együtt evett Mátéval és másokkal.

TUDJ MEG TÖBBET!

Az egyháznak vannak olyan forrásai, amelyek segíthetnek evangéliumi szemszögből jobban megértened olyan kényes témákat, mint például a saját nem iránti vonzalom. Látogass el a ChurchofJesusChrist.org oldalra, és ott válaszd ki a Segítség az élet kihívásaihoz alcímet. (A nyelvet angolra állítva további témákat is találsz.)

Soha nem leszünk képesek hatást gyakorolni valakire, ha nem tudunk elérni hozzá. Hacsak nem fordítunk kellő időt arra, hogy megismerjük és szeressük és elfogadjuk őt ott, ahol éppen tart az útja során, akkor valószínűleg igen csekély hatással leszünk az életére.

Talán hallottátok már a mondást, miszerint „szeresd a bűnöst, gyűlöld a bűnt”. Vajon elegendő időt fordítunk e felszólítás első felére? Jézus arra kér minket, hogy „egymást szeressetek” (János 13:34), és bocsássunk meg „még hetvenhét-szer is” (Máté 18:22). Ahelyett, hogy időnket mások bűnének beazonosítására és gyűlöletére fordítanánk, ugyanezt az energiát kiaknázzhatjuk a fivéreinkkel és nővéreinkkel való kapcsolataink ápolására is.

Mi így szeretjük használni ezt a mondást: „Szeresd a bűnöst, hívd meg magadhoz vacsorára!” Mivel *mindnyájan* vétkeztünk és híján vagyunk Isten dicsőségének (lásd Rómabeliek 3:23), ennek rengeteg alkalmat kellene nyújtania számunkra mások szolgálatára, szeretettel elkészített és olyan helyen felszolgált ételek révén, ahol jelen van Isten Lelke. Vegyük

körül az asztalunkat az őszinte kedvesség, a szívből jövő barátság és az arra irányuló tudatos erőfeszítés beszélgetéseivel, hogy úgy lássuk egymást, ahogyan Jézus lát minket.

Sion építése

Az idén ünnepeltük a 200. évfordulóját az első látomásnak, amikor Jézus Krisztus bejelentette evangéliuma közelgő visszaállítását. Jövőre azon korai szentek példáiból fogunk tanulni, akik segítettek az Úr királyságának felépítésében itt a földön, ebben az adományozási korszakban. Ezeknek a korai szenteknek meg kellett találniuk a módját a közös munkának és az egységnek, bár különböző nemzetekből érkeztek, illetve eltérő vallási, társadalmi és gazdasági hátterük volt.

Manapság hasonló lehetőséggel állunk szemben. Valahogy rá kell jönnünk, hogyan lehetünk egységesek a hitünkben mindazon kulturális és politikai különbségek ellenére, amelyek megpróbálnának éket verni közénk. Ez pedig csak akkor fog sikerülni, ha engedjük, hogy a Szabadító utat mutasson nekünk. Ő tökéletesen érti a gyengeségeinket, és képes „erőssé te[n]ni” a gyenge dolgokat” (Ether 12:27). Tökéletesen érti a fájdalmainkat, és képes segíteni nekünk a gyógyulásban (lásd Alma 7:11–12). Tökéletesen érti a különbségeinket, és még így is azt ígéri, hogy – a Tan és szövetségek 49:25 szavaival élve – képesek leszünk virágozni és örvendezni Sionban. Együtt. ■

A szerzők az Amerikai Egyesült Államokban, Utah-ban élnek.

Fogadd be az ajándékot!

Isten igéjének tanulmányozása, a szolgálat, a bűnbánat, valamint a templomlátogatás segíteni fog nekünk érezni Isten szeretetét ezen a karácsonyon.

Írta: Jakob R. Jones

Egy novemberi estén arra értem haza, hogy a gyerekeim karácsonyi álmvilágot varázsoltak a hálósobájukból. Karácsonyfák, csillogó girlandok, világító füzérek és papír hópelyhek díszítették a sarkokat, az ágykereteket, a falakat és a mennyezetet. A képet egy hasábkokkal, fényekkel és karácsonyi harisnyákkal ékesített házi készítésű kandalló tette teljessé. Ez a káprázatos karácsonyi jelenet megmelengette az otthonunkat és a szívünket.

Egy másik kedvenc karácsonyi jelenetemet Nefi próféta festette le. Nefi atyja, Lehi, megosztotta egy álmát egy gyönyörű fáról, amelynek a gyümölcse örömmel töltötte el a lelkét (lásd 1 Nefi 8:12). Nefi arra vágyott, hogy ő is láthassa a fát, amelyről atyja szólt. Imájára adott válaszként Nefi elé látomás tárult. Erről az élményéről adott beszámolója számomra gyönyörű karácsonyi történetet jelent. Ezt írta:

„És lőn, miután láttam a fát, így szóltam a Lélekhez: Látom, megmutattad nekem a fát, mely mindennél értékesebb.

És ezt kérdezte tőlem: Mit kívánsz?

És én ezt mondtam neki: Azt, hogy tudjam annak jelentését...

És láttam Názáret városát; és Názáret városában egy szüzet láttam...

És azt mondta nekem: Íme, a szűz, akit látsz, Isten Fiának az anyja a test szerint. [...]

És odanéztem, és ismét láttam a szüzet, egy gyermeket tartva a karjaiban.

És az angyal ezt mondta nekem: Lásd Isten Bárányát, igen, méghozzá az Örökkévaló Atya Fiát!” (1 Nefi 11:9–11, 13, 18, 20–21).

Jelentőségteljesnek tartom, hogy amikor Nefi a fa jelentéséről kérdezett, válaszul az első karácsonyt látta. A Lélek akkor megkérdezte Nefitől, hogy érti-e a fa jelentését, Nefi pedig ezt a sugalmazott választ adta:

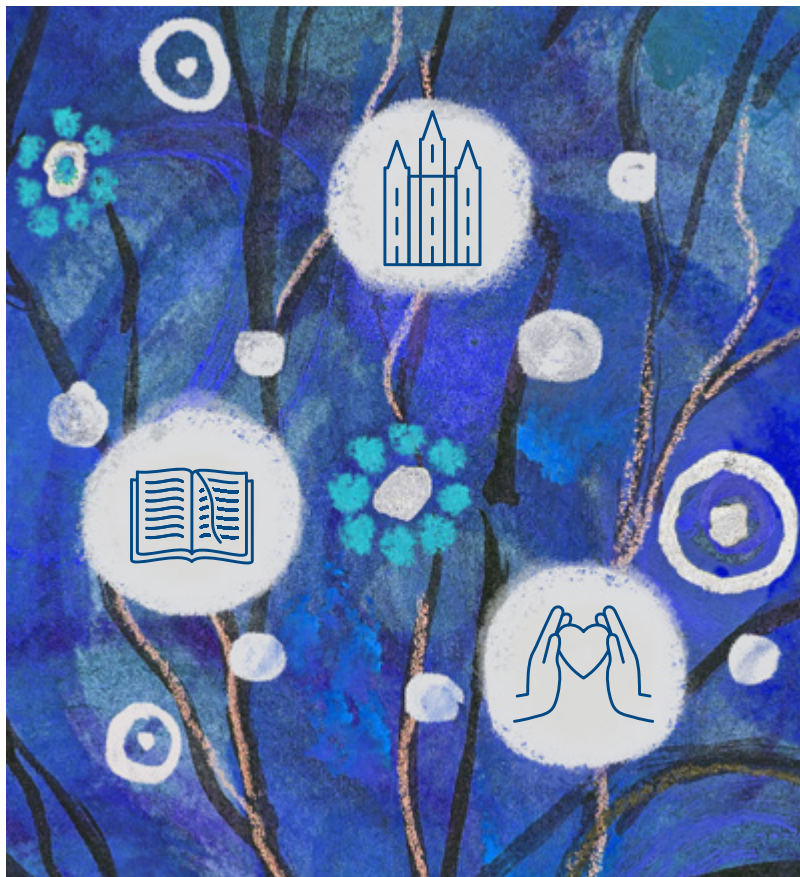
„Igen, Isten szeretete az, amely áthatja az emberek gyermekeinek szívét; tehát ez minden dolognál kívánatosabb.”

Majd a Lélek még hozzátette: „Igen, és a legörömtelibb a lélek számára” (1 Nefi 11:22–23).

Ezen élménye által Nefi megtudta, hogy a lelkünk számára az a legkívánatosabb és legörömtelibb, ha érezhetjük Isten szeretetét az Ő Fián, Jézuson Krisztuson keresztül. Ez a karácsony valódi ajándéka. Sokunk küzd azonban azzal, hogy érezzük Isten szeretetét az életünkben – még ebben az ünnepi időszakban is. Az alábbiakban négy olyan javaslat található, amelyeket megtehetünk, hogy befogadjuk Isten szeretetének ajándékát ebben a karácsonyi időszakban.

1. Tanulmányozzuk Isten szavát!

Kezdjük el vagy kezdjük újra a szentírások és az élő próféták szavainak rendszeres tanulmányozását. Lehi a látomásában látott „egy vasrudat”, amely a fához vezetett (1 Nefi 8:19). Akik megtapasztalták Isten szeretetét, azok megragadták a vasrudat, szorosan fogták, és egészen addig törekedtek előre, amíg nem vettek a fa

gyümölcséből (lásd 1 Nefi 8:30). Nefi megtudta, hogy ez a vasrúd Isten szavát jelképezi (lásd 1 Nefi 11:25).

Meghívhatjuk az életünkbe az Urat azáltal, hogy tanulmányozzuk az Ő szavát. Nem szükséges túl nagy feladatot vállalnunk. Amikor a barátaim megkérdezik, mennyi ideig kell tanulmányozniuk a szentírá-sokat, gyakran ezt válaszolom: „Olvassátok addig, amíg megérintek a Lelket; azután lehet, hogy szívesen olvastok tovább is.” Nem az olvasott percek, versek vagy fejezetek száma a lényeg. Sokkal fontosabb az az élmény, amelyet a Lélekkel törekszünk átélni a tanulmányozás alatt. Az Úr meg fog áldani minket minden apró erőfeszítésért.

A *Jöjj, kövess engem!* decemberi tanulmányozása Moróni könyvét és egy különleges, Karácsony című fejezetet tartalmaz. Lehetne-e jobb lehetőség a szentírásokban való elmerülésre az úrvacsorai imák és a Morónihoz hasonló próféták szavainak tanulmányozásánál, akik hathatós és személyes tanúbizonyságot tesznek Jézus Krisztusról?

Tanulmányozhatjuk az élő próféták szavait a *Liahóna* általános konferencia kiadásainak olvasásával, vagy a beszédeknek az Evangéliumi

könyvtárban való meghallgatásával is. A Lehi álmában szereplő vasrúddhoz hasonlóan Krisztus szavainak megújult tanulmányozása elvezethet minket Isten szeretetének megtapasztalásához ezen a karácsonyon.

2. Szolgáljunk!

Talán az volt ifjúságom legszebb karácsonya, amikor a családkunk összefogott a nagynénikkel, nagybácsikkal és unokatestvérekkel, hogy ruhaneműt, élelmiszert, játékokat, szemüvegeket és háztartási gépeket adományozzunk egy szűkséget szenvedő helyi családnak. Soha nem felejttem el, milyen volt ott lenni abban a hatalmas menetben, amely elhozta közéjük a karácsonyt. Ez az érzés messze túlnyúlt azon a karácsonyon, és örökre az emlékezetemben őrzöm ennek az édesanyának és négy gyermekének a hálás köszönetnyilvánítását. E családot szolgálva lehetővé vált, hogy Isten szeretete áthassa a szívemet (lásd 1 Nefi 11:22).

Nem szükséges, hogy a másoknak nyújtott szolgálatunk nagyívű vagy bonyolult legyen. Püspöki szolgálatom során ráébredtem, hogy bármely tetszőleges napon sokan vannak az egyházközségeinkben és közösségeinkben, akik magányosak, szoronganak vagy úgy érzik, nem tudnak megbirkózni a feladataikkal. Egy telefonhívás, egy figyelmes szöveges üzenet, egy kedves lap, egy házi készítésű finomság, egy közös séta vagy a gyerekekkel való segítség felajánlása mennyből jövő csoda és imára adott válasz lehet.

Ha megkérdézzük Mennyei Atyánktól, hogy van-e valaki, akinek segíthetnénk ma, meglehet, hogy beugrik majd egy név vagy egy arc, és a Szentlélektől érkező késztetések segíteni fognak megértenünk, miként áldhatjuk meg az adott személyt. Amikor e késztetések szerint cselekszünk, meg fogunk tapasztalni valamennyit Isten irántuk és irántunk való szeretetéből.

Az egyház Légy a világ világossága! nevű

kezdemenyezése javaslatot tesz egyszerű szolgálatokra, amelyekkel segíthetünk másoknak érezni Isten szeretetét. Ha a Lélek arra készlet, hogy idén karácsonykor fogadd be az életedbe Isten szeretetének ajándékát a szolgálat révén, a Légy a világ világossága! segíthet megtenned az első lépést (látogass el a JojjKrisztushoz.org honlapra).

3. Tartsunk bűnbánatot!

A harmadik felkérés a Szabadító bűnbánatra vonatkozó ajándékának a befogadása. Lynn G. Robbins elder a Hetvenektől ezt tanította: „A bűnbánat Isten állandóan hozzáférhető ajándéka, amely megengedi és lehetővé teszi számunkra, hogy lelkesedésünk elvesztése nélkül haladjunk kudarcról kudarcra. A bűnbánat nem Isten pótterve arra az esetre, ha netán hibáznánk. A bűnbánat *maga a terv*, tudván, hogy igenis hibázni fogunk.”¹

Ez az élet nehéz. Miközben az örök élethez vezető célunk felé igyekszünk, mindannyian kevésnek bizonyulunk, és szükségünk van Krisztus engesztelésének megváltó hatalmára. Annak egyik oka, hogy a Szabadító készségesen úgy döntött, megtapasztalja a bűneink büntetését, az volt, hogy felkínálhassa nekünk a bűnbánat ajándékát. Ő már megfizette az árat. Nem marad más tennivalónk, mint eldönteni, hogy elfogadjuk-e a meghívását:

„Aki tehát bűnbánatot tart, és úgy jön hozzám, mint egy kisgyermek, azt befogadom, mert az olyanoké Isten királysága. Íme, az olyanokért tettem le az én életemet, és vettem azt fel újra; tartsatok hát bűnbánatot, és jöjjetek hozzám ti földnek szélei, és legyetek megszabadítva” (3 Nefi 9:22).

Úgy vélem, mindannyian cipeljük a bűn valamilyen terhét, kisebbet vagy nagyobbat, amellyel kapcsolatban a Lélek egy ideje arra készlet, hogy tegyük le. Püspökünk és cövekelnökünk segíthet nekünk. A Szabadító

kedves és megbocsátó természetű, és hasonló érzéseket ültet el a szolgálói szívében is, akik szeretnek minket, és segíteni tudnak gyógyulásban részesülnünk a Szabadító engesztelése révén. Mindegyikünk igent mondhat a Szabadító felajánlására, hogy jöjjünk Őhozzá és legyünk éppé ezen a karácsonyon.

4. Látogassuk az Úr házát!

Azon pillanatok némelyikére, amelyekben a leginkább éreztem Isten szeretetét, az Ő szent templomaiban került sor. Ott pecsételtek össze a drága feleségemmel az időre és az örökkévalóságra. Oda mentem, hogy útmutatást kapjak döntések kapcsán, illetve hogy békességet érezzek a feszültséggel teli időszakokban. A templomban a menny megközelíthetőbbnek tűnik, és mintha könnyedebben áramlana a kinyilatkoztatás.

A melkisédeki papság szertartásait illetően, amelyeknek részét képezik a templom szertartásai is, az Úr kijelentette: „annak szertartásaiban megnyilvánul az isteniség hatalma” (Tan és szövetségek 84:20).

Amikor részt veszünk a templom szertartásaiban, megismerjük Istent, és megnyilvánul az életünkben az Istenéhez hasonló élet békessége és hatalma.

Thomas S. Monson elnök (1927–2018) ezt az ígéretet tette: „A templomban a lelkiség olyan kiterjedését, a békesség olyan érzését kaphatjuk, mely az emberi szívbe hatoló minden más érzést felülmúl.”²

Ha egy ideje már nem érezted a békességet, miért ne jelölhetné ez a karácsony egy arra irányuló megújult elkötelezettség kezdetét számunkra, hogy eljárj a templomba, amint újra megnyitnak? Ha még nem részesültél a saját felruházásodban, egyházközségi vagy gyülekezeti vezetőid segíthetnek felkészülnöd rá. Akkor is érezhetjük Isten szeretetét, amikor megtaláljuk és benyújtjuk az őseink neveit, hogy részesüljenek a templom áldásaiban.

A valódi ajándék

Isten ígéje, a szívből jövő szolgálat, a bűnbánat, valamint a templomi szertartásokban való részvétel mind lehetőséget kínál számunkra a karácsony valódi ajándékának befogadására. János apostol ezt írta: „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta” (János 3:16). Azért imádkozom, hogy idén karácsonykor mindegyikünket vezessen a Lélek, hogy azokat a dolgokat válasszuk, amelyek segíteni fognak megtapasztalnunk Isten szeretetének pompás ajándékát az Ő Fián, Jézus Krisztuson keresztül. ■

JEGYZETEK

1. Vö. Lynn G. Robbins: Még hetvenszer hétszer is. *Liahóna*, 2018. máj. 22.
2. Thomas S. Monson: A templom áldásai. *Liahóna*, 2015. máj. 91–92.

Légy a világ világossága! Párizsban

Georgette Lalaus, Franciaország, Île-de-France

Azt tapasztaltam, hogy a szolgálat leírhatatlan örömmel jár, és hogy az apró cselekedetek figyelemre méltó módokon képesek építeni az egyéneket.

A Párizs utcáin élő hajléktalanokkal és a parkokban alvó menekültekkel nap mint nap szemünk elé tárul a segítség szükségé, még karácsonykor is. Két barátommal elhatároztuk, hogy létrehozunk egy Összefogás a közös cselekvésre nevű közösségi csoportot, hogy segítséget nyújtsunk, ahol csak tudunk.

Számos helyi önkéntessel, valamint a három párizsi cövek utolsó napi szentjeivel Légy a világ világossága! programokat szerveztünk a szükségét látó fivéreink és nővéreink megsegítésére.

Már három egymást követő évben szerveztünk évzáró Légy a világ

világossága! rendezvényt, amelyen előadóművészek, önkéntesek és vendégek lépnek fel különböző egyházakból és párizsi szervezetekből, illetve ajánlanak fel adományokat a rászorulóknak részére. Több hónapon át tart a felkészülés, de az önkéntesek és a fellépők mind hatalmas örömet tapasztaltak az eseményen való részvétel miatt.

Egyikük sem akarná kihagyni. A harmadik Légy a világ világossága! programra 82 résztvevő jött el, az akkori tömegközlekedési sztrájk ellenére is!

Az esemény előtt higiénés termékekkel megtöltött hátizsákokat készítettünk elő és gyűjtöttünk össze a Párizsban élő menekültek

és hajléktalanok számára. Gyűjtöttünk továbbá takarókat, ágyneműhuzatokat, párnákat, sportszereket, fürdőpapucsokat és még egy kerékpárt is, amelyeket menekülteknek adtunk.

Tavaly még divatbemutatót is tartottunk az esemény keretein belül. Egy részt vevő 22 éves stílustanácsadó elmondta, miszerint a kapott támogatás erőt adott neki, hogy higgyen a képességeiben. A beszélgetésünk közben az jutott eszembe, miszerint mindenkinek éreznie kell, hogy szükség van rá, és hogy valamilyen tekintetben mindannyian szükségét látunk.

Várva várjuk a jövő évet. Még több résztvevőre és programra számítunk. Voltak, akik raktárakat és hűtős furgonokat is felajánlottak, hogy segítsék a helyi szolgálatokkal és egy nagy nemzetközi vendéglátóipari vállalattal való együttműködésünket, melynek köszönhetően kiegyensúlyozott étkeztetést tudunk biztosítani a rászorulóknak. Ingyenes franciaórákat is szervezünk a nem franciaajkúak számára.

Azt tapasztalom, hogy egy nemes ügyben végzett szolgálat leírhatatlan örömmel jár. Az apró cselekedetek figyelemreméltó módokon képesek építeni az egyéneket. A kapott mosolyok és az irántunk kifejezésre jutott hála arra ösztönöz minket, hogy még többet tegyünk. ■

Az ima ereje a börtönben

Portia Louder, USA, Utah

Mindig emlékezni fogok arra a szentestére.

Négy és fél évet ültem egy szövetségi börtönben ingatlancsalás miatt. A legtöbb nő magának való és tisztelettudó volt. Aztán egy nap tíz nőt helyeztek el az enyémmel szemben lévő cellába.

Szokásuk volt késő estig fennmaradni és hangos zenét hallgatva nevetgélni. Úgy tűnt, nem igazán érdekli őket, hogy a viselkedésük milyen hatással van másokra. A cellatársaim arra kértek, hogy beszéljek velük, de az ilyesfajta beszélgetéseknek általában nincs jó vége a börtönben. Inkább imádkoztam ezekért a nőkért, hogy változtassanak a viselkedésükön és helyreálljon a békesség, de a dolgok csak rosszabbra fordultak.

Egy este, miközben imádkoztam, rájöttem, hogy semmiféle erőfeszítést nem tettem a szomszédaim megismerésére. Másnap átmentem a cellájukba, és beszélgetésbe elegyedtem velük. Képeket mutattak a családjukról és a szeretteikről. Bocsánatot kértek a hangoskodásuk miatt. Attól fogva mindig integettek, amikor megláttak, és úgy tűnt, örülnek nekem.

Pár héttel karácsony előtt meghívtak, hogy szenteste menjek át hozzájuk és vacsorázzak velük. Azt

is terveztük, hogy megosztjuk majd egymással a lelki élményeinket, amelyekben részünk volt. Szentestére aztán összegyűltünk, és felaggattunk pár papírdíszet. Karácsonyfánk ugyan nem volt, de mindannyian békés lelkületet éreztünk. Tonhalból és burgonyasziromból álló egyszerű vacsoránk után megosztottuk egymással az élményeinket. Mindegyikünknek más és más vallási háttere és igen egyedi története volt, de a szívünk egybefonódott, és jelen volt a Lélek.

Ápril elmondta, hogy 14 éves volt, amikor az édesanyja kábítószer-túladagolásban meghalt. Ápril az utcán élt, és 15 éves korában született egy gyermeke, akit aztán örökbe adott. Saját maga is drogfüggőséggel küzdött, majd drogdílerként kezdett tevékenykedni, ami miatt idővel börtönbe is került.

„Egy nap elgondolkodtam, hogy miért is élek – mondta Ápril. – Mit

sem számítana, ha meghalnék. Senki sem tudja, hogy börtönben ülök. Észre sem venné senki, ha eltűnnék.” Ekkor aztán imádkozott, és megkérdezte Istent, hogy Ő tudja-e, ki is ő.

A következő héten a börtönben dolgozó tanácsadó átnyújtott neki egy levelet az egykor örökbe adott lányától.

„Isten minden bizonnal törődik veled” – mondta a tanácsadó.

„Mostanában írogatok a lányomnak, és egyszer el is jött meglátogatni – mesélte Ápril. – Nem sokat tudok a vallásról, de azt tudom, hogy Isten törődik velem, mert választ adott az imámra.”

Miután Ápril elmesélte a történetét, mindannyian csendben ültünk, könnyes szemmel.

A börtönben töltött időm alatt kiöntöttem a szívemet imában, arra kérve Mennyei Atyánkat, hogy őrködjön a családom felett és védelmezze őket. Amikor azonban a cellaszomszédaimért imádkoztam, elkezdtem meglátni a bennük rejlő isteni lehetőségeket, és teljesebb mértékben éreztem Szabadítónk szeretetét és irgalmát.

Gyönyörű volt az a börtönben töltött szenteste. ■

Karácsonyi ajándékok vagy tized?

Anna Williams, USA, Alabama

Hittem, hogy az evangélium igaz, de nem tudtam, vajon megengedhetem-e magamnak a tizedfizetést.

Keresgéltem egy egyházat, mígnem a misszionárius nővérek megismertettek Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyházával. Másfél hónappal később megkeresztelkedtem és konfirmáltak. A misszionáriusok egyik tanítása a tized tantétele volt.

„Áldásokban fogsz részesülni, ha tizedet fizetsz” – mondták.

Egyedülálló anya voltam. Még arra is alig futotta, hogy élelmiszert vegyek és kifizessem a számlákat. Gyakran az volt a kérdés, hogy vajon tizedet fizessek-e vagy inkább ételmet vegyek, befizessem a közüzemi számlákat vagy törleszsem az autó hitelét.

Éveken át különböző szinteken próbálkoztam a tizedfizetéssel, míg végül azt mondtam magamnak: „Ha hiszel az evangélium igazságában, akkor előre kell lépned. Ha megteszed, Isten meg tud áldani.”

500 dollárnyi tizedelmaradásom volt, ugyanakkor 503 dollárra volt szükségem néhány számla kiegyenlítéséhez. Nem igazán láttam, hogyan fog működni, de elhatároztam, hogy teszek egy próbát. Befizettem a tizedemet. Senki sem tudta, hogy hiányzik 503 dollárom, de valaki névtelenül

küldött nekem öt darab százdolláros bankjegyet.

Ez fordulópontot jelentett számomra. Lelkileg megváltoztattott. Ráébredtem, hogy Isten szeret engem, törődik velem, és azt akarja, hogy sikerrel járjak. Attól fogva mindig befizettem a tizedemet. De nem volt mindig könnyű.

A legnagyobb lányom emlékszik, ahogy egy évvel ezelőtti karácsonyon azon morfondíroztam magamban, hogy nincs elég pénzem tizedet is fizetni és ajándékokat is venni neki és a testvéreinek.

„Tudtuk, hogy nem fogunk kapni semmit, de nem volt baj – mondta nekem később. – Úgy döntöttünk, azt akarjuk, hogy befizess a tizedet.”

Mint mindig, az Úr most is gondoskodott rólunk, és nem kellett karácsonyi ajándék nélkül maradniuk.

Egy egyedülálló anya számára nagy dolog az, hogy képes legyen gondoskodni a gyermekeiről és tizedet is fizetni. Amióta meghoztam a döntést, hogy tizedet fogok fizetni, mindig is áldott voltam. Nem vagyok gazdag, de az Úr mindig utat biztosít számomra.

Más módokon is áldott vagyok. Az egyháztagok és a családtagok jó példája segített a gyermekeimnek és nekem tevékenynek maradni az egyházban. Elmondtam nekik, hogy ez mind az Úr ígért áldásának a része: hogy a mennyi ablakai meg fognak nyílni számunkra. ■

Jövőre valaki hiányozni fog

Rebecca Clarkson, USA, Kalifornia

Szenteste eltűnődtem azon, hogy mennyire szeretem a családkunkat. Aztán egy élénk benyomásom támadt.

Szenteste volt. Épp kibontottuk az új pizsamáinkat, ami családi hagyomány volt nálunk. A gyerekek karácsonyi dallamokat játszottak és mindenki táncolt. Senki se volt morcos, hanem mindenki boldogan mosolygott és jól érezte magát. Tudván, hogy újra gyermeket várok, azon tűnődtem, hogy mennyire szeretem a családkunkat, és hogy milyen izgatott vagyok, hogy egy újabb gyermekünk van úton hozzánk.

Aztán egy élénk benyomásom támadt. A Lélek azt súgta nekem, hogy az egyik családtagunk már nem lesz velünk jövőre.

Aznap késő este, amikor a férjemmel, Timmel, a fa alá tettük az ajándékokat, elmondta nekem, hogy azon az estén az a benyomása

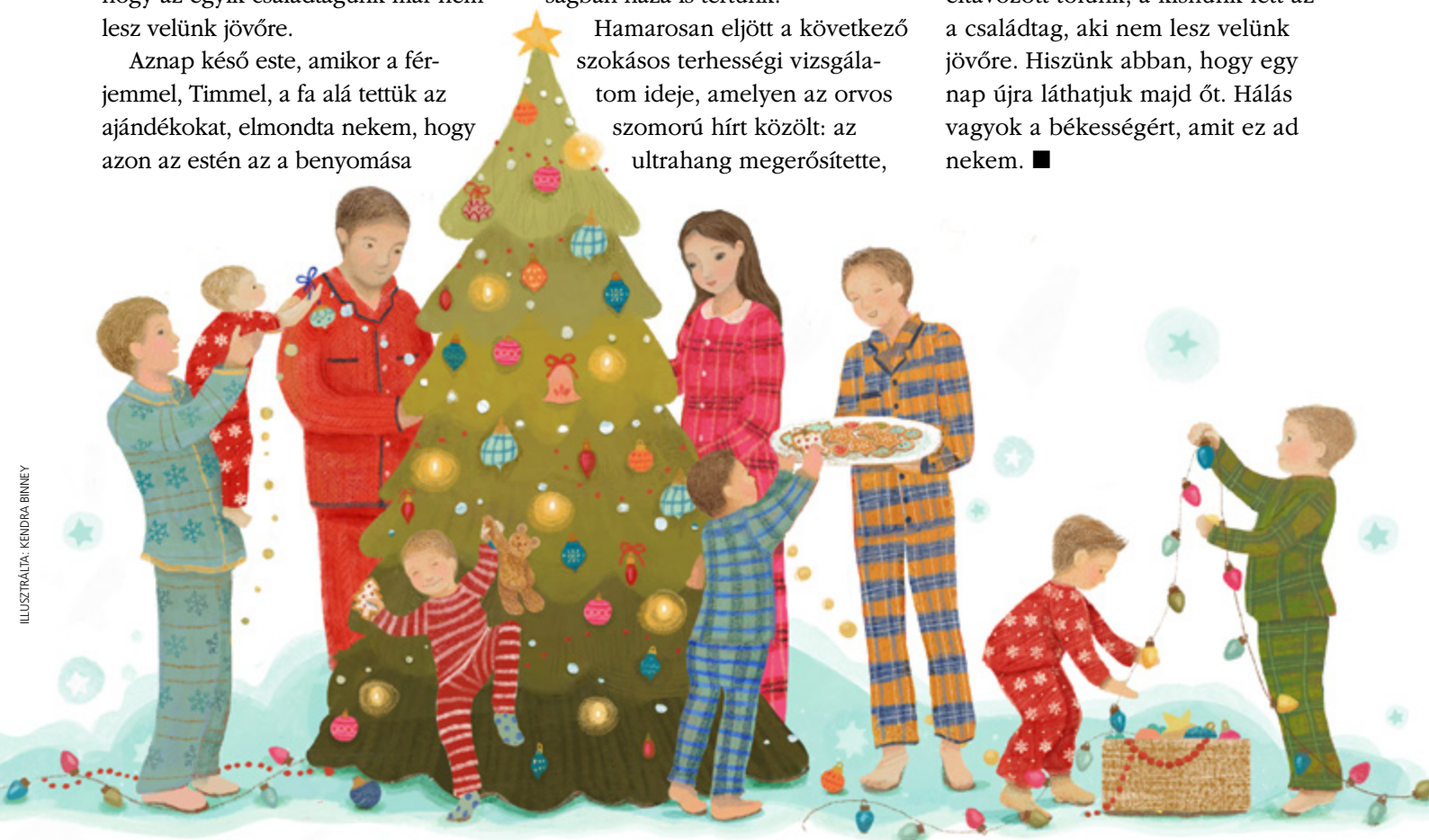
támadt, hogy az egyik családtagunk már nem lesz velünk a következő szentestén. Azt feleltem, hogy nekem is ugyanez a benyomásom támadt.

Mielőtt útnak indultunk volna a karácsony utáni családlátogatásra egy másik államba, Tim beszélt a gyerekeinkkel az utazás alatti biztonságról. Nyomasztott minket a gondolat, hogy az út során talán elveszítjük az egyik családtagunkat, de megerősítést éreztünk arra vonatkozóan, hogy minden rendben lesz. Elutaztunk hát, és egy remek családi együttlét után biztonságban haza is tértünk.

Hamarosan eljött a következő szokásos terhességi vizsgálatom ideje, amelyen az orvos szomorú hírt közölt: az ultrahang megerősítette,

hogy a magzat a vizsgálat előtt két héttel elhunyt.

Miközben a hírtől lesújtottan Tim és én hazafelé tartottunk, ráébredtünk, hogy két héttel azelőtt volt szenteste. Nem tudjuk pontosan, hogy mikor lép a lélek a testbe, de Tim és én úgy érezzük, hogy a kisbabánk, ha csak egy pillanatra is, ott volt a családkunkkal azon a szentestén, amikor mindenki táncolt és örvendezett. Hatalmas örömet éreztünk, és úgy érezzük, hogy a baba is részese volt ennek. Amikor eltávozott tőlünk, a kisfiunk lett az a családtag, aki nem lesz velünk jövőre. Hiszünk abban, hogy egy nap újra láthatjuk majd őt. Hálás vagyok a békességért, amit ez ad nekem. ■

Moróni 1–6

(NOVEMBER 30. – DECEMBER 6.)

Moróni zavaros időkben élt. Tanúja volt a nefiták végső pusztulásának, atyja csatában való elesetén (lásd Mormon 8:3), valamint azon nefiták megölésének, akik nem voltak hajlandók megtagadni Jézus Krisztust (lásd Moróni 1:2). Moróni maga sem volt hajlandó „megtagadni a Krisztust” (Moróni 1:3). Biztonságba menekült, és sok éven át élt bujdosva.

Mit írt le?

Mormon lemezeihez Moróni hozzáadta Mormon könyvében a 8. és 9. fejezetet, belefoglalta írásai az Ether könyvéből készített kivonatát, illetve hozzátette még a saját könyvét (Moróni könyvét) is.

Moróni írásai sok, számunkra értékes dolgot tartalmaznak. Írt az egyház munkájáról (lásd Moróni 1–6), belefoglalta atyja, Mormon tanításait (lásd Moróni 7–9), valamint feljegyezte végső bizonyosságát is (lásd Moróni 10).

Mit tanulhatunk Moróni könyvéből?

„Leírok tehát még néhány dolgot” (Moróni 1:4)

Ebben az időben Moróni úgy vélte, hogy a lemezekre készített írása a végéhez ért, azonban az Úr akarata az volt, hogy „leír[jon] még néhány dolgot, hogy ezek tán értékkel bírjanak testvéreim... számára, egy eljövendő napon” (Moróni 1:4).

Miért írta le?

Ismervén a Mormon könyve isteni céljait, Moróninak gondosan meg kellett válogatnia, hogy mit ír le. Moróni könyvének elolvasása után gondold át, vajon miért döntött Moróni a feljegyzett dolgok leírása mellett. Mit tartott nélkülözhetetlennek? Milyen hatással van a Mormon könyvével kapcsolatos érzéseidre Moróni végső bizonyága?

Moróni 7–9

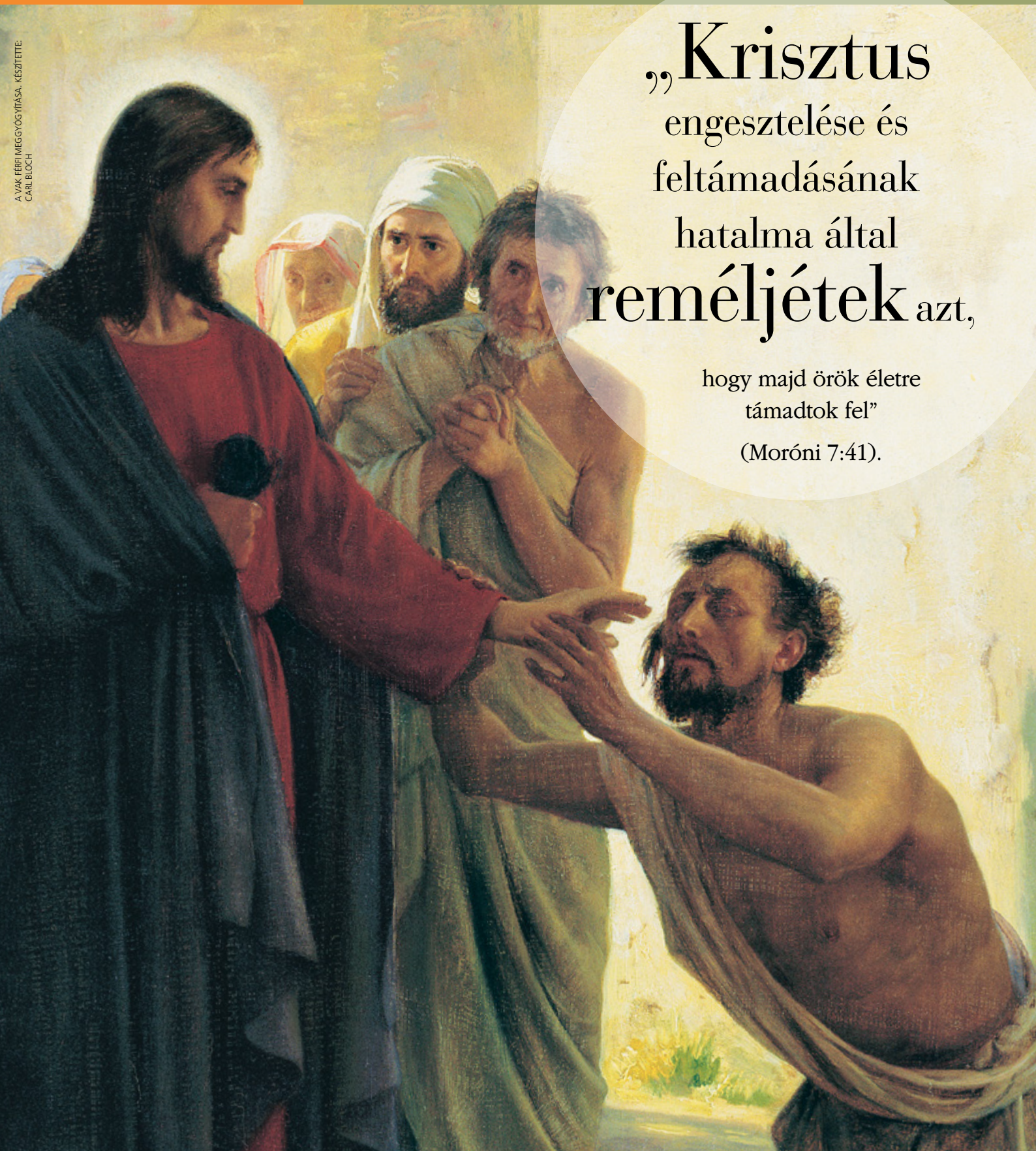
DECEMBER 7–13.

„Mi az, amiben reménykedjétek?”
(Moróni 7:41)

„Krisztus
engesztelése és
feltámadásának
hatalma által
reméljétek azt,

hogy majd örök életre
támadtok fel”

(Moróni 7:41).

Moróni 10

(DECEMBER 14–20.)

A lelki ajándékok Istentől adatnak a Szentlélek által, hogy a javunkra szolgáljanak (lásd Moróni 10:8). Mindegyikünk kapott lelki ajándékokat Istentől, és számos ajándék van, amelyben részesülhetünk.

Némelyikükről említést tesznek a szentírások (lásd Moróni 10:9–16; Tan és szövetségek 46:13–25), sokukról viszont nem. Te hogyan tudod meg-
látni és kifejleszteni az Istentől kapott lelki ajándékaidat? Hogyan fejlesztheted más ajándékaidat? Íme néhány hasznos ötlet:

Hogyan törekedhetek lelki ajándékokra?

Kérdezz!

Imában kérdezd meg Istentől, milyen lelki ajándékokkal áldott meg téged, vagy melyekre kellene törekedned. Ő segíteni fog neked. A pátriárkai áldásod is feltárhatja a lelki ajándékaidat. Ha még nem kaptad meg a pátriárkai áldásodat, vedd fontolóra, hogy beszélsz a püspököddel vagy gyülekezeti elnököddel arról, hogy részesülnél benne.

Tanulmányozz!

A lelki ajándékok elnyerése erőfeszítést kíván. Amikor egy konkrét ajándékra törekszel, fontold meg, hogy további ismereteket szerzel róla a szentírásokból, a pátriárkai áldásodból vagy általános konferenciai beszédekből. Másokat is megkérdezhetsz a tapasztalataikról.

Cselekedj!

Jó dolog ismereteket szerezni a lelki ajándékokról, de az ismereteket át is kell ültetni a gyakorlatba. Amikor hitet gyakorolsz Jézus Krisztusban, bűnbánatot tartasz és betartod a szövetségeidet, jogosult vagy lelki ajándékokat kapni. Ezenkívül keress olyan helyzeteket, amelyekben használhatod a lelki ajándékaidat. Emlékezz arra, hogy ezek az ajándékok nemcsak a te javadat szolgálják, hanem másoknak is a javára válhatnak (lásd Tan és szövetségek 46:26). Hogyan használhatod a lelki ajándékaidat mások megsegítésére?

Karácsony

(DECEMBER 21–27.)

Mit tanítanak nekünk a Mormon könyve prófétái a karácsonyról?

A következő szent-írássok olvasása során mit tanítanak nekünk az egyes próféták a Szabadító születéséről? Fontold meg a gondolataid feljegyzését vagy a családdal való megosztását.

Nefi, Hélamán fia (Kr. u. 1 körül)

„...szólt hozzá az Úr szava, mondván: ...holnap eljövök a világra” (lásd 3 Nefi 1:4–22).

Kr. e. 600

500

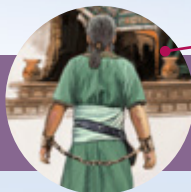
400

300

200

100

0

Nefi (Kr. e. 600 körül)

„...láttam egy szüzet, egy gyermeket tartva a karjaiban. És az angyal ezt mondta nekem: Lásd Isten Bárányát, igen, még hozzá az Örökkévaló Atya Fiát!” (lásd 1 Nefi 11:13–33).

Abinádi (Kr. e. 148 körül)

„...minden próféta... a világ kezdeté óta... – Nem megmondták-e, hogy Isten maga fog lejönni az emberek gyermekei közé...?” (lásd Móziás 13:33–35).

Benjámin király (Kr. e. 124 körül)

„...az Úr... lejön a mennyből az emberek gyermekei közé, ...és Jézus Krisztusnak fogják hívni, Isten Fiának...; és anyját Máriának fogják hívni” (lásd Móziás 3:5–11).

Az ifjabb Alma (Kr. e. 83 körül)

Isten Fia Máriától fog megszületni (lásd Alma 7:7–13).

A lámánita Sámuel (Kr. e. 6 körül)

„...még öt év jön el, és íme, akkor eljön Isten Fia” (lásd Hélamán 14:1–13).

Hogyan beszélgethetek a gyermekeimmel az evangéliumról a mindennapokban?

TOVÁBBI HASZNOS FORRÁSANYAGOK

- Kedves Szülők! (A *Jóbarát* hátsó borítóján.)
- Gekák, tücskök és gyermekekkel töltött idő. (2019. júniusi *Liahóna*)
- A gyermekek megóvása (2019. októberi *Liahóna*)
- "Talking about Tough Topics" (2015. márciusi, angol nyelvű *Liahóna*)

Közös étkezés
vagy lefekvéskor

Amikor a
gyermeked nehéz
időszakon megy
keresztül

7 Hét
kötetlen
alkalom a
beszélge-
tésre

Mi jutott eszedbe
azokról az általános
konferenciái
beszédekről, amiket
megnéztünk?

ILLUSZTRÁLTA: JOSIE PORTILLO

7 módszer egy
beszélgetés
elkezdésére

Kérdezz már
valamelyik
barátod vallási
dolgokról
téged?

Szülőként a mi feladatunk az evangéliumról tanítani a gyermekeinket. Ám egy evangéliumi beszélgetésnek nem kell merevnek és hivatalosnak lennie! Íme néhány ötlet arra, hogyan szőhetjük bele mindennapi élethelyzetekbe az evangéliumi beszélgetéseket.

Bármikor – amennyiben nyitottan, a szívedben szeretettel, valamint az odafigyelés és megértés vágyával állsz hozzá a beszélgetéshez

Amikor bármi olyasmi felkelti a figyelmedet, ami egy lelki üzenethez kapcsolódik

Amikor az őseitekről beszélsz vagy családi történeteket mesélsz

Egy szolgálati projekt vagy mások segítése során

Egyházi gyűlések vagy tevékenységek előtt és után

Olvastunk mostanában bármit a *Jöjj, kövess engem!*-ben, amin még mindig gondolkodsz?

Volt ma bármi az istentiszteleten, amivel kapcsolatban kérdéseid vannak?

Mostanában ezen a szentíráson gondolkodtam. Te mit gondolsz róla?

Mit olvastál mostanában a szentírásokban? Van bármi kérdésed?

Hogy megy az elhívásod (vagy egyéb egyházi megbízásod)? Mi az, ami segítene benne?

Gondolatok és tanácsok

- **Tanítsd arra a gyermekedet, hogy teljesen rendben van, ha kérdései merülnek fel az evangéliummal kapcsolatban.** Elvégre pont egy kérdés készítette Joseph Smitht arra, hogy segítségért imádkozzon, ami aztán az első látomáshoz vezetett. Segíts neki megérteni, hogy akkor is táplálhat magában bizonyosságot, ha nem rendelkezik minden válasszal.
- **Említsd meg, amikor éppen érzed a Lelket,** akár egy otthoni estén, akár istentiszteleten, akár egy gyönyörű naplemente láttán. Ez segíthet neki felismerni, miként szól hozzánk a Lélek. Magyarázd el, hogy a Lélek sokféleképpen léphet kapcsolatba velünk: melengető vagy megvilágító érzéseken keresztül, világos gondolatok vagy a békeesség érzete által és így tovább.
- **Tedd könnyen hozzáférhetővé az evangéliumi üzeneteket.** Lehet, hogy a tizenévesed nem fogja egyházi folyóiratok cikkeit keresgélni a telefonján, viszont esetleg belelapoz a *Liahóna* asztalon heverő lapszámába. Talán nem fog általános konferenciai beszédeket hallgatni a szabadidejében, de esetleg elkap néhány szót abból a beszédből, amelyet te hallgatsz a vacsora készítése közben.
- **A legfontosabb, hogy akkor is próbálkozz tovább, ha látszólag nincs eredménye!** A szentírások tele vannak olyan gyermekek történeteivel, akik eleinte nem figyeltek oda, mint például amilyen az ifjabb Alma is volt. Bízz abban, hogy a lelki igazságok egy nap majd utat találnak a szívébe. ■

Fiatal felnőtteknek

Ebben a rovatban

44 Igazlelkűen ítélni (még a közösségi médiában is)

Írták: a Fiatal Nők Általános Testületének tagjai és a *Liahona* munkatársai

48 A tökéletes profilképek mögött rejlő valóság

Írta: Bárbara Rodríguez

Nyomtatásban nem jelenik meg

A mi feladatunk nem megkövetelni

Név a szerkesztőségben

Hogyan legyünk *jelen* a közösségi médiában úgy, hogy *ne benne* éljünk

Írta: Faith Ferguson

Itt találod meg ezeket a cikkeket, valamint további tartalmakat:

- A Liahona.ChurchofJesusChrist.org oldalon
- A **Heti FF** rovatban (az Evangéliumi könyvtár Fiatal felnőtteknek szóló részében)

Oszd meg a te történetedet!

Neked is van olyan élményed, amelyet megosztanál? Vagy vannak bizonyos témák, amelyekről olvasni szeretnél? Ha igen, akkor írd meg nekünk! A cikketet vagy visszajelzésedet a Liahona.ChurchofJesusChrist.org oldalon küldheted be.

Pozitív helyé varázsolni a közösségi médiát

A férjemmel öt éve elhatároztuk, hogy elindítunk egy YouTube-csatornát, amelyen elkezdtük őszintén megosztani, hogyan élünk Jézus Krisztus egyházának tagjaiként. Az volt az elképzelésünk, hogy az életvitelünkön keresztül beszélünk a hitelveinkről.

Abban a nagy áldásban volt részünk, hogy sugalmazott üzeneteket kaptunk több követőnkől is, akik arról meséltek, hogy első alkalommal mentek istentiszteletre, sőt, voltak, akik meg is keresztelkedtek! Ezek az üzenetek hatalmas örömmel töltötték el minket.

Nagyon hálásak vagyunk azokért a gazdagító élményekért, amelyeket a közösségi hálók nyújtottak számunkra a visszaállított evangélium üzenetének megosztásában – pusztán az életünk megosztása révén. De míg a közösségi média bámulatos élményekre indíthat, segíthet jelentőségteljes kapcsolatokat kialakítanunk és lehetővé teheti az evangéliumról való bizonyosságunk megosztását, olyan tapasztalatokhoz is eljuttathat minket, amelyek lelkileg megyengíthetnek, mások igaztalan megítélésére indíthatnak, illetve arra készíthetnek, hogy szem elől tévesszük az igazi valónkat.

A fiatal felnőtteknek szóló e havi rovat ezekről és további témákról szól. Könnyű magunkat vagy az életünket a közösségi médiában látottakhoz hasonlítani, de megtanulhatjuk arra használni a közösségi médiát, hogy olyan pozitív helyet alakítsunk ki, ahol tartózkodunk önmagunk vagy mások megítélésétől, magabiztosságra teszünk szert isteni természetünket illetően, és ami a legfontosabb: ahol a példánkon keresztül átadjuk másoknak a Jézus Krisztus evangéliumából fakadó boldogságot.

Bárbara Rodríguez

Igazlelkűen ítélkezni (még a közösségi médiában is)

A Szabadító segítségével megtanulhatunk úgy
ítélkezni, ahogy Ő szeretné, hogy tegyük.

**Írták: a Fiatal Nők Általános Testületének tagjai és a
Liahóna munkatársai**

„Ne ítélkezz!”

Sokat halljuk ezt a mai világban, olyan üzenetek kíséretében, miszerint nincs jogunk megítélni másokat. Már magához az *ítélkezés* szóhoz is sok negatív jelentés társul. A Szabadító egyházának tagjaiként azonban tudjuk, hogy az *ítélkezés* olyasvalami, amit Ő tanácsolt nekünk – amennyiben azt az Ő módján tesszük.

Amikor Jézus meggyógyított egy embert a sabbaton, szigorúan bírálták miatta, mivel Mózes törvénye korlátozta, hogy mit szabad tenni a szombat napján – az emberek pedig úgy gondolták, Ő nem tartja be ezeket az irányelveket. A Szabadító azonban megfeddte őket, amiért hamar hibát találtak másokban. Azután ezt a tanácsot adta nekik: „Ne ítéljete a látszat után, hanem igaz ítélettel ítéljete!” (János 7:24; lásd még Joseph Smith fordítás, Máté 7:1–2).

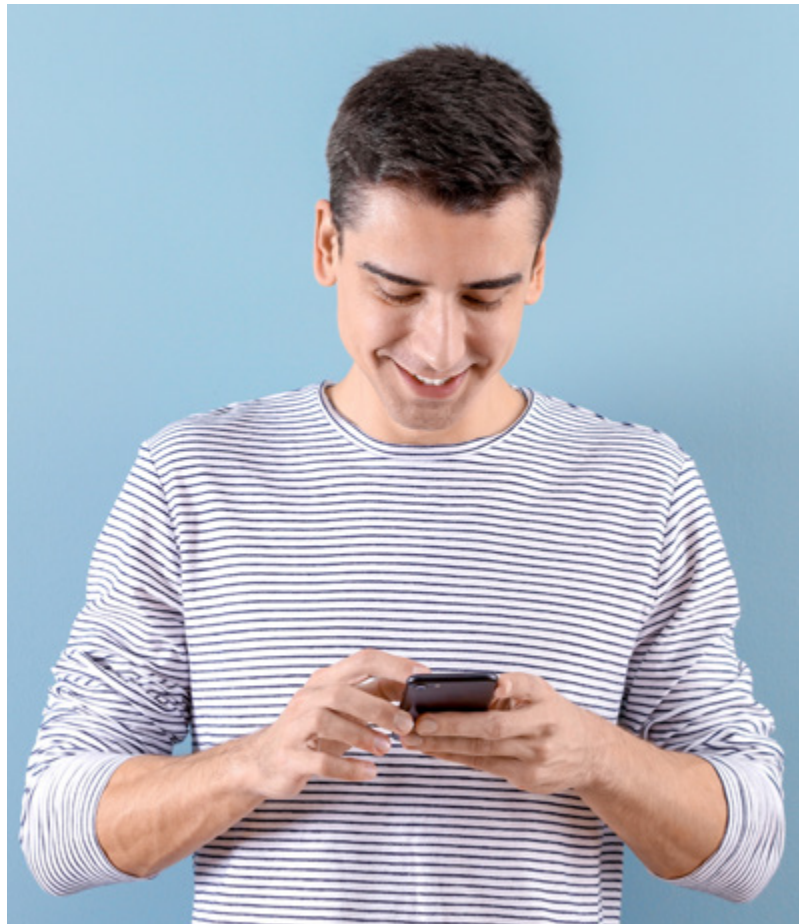
Hányszor van az, hogy a Szabadító felett ítélkezőkhöz hasonlóan mi is igaztalanul ítélünk meg másokat? Talán gyakrabban, mint gondolnánk! Mivel olyan könnyű mások felett ítélkezni, különösen a közösségi média világában, talán meg kellene tanulnunk, miként alkalmazzuk a mai világban a Szabadító tanácsát, miszerint igazlelkű ítélettel ítéljünk.

Az igazlelkű és a hamislelkű ítékezés megkülönböztetése

Az *ítélkezés* az önrendelkezésünk részét képezi. Sok dolog felett kell ítéletet alkotnunk az életben. Ilyen például a munkánk megválasztása, annak eldöntése, hogy kikkel töltjük az időnket és *hogyan* töltjük az időnket, illetve hogy milyen médiatartalmat fogyasztunk, és így tovább. De hogyan tudjuk igazlelkűen meghozni ezeket az ítéleteket – és végső soron *minden* ítéletet?

Dallin H. Oaks elnök, első tanácsos az Első Elnökségben, hat irányvonalat jelölt ki a helyes *ítélkezést* illetően. Onnan tudhatjuk, hogy igazlelkűen ítélünk, ha ítéletünk:

1. „Tartózkodni fog annak kijelentésétől, hogy az adott személynek bizonyos a felmagasztosulása vagy ...visszavonhatatlanul a pokol tüzére van kárhóztatva.”
2. „...az Úr Lelke irányítja, nem harag, bosszú, féltékenység vagy önös érdek.”
3. „Saját sáfárságunkon belül” marad.
4. Magában foglalja „a tények megfelelő ismeretét”.
5. Nem emberekről, hanem helyzetekről szól.
6. „Igazlelkű mércével mér...”¹

Moróni próféta szintén adott útmutatást az igazlelkű ítéletre vonatkozóan: „...minden olyan dolog, ami jó, Istentől való, és az, ami gonosz, az ördögtől való; mert az ördög... állandóan bűnre és annak megtételére hív és csábít, ami gonosz dolog” (Moróni 7:12).

A közösségi médián való görgetéskor, a barátságok fontolóra vételekor vagy az időtöltésünk eldöntésekor az ítélet meghozatala előtt feltehetjük magunknak a kérdést: Vajon ez a bejegyzés/személy/tevékenység

- békével és jó érzéssel tölt el?
- jó cselekedeteket indít engem?
- segít abban, hogy szeressem és szolgáljam Istent?

Amikor felismerjük, hogy minden jó dolog Istentől ered, akkor az önrendelkezésünket használva bölcs és igazlelkű ítéletet tudunk hozni másokról, önmagunkról és arról, hogy mivel töltjük meg az életünket.

Kilépni a hamislelkű ítélezés körforgásából

Most, hogy megállapítottuk, milyen az igazlelkű ítékezés, mit tehetünk, ha azt találjuk, hogy beragadtunk az ítélezés negatív spiráljába? Íme néhány gondolat:

- Tarts közösségimédia-bőjtöt! Ez lehetőséget adhat arra, hogy lelassíts, átgondold, illetve valódi módokon lépj kapcsolatba másokkal. Amikor többet látod az embereket a közösségi média keretein kívül, fel fogod ismerni, hogy ők valódi emberek, valódi küzdelmekkel, így kevésbé leszel majd hajlamos bírálni őket.
- Ahelyett, hogy önmagadról posztolnál, posztolj olyasvalakiról, akit szeretsz és aki ösztönzőleg hatott rád. Meséld arról, hogy miért csodálsz ezt az embert. Ez lehetőséget ad arra, hogy önmagadon kívülre tekints, valamint hogy inkább megáldj, semmint elkápráztass.
- Határozd el, hogy mindennap teszel egy őszinte, szívből jövő megjegyzést a közösségi médián, legyen az akár egy születésnapi köszöntés, egy gratuláció vagy akár csak egy kedves üzenet.
- Mindig is lesznek olyanok a közösségi médiában, akik túlságosan sokat posztolnak, akik csak a káprázatos nyaralásaikat osztják meg, akiknek látszólag tökéletes

családjuk van, illetve akik gyakran kötözködnek. Ítékezés előtt feltehetjük magunknak a kérdést: Mit tud az Úr erről az emberről, és én mit tudhatok meg róla? Imádkozz segítségért, hogy úgy lásd őt, ahogyan Ő látja. Ha pedig a bejegyzéseik folyton negatív érzésekkel töltenek el, még mindig leállíthatod a követésüket.

Ha mindenkit a maga valójában látunk – mennyei szülők gyermekeiként –, az a róluk kapott felszínes benyomásainkat örökkévaló szemléletmóddá változtatja. Hatalom rejlik minden ember valódi kilétének és céljának a felismerésében. Amint arra Michelle Craig nővér, a Fiatalkor Általános Elnöke első tanácsosa emlékeztetett minket:

„Egyedileg *rátok* szabott isteni természetetek és célotok van. [...]

Könnyű másokhoz hasonlítani magunkat. Mindig lesz valaki, akinek látszólag minden kerek az életében, vagy aki fontosabbnak tűnik, mint mi. Gyakran azonban megfélemlítünk arról, hogy az ő céljuk más, mint a miénk. Amikor megpróbálunk hűen élni ahhoz, akik valójában vagyunk – amikor megértjük és megbecsüljük az Istentől személy szerint nekünk adott ajándékokat és tehetségeket –, akkor tudjuk igazán megtapasztalni az örömet.”²

A közösségi médián folytatott ítélezés körforgásából való kitörés végső soron cselekvést kíván a részünkről. Kívül kell tekintenünk önmagunkon ahhoz, hogy megérintsük valaki

más életét. Mások felemelése és Krisztus világosságának megosztása szükséges hozzá. Ha így teszünk, azzal nemcsak másokat szolgálunk, hanem önmagunkkal kapcsolatban is jobb érzéseink lesznek.

Felülkerekedni önmagunk elítélésén és a mérgező összehasonlításokon

Sátán egyik legerőteljesebb eszköze az, hogy megkísérli megakadályozni, hogy igaz megértésünk legyen a valódi énünket illetően. Amikor szem elől tévesztjük a valódi énünket, az önmagunk iránti együttérzés és szeretet érzetének helyére ítélkező gondolatok és önbírálat költözhetnek. Elveszítjük a kapcsolatot másokkal, önmagunkkal és még a Szentlélekkel is.

Igazság szerint az összehasonlítás nem mindig azokról szól, akikhez magunkat hasonlítjuk; gyakran inkább önmagunkról és a saját bizonytalanságainkról. Valójában az összehasonlítás akár önmagunk igaztalan megítélése is lehet.

És míg az összehasonlítás az öröm *megrablója* lehet,³ addig az értékünk, erősségeink és tehetségeink ismerete, valamint Mennyei Atya ránk vonatkozó céljának és annak ismerete, hogy kivé is válhatunk, az öröm *kulcsát* jelenti.

A Szabadító egész életében „széjjeljárt jót tévén”

(Apostolok cselekedetei 10:38). Életét másokért élte, bármi-féle hiányosság nélkül. Mégis megfedték és megítélték. De mivel tudta, hogy ki is Ő valójában és mi a célja, képes volt méltósággal viselni az ítélkezést, nem engedve, hogy befolyásolja mindazt, amit tennie kellett.

Az Ő példáját követve mi is megtehetjük ugyanezt! A világ oly könnyűvé teszi számunkra, hogy elveszítsük önmagunkat az összehasonlításban és az ítélkezésben, és megfeledezzünk arról, kik is vagyunk, azonban tanulhatunk Joy D. Jones nővértől, az Elemi általános elnöktől, aki ezt tanította: „Ha a Szabadító és az értünk hozott tettei iránti szeretetünk nagyobb, mint a gyengeségekre, az önmarcangolásra vagy a rossz szokásokra fordított energia, akkor Ő segíteni fog nekünk legyőzni mindazt, ami szenvedést okoz az életünkben, és megment minket önmagunktól.”⁴

Mint tudjuk, „a lelkek értéke nagy Isten szemében” (Tan és szövetségek 18:10). Most helyettesítsd be a saját nevedet a *lelkek* szó helyére. Egy pillanatra engedd, hogy ez leülepedjen benned. Mennyei Atya ismeri a nevedet, tisztában van az értékeddel, Egyszülött Fia pedig meghalt érted, mivel *annyira* sokat érsz Neki.

Így aztán, amikor a világ nehéznek érződik, az összehasonlítás pedig kezd felülkerekedni, húzódj közelebb Hozzájuk, és érezni fogod, amint önmagad kétségbe vonása és megítélése szertefoszlik, valamint érezni fogod a végtelen értéked ismeretéből fakadó valódi magabiztosságot.

A Szabadítóra tekinteni

Mindig tekinthetünk a Szabadítóra útmutatásért mindenben, amit csak teszünk. Az engesztelése által részünkre felkínált dolgok közé tartozik az a képessé tévő erő is, mellyel változhatunk, és megtudhatjuk, hogyan tegyük meg mindazt, amire minket kér. És amikor úgy döntünk, hogy követjük Őt és közel húzódunk Hozzá, akkor Ő segít megtanulnunk elengedni az igaztalan ítélkezést és az Ő szemével látni másokat – és önmagunkat is. ■

JEGYZETEK

1. Lásd Dallin H. Oaks: A „Ne ítéld!” és az ítélkezés. *Liahóna*, 2000. jan. 9–12.
2. Michelle Craig, “How Do You Feel Joy in the Lord?” Nov. 22, 2019, blog.ChurchofJesusChrist.org.
3. Theodore Rooseveltnek tulajdonítják a mondást, miszerint az összehasonlítás megrabolja az örömet.
4. Joy D. Jones: Mérföldes érték. *Liahóna*, 2017. nov. 15.

A tökéletes profilképek mögött rejlő **valóság**

Írta: Bárbara Rodríguez

Amikor összehasonlítgatjuk magunkat másokkal a közösségi médiában, szem elől tévesztjük a nagyobb képet.

Nemrégiben az Instagramon az egyik követőm ezt kommentelte az egyik fényképemhez: „Hogy lehet, hogy ilyen ragyogóan nézel ki két gyerekkel, amikor én egygel is alig bírok?” Felnevettem, és válaszként szerettem volna elküldeni neki egy képet arról, hogy hogyan is nézek ki abban a pillanatban.

Ezt írtam neki: „Mindig is azt gondoltam, hogy elég lazán veszem a külsőmet, más anyukákkal összevetve. Ez a közösségi média hatása – hajlamosak vagyunk más-hoz hasonlítani magunkat, míg ő megint valaki mással veti össze magát. A valóság azonban az, hogy jelenleg épp nem nézek ki valami ragyogóan, és nem is mernék feltölteni egy fotót a mostani kinézetemről. Általában csak pénteken és vasárnap veszek fel normális ruhát és nézek ki »elfogadhatóan«.”

Jó pár éve osztok meg részleteket az életünkből a közösségi médián. Leginkább azt próbálom megmutatni, hogy milyen Jézus Krisztus egyháza tagjainak „igazi élete”. Ennek során volt néhány tapasztalatom, amely arra indított, hogy átgondoljam a közösségi média erőnyeit és kockázatait.

A közösségi média nem mutat meg mindent

Nem ez volt az első alkalom, hogy ezt mondták nekem. Az az igazság, hogy a közösségi média csupán egy igen kis részét mutatja meg az emberek életének. Az én esetemben is – noha igyekszem hitelesnek mutatkozni – lehetetlenség mindent megmutatni. És nem kellene egyetlen jól sikerült fénykép alapján összehasonlítani magunkat másokkal vagy arra alapoznunk az értékünket. A hasonlítás – különösen a közösségi médiában – megnehezítheti számunkra az Istentől kapott erősségeink felismerését.

Utolsó napi szentekként a tőlünk telhető legjobban igyekszünk olyanok lenni, mint Jézus Krisztus. Az igazság viszont az, hogy egyikünk sem tökéletes. A közösségi médiában pedig törekednünk kellene arra, hogy ne alkossunk téves ítéletet sem magunkról, sem másokról. Emlékeztetben kell tartanunk, hogy még ha úgy is gondoljuk, hogy valakinek tökéletes az élete, nem látjuk a személyes kihívásokat, amelyekkel esetleg szembenéz. Soha nem tudjuk igazán, mi zajlik az emberek életében azon túl, amit a gondosan megválasztott szűrőkön keresztül az oldalukon megosztanak.

Egy családi fénykép valósága

Gyakran nagyon sok rejlik a közösségi médián látott minden családi fénykép mögött. E képek láttán néha-nhan esetleg felteszik a kérdést: „A mi családi képeink miért nem sikerülnek soha ilyen jól?” Azt azonban nem tudjuk, mi kellett ahhoz, hogy ilyen „tökéletes” képek készüljenek.

Egyszer például egy istentisztelet után megpróbáltunk összeállni egy családi fotóra. Ez elég bonyolult tud lenni

két kisgyerekekkel, de én nagyon szeretem megörökíteni ezeket a pillanatokot, és később visszatekinteni, hogy milyen sokat nőttek a gyerekeim.

Amíg megpróbáltuk lecsillapítani a gyerekeket a fénykép erejéig, szót kellett értenem a két éves fiammal, Alvinnal, aki épp amiatt sírt, mert azt szerette volna, hogy a karomban cipeljem. Lehajoltam hozzá, letöröltem a könnyeit, aztán könnyörgtem neki, hogy álljon fel végre, hogy jól látszódjon az öltözetünk (amelyet aznap reggel tudatosan egymáshoz illően választottam ki). Három éves lányom, Avril, szintén azért könnyörgött a férjemnek, hogy emelje fel, mert már nem akart álldogálni. Nem igazán akarták, hogy fényképezkedjünk.

A fotózás kudarcba fulladt, így aztán feladtuk. Amikor azonban hazaértem, valami jobbat találtam. A bátyám (aki a képeket készítette) megörökítette a teljes káosz pillanatát. A férjem is és én is épp a gyerekeinket vigasztaljuk a képen. Az öltöztetésünk nem igazán mutat jól rajta, de olyan kedves – és valódi – pillanatot kapott el. Imádom.

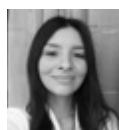
Amikor megosztottam a képet a közösségi médiában, ezt a feliratot adtam hozzá: „Egy családi fénykép valósága”. Álmomban sem gondoltam volna, hogy olyan sok embernek lesz majd ismerős a helyzet, de ez segített felismernem, hogy a dolgoknak nem kell mindig tökéletesnek látszaniuk. Nem baj, ha csak úszunk az árral és valóságosak vagyunk. Tanított azonban egy nagyobb lelkét is: amikor úgy hisszük valakiről, hogy tökéletes, akkor egyszerűen csak nem láttuk még az élete összes részletét.

Ne hagyd, hogy a közösségi média elfedje a valódi énedet!

A közösségi médián lévő kapcsolati hálók hathatós eszközök, amelyeket rengeteg jóra tudunk használni. Ügyelnünk kell azonban, hogy ne csüggedjünk amiatt vagy hasonlítsuk magunkat ahhoz, amit a közösségi médiában látunk. Amint azt Gary E. Stevenson elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja mondta: „Remélhetőleg meg tudunk tanulni valóságosabbnak lenni, több humorra lelmi és kevesebb csüggedést tapasztalni, amikor olyan képeket látunk, amelyek az idealizált valóságot

láttatják, és amelyek túlságosan gyakran vezetnek bénító összehasonlításokhoz.”¹

Tudom, hogy amikor szem előtt tartjuk az Isten gyermekeiként kapott isteni természetünket, akkor nem marad hely a fájdalmas összehasonlításra vagy a személyes ítélkezésre. És ha többé nem hallgatunk a bennünk rejlő lehetőségeket lejártni próbáló összehasonlításokra, akkor képesek leszünk teljesebb életet élni anélkül, hogy aggódnánk a közösségi médiában megjelenő, látszólag tökéletes bejegyzések miatt. ■

Bárbara Rodríguez 25 éves. A venezuelai Anzoáteguiben született, ott ismerte meg a férjét is. Jelenleg Peruban, Limában élnek. Bárbara elkötelezett aziránt, hogy felemelő tartalmakkal töltsse meg a kapcsolati hálóját.

JEGYZET

1. Gary E. Stevenson: Lelki napfogyatkozás. *Liahóna*, 2017. nov. 46.

MÉG TÖBB OLDAL, MÉG TÖBB TÖRTÉNET,

MÉG TÖBB

2021 januárja egy új ifjúsági folyóirat – A Fiatalság Erősségéért – indulását jelzi. A lap célja az, hogy egységbe vonja és összekösse a tizenéveseket szerte a világon.

EZEKRE SZÁMÍTHATSZ:

- Lélekemelő üzenetek egyházi vezetőktől.
- Még több történet, amelyet fiatalok írnak.

NEKED!

- Az ifjúsági hitoktatáson és a *Jöjj, kövess engem!* programban tanultak kiegészítése.
- Új posztetek, amelyeket kitehatsz valahova vagy megoszthatsz online.
- Válaszok az evangéliumi kérdéseidre.

Tapasztald meg továbbra is, mennyire ösztönző és felemelő Jézus Krisztus evangéliumának tanulmányozása közben arról olvasni, hogy mások miként élnek bátran aszerint.

FIATALOKNAK

EBBEN A ROVATBAN

52 Egy karácsonyi hagyomány áldása

Írta: Isabel Toa

54 Mi van a listádon?

Írta: Annelise Gardiner és Sam Lofgran

56 Kérdések és válaszok: Tartsd meg a barátaidat? Világító kövek?

58 Ő a Világosság

Írta: Laura Fuchs

60 Három életre szóló lecke Morónitól

Írta: David Dickson és Chakell Wardleigh Herbert

64 Az utolsó szó: Tökéletesek Krisztusban

Írta: Gerrit W. Gong elder

65 Emberek a Mormon könyvéből: Mormon és Moróni

Egy KARÁCSONYI HAGYOMÁNY áldása

Nem volt semmi különleges abban, hogy egy új házban töltsük a karácsonyt, de egy papsági áldás mindent megváltoztatott.

Írta: Isabel Toa

Tizennégy éves voltam az első olyan karácsonyom idején, amikor nem volt hó. A családommal épp akkor költöztünk át Utah hegyei közül Texasba, amelyet én túl laposnak és túl forrónak tartottam. Nehéz volt átérezni a karácsony lelkületét úgy, hogy az új iskolában nem voltak barátaim, a földet pedig nem fedte hó. Sehogy se találtam a helyem, így aztán gyakran éreztem magam magányosnak és szomorúnak.

Levertség ide vagy oda, egy hét múlva karácsony volt, és a karácsonyi családi hagyományaimban bíztam, hogy majd lelket öntsenek belém. A remek tevékenységek, amelyeket a családuk évről évre közösen végzett, mindig is nagy örömmel töltöttek el. A hagyományok nagy szerepet játszottak a karácsonyi ünneplésünkben, így aztán azt gondoltam, nincs miért aggódnom. Elvégre nem véletlenül hívják őket hagyományoknak – tudtam, hogy fent kell őket tartani.

A KARÁCSONYI LELKÜLET ÉLETBEN TARTÁSA

A karácsonyig hátralévő napok lassan vánszorogtak. Mindaddig semmit sem csináltunk családként közösen, hogy ünnepeljünk, így kezdtem eléggé elcsüggedni. Szenteste napján egész nap vártam, hogy

történjen valami – bármi, ami megmutatja, hogy a drága családi hagyományaink az új otthonunkban is életben tarthatók. Biztos vagyok benne, hogy én magam is kezdeményezhettem volna ezeket, de nem akartam. Valahogy egy jelre vártam, amely megmutatná, hogy még mindig él a karácsonyi lelkület.

Bealkonyodott, majd beesteledett, én pedig egyre idegesebb lettem. Könnyek szöktek a szemembe, amikor a családom összegyűlt az esti imára. Az egész otthon hidegnek és üresnek érződött, még úgy is, hogy mind benne éltünk. Hirtelen az édesapám egy kérdéssel törte meg a csendet:

„Szeretne valaki papsági áldást kapni?”

A szívem kihagyott egy ütemet. Annyit aggodalmaskodtam amiatt, hogy teszünk-e ki karácsonyi fényeket vagy sütünk-e karácsonyi sütit, hogy teljesen megfeledkeztem egy nagyon különleges hagyományról, amelyet minden szenteste csináltunk: mindannyian kaptunk egy papsági áldást. Mindig békét éreztem, amikor áldást kaptam Apától, de a családban nem mindenki akart áldást kapni. Néha a testvéreim és az édesanyám azt felelték, hogy nem érzik szükségét. Nem akartam elkezdni reménykedni, ha egyszer mindenki más nemet fog mondani rá.

Most azonban nem így történt. Anya felállt, aztán leült a székre, amelyet Apa kitett nekünk.

„Én szeretnék egy áldást” – mondta halkan.

Mindannyian nagyon meglepődtünk, de Apa habozás nélkül Anya fejére tette a kezét, és beszélni kezdett. Éreztem, hogy Apa mennyire rá van hangolódva Anya érzéseire és személyes küzdelmeire. Vigaszt és békét nyújtó szavakat mondott neki a változás ezen időszakában.

Hirtelen égető érzést éreztem a mellkasomban – olyan volt, mintha valaki gyufát gyújtott volna a bensőmben. Tudtam, hogy a Szentlelket érzem, még ha a bennem lévő égető érzés nem is olyan volt, ahogy mindig is érezni szoktam a Lelket. Olyan volt, mintha Mennyei Atya közvetlenül hozzám szólt volna, pedig még csak nem is az én papsági áldásom volt!

Amikor az apukám csendesen áment mondott és kinyitottam a könnybe lábadt szememet, láttam, hogy az egész családom sír. Mindannyian hallottuk, amint a Lélek gyengéd és szeretetteljes módon biztosít minket arról, hogy minden rendben lesz. Anya és Apa megölelte egymást, én pedig úgy éreztem, mintha a fejem fölött oly sokáig lebegő viharfelhő végre átadta volna a helyet a napfénynek.

Mindannyian kaptunk áldást, én is. Az áldásomban az Úr biztosított afelől, hogy mindig törődik velem és azt szeretné, hogy boldog legyek. Texasba költözésünk óta most először éreztem békességet és melegséget.

A PAPSÁGI HATALOM VALÓS

Lehet, hogy abban az évben nem tartottunk meg minden hagyományt, de mindig emlékeztünk rá, milyen érzés volt tanúja lenni, amint Isten hatalma kiáradt Apa papsági áldásain keresztül. Mindig is emlékezni fogok arra, hogy ez miként változtatta a szomorúságomat békességgé és örömmé. Értékes leckét kaptam továbbá a papság hatalmáról is. Amikor úgy tűnik, hogy körülötted minden rosszul megy, egy papsági áldás emlékeztethet téged az Úr örökdő és szeretetteljes jelenlétére az életedben. ■

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Utah-ban él.

MI VAN A LISTÁDON?

Hagyd fel annak felsorolásával, hogy mit szeretnél, és kezd el azt kapni, amire szükség van.

Írta: Annelise Gardiner és Sam Lofgran

Egyházi folyóiratok

Mi az, amit igazán szeretnél idén karácsonyra?

Nem csak ajándékokról van szó – mi az, amire igazán szükséged van?

A szükség olyasvalami, ami nélkülözhetetlen a túléléshez. Karácsonykor könnyű lehet csupán a fizikai igényeinkre összpontosítani, de mi a helyzet a lelki szükségleteinkkel?

SZÜKSÉGES AJÁNDÉKOK

Tudjuk, hogy a lelkünknek állandó szükségletei vannak, amelyeket segítenek kielégíteni az olyan ajándékok, mint a szentírás-tanulmányozás és az ima. Körülményeinktől függően azonban a lelkünknek más szükségletei is lehetnek. Összegyűjtöttünk néhány történetet világszerte élő fiataloktól, akik felismerték, milyen további „ajándékokra” van még szüksége a lelküknek. Olvasás közben gondolkodj el azon, hogy a te saját lelkednek esetleg milyen ajándékokra lehet szüksége.

Az ifjúsági hitoktatás ajándéka

A 16 éves Juan R. (Chile) rájött, hogy szüksége van az ifjúsági hitoktatásra. „A hitoktatáson az igazságot tanulom, és a Lélek bölcsességet ad nekem. Bármikor, amikor érzem a Lelket, tudom, hogy ott vagyok, ahol Isten szeretné, hogy az adott pillanatban legyek. Ezt érzem akkor is, amikor a hitoktatáson vagyok, ezért aztán tudom, hogy fontos ott lennem. Mindig tudom, hogy ha részt veszek, az válaszokat fog adni a felmerülő kérdéseimre vagy kételyeimre.”

A barátok ajándéka

A 15 éves Rhoeta M. (USA, Idaho) az egyház iránt érdeklődve felismerte, hogy szüksége van jó barátokra. „Amikor elkezdtem úrvacsorai gyűlésre, osztályokba és a Fiatal Nőkhöz járni, rögtön sok barátságos arc és egy gondoskodó közösség fogadott. Minden tevékenységbe bevontak, az új barátaim pedig Isten tervének követésére bátorítottak. Segítettek a lelki céljaim

kitűzésében és elérésében.” Miután további ismereteket szerzett a misszionáriusoktól és ápolta az egyházi barátai-val való kapcsolatát, Rhoeta úgy döntött, hogy megkeresztelkedik. „Nagyon hálás vagyok, hogy ilyen jó emberekre bukkantam – mondja. – Áldott vagyok, hogy ilyen csodásan ment az egyházba való beilleszkedésem.”

A szolgálat ajándéka

A 16 éves Julie S. (USA, Texas) ráébredt, hogy szüksége volt egy elhívásra. „Nemrég elhívtak egyházközségi karnagyként, ami azt jelenti, hogy mindenképpen időben ott kell lennem az istentiszteleten. A családunk mindig is küzdött ezzel, és ez az elhívás nemcsak rengeteg örömet ad nekem, mivel nagyon szeretem a zenét, hanem a családunk vasárnapjait is kevésbé kapkodóssá és sokkal szervezettebbé teszi.”

Az evangélium ajándéka

A 19 éves Sam D. (Törökország) ráébredt, hogy az egyház volt az, ami hiányzott az életéből. „Tizenhat évesen kereszteltem meg, és azután kezdtem csak igazán élni az életemet. Minden sokkal egyértelműbbnek tűnt. Volt miért élnem.”

JAVASLATOK

Szükséged van egy barátira? Keress másokat, akiknek szintén szükségük van egy barátira, és legyél a barátjuk! Nyiss az egyházközségedben vagy az iskolában lévő többi fiatal felé.

Szükséged van egy feladatra? Beszélj a püspököddel és kérj elhívást! Módot találhatsz a közösségedben végzett szolgálatra is.

Szükséged van lelki táplálékra? Járj ifjúsági hitoktatásra! Olvasd a szentírásaidat! Hallgass meg egy általános konferencia beszédét!

NEKED MILYEN AJÁNDÉKOKRA VAN SZÜKSÉGED?

Ezek a fiatalok rátaláltak arra, amire szükségük volt ahhoz, hogy gyarapítsák a bizonyosságukat, boldogabbak legyenek és közelebb kerüljenek Istenhez. A tapasztalataik elolvasása után mit vettél észre, milyen dolgokra van szüksége a te lelkednek? Készíts róluk felsorolást, hogy jobban nyomon tudd követni őket.

ADNI ÉS KAPNI

Most, hogy meghatároztad, mire van szükséged a lelkednek, hogyan tudod kielégíteni ezeket a szükségleteket?

Kezdd azzal, hogy célokat tűzöl ki a szükséges dolgok elérésére. A célkitűzés remek módja új dolgok elérésének, a Gyermek és fiatalok program pedig segíthet az elindulásban.

A családot is remek lehetőséget ad, hogy segítséget kapj a szükségleteid kielégítésében – legyen szó akár a közvetlen családról, akár az egyházközségi vagy gyülekezeti családról. Már Moróni napjaiban is az volt az egyházi gyűlések egyik fő célja, „hogy lelkük jólétéről beszélgessenek egymással” (Moróni 6:5).

És természetesen Mennyei Atya is segíteni akar neked a lelki szükségleteid kielégítésében és az Őbelé vetett hited gyarapításában. Ha imádkozol

Őhozzá, segíthet megtudnod, mire van szükséged és milyen célokat tűzz ki.

Ezen a karácsonyon ne várd, hogy majd valaki más kitalálja, mi van a lelki szükségleteid kívánságlistáján! Tűzz ki célokat, és add meg magadnak ezeket a szükséges ajándékokat! Viszont ne habozz segítséget kérni a céljaid eléréséhez. És mivel ez az adakozás időszaka, keresd meg, hogy te milyen módokon tudnál segíteni másoknak az ő lelki szükségleteik kielégítésében.

Ne feledd a világban lévő Rhoetákat és Sameket! A körülötted élők talán nem is tudják, mi hiányzik az életükből – mire van szükségük a boldogságukhoz és a céljuk megtalálásához –, hacsak nem osztod meg velük az evangélium üzenetét. Ez a legjobb ajándék, amit bárki is kaphat karácsonyra! ■

Néhány barátom nincs rám jó hatással. Attól még lehetünk barátok?

„Állítsátok fel e mércét a világ többi része számára! Vállaljátok fel a különbözőségeket! A fiatalság erősségeért fűzet legyen a ti mércétek. Ez az a mérce, melynek betartását az Úr elvárja mind az Ő fiataljaitól.”

Vö. Russell M. Nelson elnök:
Izráel nagy reménysége. (Világ-
méretű áhítat fiataloknak, 2018.
jún. 3.) 16. HopeofIsrael.Churchof
JesusChrist.org.

Ossz meg jó dolgokat!

Ha az én barátaimról van szó, akkor kötelességem, hogy segítek nekik jobbbá válni, és megosztom velük az evangéliumot és minden

áldást, amelyet az evangélium szerinti életnek köszönhetően kaptam. Ha nem érdeklik őket ezek a jó dolgok, akkor lehet, hogy apránként elkezdem majd elveszíteni őket. Habár ez nehéz, néha mégis ez a legjobb, amit tehetünk.

Matheus T., 16 éves, Brazília, Minas Gerais

Félelem nélkül szólalj meg!

A barátaim tudják, hogy az egyházhoz tartozom. Beszélgettünk már arról, hogy mit helyes és mit nem helyes tenni. Most már, amikor a barátom velem van, példamutatóan viselkedik, aminek örülök. Ez megtanított arra, hogy félelem nélkül kell megszólalnom.

Diego R., 16 éves, Mexikó, Mexikóváros

Legyél te a jobb hatás!

Vannak barátaim, akik nincsenek rám jó hatással, de ez nem jelenti azt, hogy szóba se állok velük. Tisztelettel és kedvesen bánok velük.

Nem ítélek meg felettük és nem bírálom őket. Tudom, hogy a barátok hatással lehetnek a gondolkodásunkra és a cselekedeteinkre, sőt, meghatározhatják, hogy milyen emberre válunk. Amikor csak tudom, megosztom velük az evangéliumot, és meghívom őket egyházi programokra.

Saireth V., 18 éves, Mexikó, Morelos

A válaszok átszerkesztésre kerülhetnek terjedelem, illetve érthetőség szempontjából. A válaszok megjelentetésének célja nem az, hogy hivatalos egyházi tanokat jelentsenek ki, hanem hogy segítséget nyújtsanak, és bemutassák mások nézőpontjait.

Tedd Istent az első helyre!

Ne keseredj el, ha a barátaid nem nyitottak a jó példádra. Az önzést és az öngondoskodást csak egy hajsza választja

el egymástól. Nem szabad lejjebb adnod a normáidból vagy félretenned a hitedet mások kedvéért. Az életünkben Mennyei Atyának kell a kedvében járnunk, nem másoknak. Imádkozz és kutasd a szentírásokat útmutatásért, hallgass a Szentlélek késztetéseire, és ami a legfontosabb, ne engedd, hogy világi dolgok letérítsenek a szoros és keskeny ösvényről.

Riley E., 15 éves, Fülöp-szigetek, Manila

Álljunk szent helyeken!

Azt tanultam az egyházi vezetőimtől, hogy szent helyeken kell állnunk, még ha egyedül tesszük is. Él továbbra is az életedben és a szívedben felállított normák szerint. Próbáld meghívni őket egy tanításra vagy egy úrvacsorai gyűlésre. Magaddal hordozhatod az evangélium világosságát mindenhová, ahová csak mész! Mindenek felett pedig mutasd ki a Szabadító szeretetét mindegyikük iránt.

Allanis O., 18 éves, Portugália, Setúbal

Te mit gondolsz?

Hogyan meríthetek bátorságot ahhoz, hogy véghez vigyem a lelki késztetéseket?

A válaszodat és – ha szeretnéd – nagy felbontású fényképedet 2021. január 15-ig küldheted be a liahona.ChurchofJesusChrist.org oldalon (kattints a Submit an Article or Feedback felíratra).

Nem volt kissé furcsa, hogy Járed fivére arra kérte az Urat, hogy köveket tegyen világítóvá?

Először is, Járed fivére hittel imádkozott, híve abban, hogy kapni fog „a kívánságai... szerint” (Ether 3:2). Ez azt jelenti, hogy bízott abban, hogy „Istennél semmi sem lehetetlen” (Lukács 1:37). Az Úr pedig tiszteletben tartotta hithű kérését.

Másodszor, Járed fivére talán egy korábbi példát követett, nevezetesen Noé bárkájának példáját. Az Úr azt mondta Járed fivérének, hogy a bárkáiban nem lehet sem tűz, sem ablakok (lásd Ether 2:23–24), a Biblia szerint viszont Noé bárkáján volt ablak (lásd 1 Mózes 6:16). Az itt ablakként fordított szó azonban nem feltétlenül jelöl tényleges ablakot. Néhány rabbi és más tudós kijelentése szerint a bárka „ablaka” egy drágakő volt, amely a bárkában ragyogott (lásd az angol nyelvű Bibliában, Genesis 6:16, a lábjegyzet). Valószínűleg Járed fivére jól ismerte Noé bárkájának történetét. (A járedita feljegyzés magában foglalta a teremtéstől a Babel tornyáig terjedő időszak történetét [lásd Ether 1:3–4].) Így aztán lehetséges, hogy Járed fivérének kérése nem is volt annyira szokatlan.

Ő a VILÁGOSSÁG

*Több ezer kilométernyire az otthonomtól
tanultam valamit a sok billió kilométerre
lévő apró fénypontoktól.*

Írta: Laura Fuchs

Talán furcsán hangzik, de mindig is izgatottan vártam a karácsonyt a missziómon, több száz vagy akár több ezer kilométerre a szokásos családi jelenetektől és a vásárlási láztól. A karácsony Krisztusról szól, és hogyan lehetne jobban megünnepelni, mint hogy segítünk másoknak Őhozzá jönni?

Egy decemberi estén a társammal épp hazafelé tartottunk a lakásunkba, miután a napot misszionáriusi munkával töltöttük La Pazban, amely egy varázslatos hely a Fülöp-szigeteki Laoag külvárosi részén. Egy tricikli oldalkocsijába préselődtem a 180 centis társam mellé, és élveztem az életet. Hűvös szellő csapott az arcunkba, amely – majdhogynem – az otthoni havas karácsonyokra emlékeztetett, de még mindig nem volt közel sem olyan hideg, mint amit megszoktam decemberben.

A vidéki tájon át utazva az égre emeltem a szememet. Magasan fent, távol a város fényeitől és zajától, ezernyi jól látható csillag ragyogott. A város központja felé haladva egyre kevesebb és kevesebb csillag volt látható, míg végül már csak a legfénylőbbek látszottak.

Elgondolkodtam a csillagok és Jézus Krisztus világosságán. Felidéztem az Ő születését hírül adó csillagot, valamint magát Krisztust is, aki „ama fényes és hajnali csillag” (Jelenések 22:16). Ő a legfénylőbb csillag, aki ragyogó példa mindannyiunk számára. Azonban a tricliből feltekintve látott csillagokhoz hasonlóan még Őt is elhomályosíthatja a fényszennyezés. Minél több a figyelemelterelő tényező, minél több a mesterséges fény, úgy válik egyre

kevésbé láthatóvá a természetes fény. A Fülöp-szigeteken, vidéken még akár a városközpontból is látható néhány csillag, az olyan óriásvárosokban azonban, mint amilyen Manila is, egyetlen árva csillag sem látható az éjszakai égbolton. A reklámok, üzletek és otthonok fényei kirekesztik a távoli csillagok fényét.

Ugyanez történik akkor, amikor figyelemelterelő tényezőkkel és mesterséges fényekkel vesszük körül magunkat. Sokkal nehezebb lesz meglátni Krisztus világosságát.

Ez különösen igaz karácsony idején. Könnyű túlszűfolni az ünnepeket és olyan túlterheltté válnunk, mint amilyen Manila a legnagyobb csúcsforgalomban. Ajándékokat kell találni, összejöveteleket kell megtervezni, üdvözlőlapokat kell megírni, illetve számtalan

előadáson és eseményen kell részt venni. Amikor úgy érezzük, hogy már szusszanásnyi időnk sincs, talán észre sem vesszük, mennyire elhomályosult az életünkben Krisztus világossága.

Miközben az otthonunkat és a karácsonyfánkat fényárba öltöztetjük, nem feledkezhetünk meg arról, hogy a szívünkbe engedjük Krisztus világosságát. Lehet, hogy egy pillanatra fel kellene függesztenünk az ünnepeket, hogy emlékezetünkbe idézzük, mit is ünneplünk. A karácsony Krisztusról szól. Ő a világosság, és ha a lehető legkevesebbre csökkentjük a figyelemelterelő tényezőket és feltekintünk, akkor megláthatjuk Őt, aki mindig változatlan és mindig ragyog, hogy az egész világ láthassa. ■

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Utah-ban él.

HÁROM ÉLETRE SZÓLÓ LECKE MORÓNITÓL

Írta: David Dickson és Chakell Wardleigh Herbert
Egyházi folyóiratok

A Mormon könyve az elejétől a végéig, megállás nélkül hathatós örök igazságokat, bámulatos ígéretek és leckéket, valamint a Jézus Krisztusba vetett hit lélekemelő példáit sorakoztatja fel. És az a legjobb az egészben, hogy ezek mind igazak!

Moróni fejezeteinek végéhez közeledve és oda elérve azonban azt látjuk nála, hogy igen erőteljes igazságokat és az életet megváltoztató leckéket tanít nekünk. Moróni a bámulatos bizonyágával és azzal zárja a Mormon könyvét, hogy személyes felhívást intéz hozzánk, miszerint jöjjünk Krisztushoz, és törekedjünk mi magunk megismerni az igazságot. Ezen erőteljes kijelentések között azonban van további három életre szóló tanulság, amelyeket e fantasztikus könyv utolsó fejezeteiből vonhatunk le.

1. Lessünk a célvonalon túlra!

Megelégedést nyújtó érzést ad, amikor elkészülünk egy kemény, de gyümölcsöző projekttel – amikor a helyére illesztjük a legutolsó kirakósdarabkát, vagy beadunk egy kiváló munkát az iskolában.

Moróni úgy gondolta, hogy a járedita nemzet bukásának feljegyzése után – amelyet Ether könyvében találunk – elkészült a Mormon könyvéhez tett hozzájárulásával. Ezzel kezdi: „Most én, Moróni, miután bevégeztem Járed népe beszámolójának a kivonatolását, azt gondoltam, hogy többet már nem fogok írni, ám még mindig nem pusztultam el” (Moróni 1:1).

A tény, hogy még mindig életben van, valószínűleg sokkal nagyobb csodálkozással töltötte el, mint gondolnánk. Végül is egymagában vándorolt, miközben ellenségei ott hemzsegték körülötte.

Volt még valamennyi ideje, amelyet ki tudott használni. És mindössze tíz fejezetben Moróni a lehető legjobban ki is használta ezt az időt. Néhány igazság, amelyet még

belefoglalt: a tanítók és papok elrendelése; útmutatás az úrvacsorát illetően (ideértve az imákat); tanítások az egyházi gyűlések levezetéséről; egy erőteljes beszéd az atyjától a hitről, a reményről és a jószívűségről; valamint a Moróni 10:3–5-ben található ígéret, amely arról tanít mindannyiunkat, hogy miként kaphatunk személyes kinyilatkoztatást a Mormon könyve igaz voltáról. Hű!

Ebbe a tíz fejezetbe – amelyeket Moróni nem is tervezett megírni – létfontosságú igazságokat vett bele a Mormon könyve jövőbeli olvasói számára.

Mindannyian tanulhatunk a példájából. Legközelebb, amikor egy kicsivel több időd lesz, mint amire számítottál, vagy amikor úgy érzed, hogy keményen dolgoztál, és már minden bizonnal készen kell lenned, vajon nem lenne-e érdemes imádkozni és elmélkedni arról, hogy vajon tehetnél-e még valami apró hozzájárulást?

Elvégre az egész világ áldott lett annak köszönhetően, amit Moróni tett.

2 Emlékezz a kőládára!

Ha úgy döntesz, hogy felneveled a kertedben a kedvenc gyümölcsfádat, nem kevés türelmet kell gyakorolnod. Még ha az év megfelelő szakában jársz is, és tökéletesek a feltételek a növekedéshez, valószínűleg évek telnek majd el, mire leszakíthatod erőfeszítéseid első gyümölcsét.

De végső soron megtehető, nem igaz? Elvégre a jó dolgok azoknak adatnak meg, akik ki tudják várni őket. És ha másféle fát ültetsz, amely csak több évtized alatt éri el a teljes méretét (mint például egy olajfa), akkor is megelégedést nyújthat az a tudat, hogy a gyermekeid vagy unokáid élvezhetik majd.

De egyikőtök sem érhet Moróninak még a nyomába sem. Atyja életének munkája, amely atyja halála után Moróni munkája lett, nem egyhamar hozott gyümölcsöt. Nem volt elég 10 év. Sem pedig ezer. Mormon ezt írta: „Most, ezek a dolgok Jákób

háza maradékának íratnak; ...és elrejtetnek az Úr számára, hogy *a szerinte megfelelő időben* előjöhessenek” (Mormon 5:12; kiemelés hozzáadva).

Moróni nem tudta, hogy pontosan mikor fog napvilágra kerülni a mű, azt azonban valószínűleg sejtette, hogy az nem egyhamar lesz. Látomásban látta a napjainkat, és jövendölt bizonyos fennálló körülményekről (lásd Mormon 8:35).

Ennyit biztosan tudhatunk: Moróni nem a saját családtagjai vagy barátai vagy akár ismerősei érdekében tette, amit tett. Moróni így szólt a valaha is írt leginkább szívbe markoló szavakkal: „...egyedül vagyok. Atyámat és minden rokonomat csatában megölték, és nincsenek barátaim, és nincs hova mennem; és hogy meddig engedi meg az Úr, hogy éljek, azt nem tudom” (Mormon 8:5).

Elvesztette az egész családját. Minden barátját. A teljes civilizációját! Feljegyzése befejeztével készített egy kőládát, hogy lepecsételje a szent feljegyzést, amely még sok száz évig nem lát majd napvilágot.

Az igazlelkű élet pozitív változásokat idéz elő a világban. Olykor nemzedékeken át gyűrűzik, mire eléri a teljes hatását. Moróni azonban azt tanítja, hogy mindig bízhatunk Isten időzítésében. Csak meg kell tennünk a saját részünket.

3. Legyen örökkévaló szemléletmódunk!

Mondjuk ki őszintén: érne fognak megpróbáltatások, az élet igazságtalan, és van, amikor egyszerűen minden fáj. Az élet különösen nehéz akkor, amikor azt gondoljuk, hogy végre túljutottunk egy megpróbáltatáson, mire aztán a kihívások újabb meteorzápora ismét a földhöz szegez minket.

Legyen szó akár szorongásról vagy depresszióról, egy szerettünk elvesztéséről vagy másféle kihívásról, néha ijesztően nehéznek tűnhet a hitbe és a reménységbe kapaszkodni. Az ilyen nehéz pillanatokban könnyű így gondolkodni: „Hogyan is fordulhatnának a dolgok még ennél is rosszabbra?”

Nos, Moróni esetében a válasz így hangzott: sehogy. Élete vége felé valószínűleg már nem fordulhattak volna sokkal rosszabbra a dolgok számára. A nehéz időszakok alatt, amikor úgy érezzük, nincs okunk továbbhaladni előre vagy a reménybe kapaszkodni, akkor tekintsünk az ő példájára, aki rendíthetetlen hitet tanúsított oly sok csapás ellenére is.

Vannak, akik tragikusnak neveznék Moróni életét. Noha hithű volt, *mindenkit* elvesztett, akit csak szeretett. Teljes civilizációja utolsó túlélője volt. Neki kellett befejeznie atyja feljegyzését, mivel Mormon elesett, még mielőtt lehetősége lett volna befejezni azt. Ráadásul, miközben Moróni a saját szentíráskönyvét írta, a lámániták vadásztak rá és mentenie kellett az életét.

El tudod képzelni, milyen rémisztő és reménytelen lehetett a helyzete? Ha valaki más tapasztalta volna meg a Moróni által átélteket, talán kísértésbe esik, hogy lemondjon a hitéről, megtagadja Krisztust,

és Mennyei Atyát okolja a szörnyűséges körülményeiért. De Moróni nem így tett.

Ő inkább mindvégig kitartott (lásd Moróni 1:3). Megőrizte örökkévaló szemléletmódját, amely segített neki szembenézni a kihívásaival. Tudta, mi az igazság, és azt is tudta, hogy nem számít, mi történik vele, amíg van hite a Szabadítóban és bízik Mennyei Atyában, egy nap majd minden neki ígért áldás beteljesedik, és ő szabadítást nyer Jézus Krisztus hatalma és engesztelésének áldásai révén (lásd Moróni 10).

Na, *ilyen* egy erőteljes bizonyág!

Amikor úgy látszik, hogy a dolgok már nem is tudnának rosszabbra fordulni, vigaszt nyerhetünk abból, ha örökkévaló szemléletmódunk van és olyan hitünk, mint Moróninak. Ha így teszünk, azt az ígéretet kapjuk, hogy „minden olyan

dolgot megtehet[ünk], amit [Krisztus] jónak lát...” (Moróni 10:23). Tudhatjuk, hogy Mennyei Atya velünk van. Bízhatunk abban, hogy boldogságterve utat fog biztosítani számunkra minden egyes tragédia legyőzéséhez, amellyel a halandóság során találkozunk, valamint körbevehetjük magunkat Jézus Krisztus visszaállított evangéliumának világosságával, örömeivel és áldásaival.

Örökkévaló szemléletmóddal felvértezve *mindig* okunk lehet a reményre, és bízhatunk abban, hogy egy nap majd mindannyian így szólhatunk: „Hogyan is fordulhatnának a dolgok még ennél is jobbra?” ■

Tökéletesek Krisztusban

Írta: **Gerrit W. Gong elder**

a Tizenkét Apostol Kvórumából

Lelki világosság és élet adatik, amikor a rendszeres vallási hódolat közelebb visz minket Mennyei Atyánkhoz és a Szabadítónkhoz, Jézus Krisztushoz. Mindennapi engedelmességgel válaszokra, hitre és erőre lelünk, hogy a mindennapos kihívásokra és lehetőségekre evangéliumi türelemmel, szemléletmóddal és örömmel tudjunk reagálni.

Amikor új és szentebb módokat keresünk arra, hogy szeressük Istent, és segítsünk önmagunknak és másoknak is felkészülni a Vele való találkozásra, akkor szem előtt kell tartanunk, hogy a tökéletesség Krisztusban rejlik, nem pedig önmagunkban vagy a világ tökéletességekényszerében.

Isten hívó szava szeretettel és lehetőséggel teljes, hiszen Jézus Krisztus „az út, az igazság és az élet” (János 14:6). Azokat, akik leterheltnak érzik magukat, így hívja: „Jőjjetek én hozzám”. Azoknak pedig, akik Hozzá jönnek, ezt ígéri: „[É]n megnyugosztlak titeket” (Máté 11:28). „[J]őjjetek Krisztushoz, és legyetek benne tökéletessé, ...és ha... teljes lelketekkel, elmétekkel és erőtökkel szeretitek Istent, akkor elegendő számotokra a kegyelme, hogy kegyelme által tökéletesek lehessetek Krisztusban” (Moróni 10:32).

Ebben a bizonyosságban – „kegyelme által tökéletesek lehe[t]tek Krisztusban” – benne rejlik a vigasz, a békesség és az ígélet is, hogy az Úrba vetett hittel és bizonyossággal haladhatunk előre még akkor is, amikor a dolgok önhibánkön kívül nem úgy alakulnak, ahogy reméljük, várjuk vagy akár érdemeljük, noha mi megtettünk minden tőlünk telhetőt.

Különböző időkben és módokon mind éreztük már magunkat kevésnek, bizonytalannak, talán még érdemtelennek is. Az Isten szeretetére és a felebarátainknak nyújtott szolgálattételre tett hithű erőfeszítéseink során azonban érezhetjük Isten szeretetét és a szükséges sugalmazást mások életére és a sajátunkra vonatkozóan is.

Szabadítónk könyörülettelelve biztat minket, és azt ígéri, hogy „Krisztusba vetett állhatatossággal [tudunk] törekedn[i] előre, tökéletesen ragyogó reménységgel, és Isten és minden ember szeretetével” (2 Nefi 31:20). Krisztus tana, Szabadítónk engesztelése és szövetséges ösvényének teljes lelkünkkel való követése segíthet nekünk, hogy megismerjük az Ő igazságait, és azok szabaddá tegyenek minket (lásd János 8:32).

Bizonyágomat teszem, hogy Szabadítónk szövetséges ösvénye a szerető Mennyei Atyánk által ígért legnagyobb ajándékhoz vezet, mely így hangzik: „Örök életetek lesz” (2 Nefi 31:20). ■

Egy 2018. októberi általános konferenciai beszéd felhasználásával.

Mormon és Moróni

Mormon volt az, aki a Mormon könyve nagy részét **kivonatolta és összeállította** (lásd Mormon szavai 1:3–5).

Csupán 15 éves volt, amikor **a nefita seregek vezetője** lett (lásd Mormon 2:1).

Moróni atyja volt (lásd Mormon 8:13) és Krisztus tanítványa (lásd 3 Nefi 5:13).

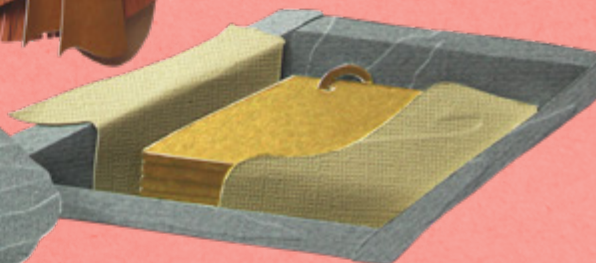

Moróni a **nefita seregben** Mormon mellett harcolt (lásd Mormon 6:11–12)

Ő fejezte be a lemezek összeállítását, majd pedig **eltemette őket a Kumóra-dombon** (lásd Mormon 8:3–5, 14).

Feltámadt lényként **meglátogatta Joseph Smitht** (lásd Joseph Smith története 1:33).

Jövőre három új egyházi folyóirat lesz! Lapozz a 6. oldalra az izgalmas és fontos változások részleteiért.

FIATAL FELNŐTTEKNEK
**POZITÍV HELLYÉ
VARÁZSOLNI A
KÖZÖSSÉGI MÉDIÁT**

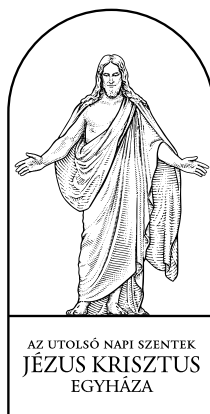
42

FIATALOKNAK
**ÉLETRE SZÓLÓ
LECKÉK MORÓNITÓL**

60

SZÜLŐKNEK
**HÉT EGYSZERŰ
KARÁCSONYI
TEVÉKENYSÉGÖTLET**

J15

AZ UTOLSÓ NAPI SZENTEK
**JÉZUS KRISZTUS
EGYHÁZA**

Jóbarát

A Liahóna gyermekeknek szóló rovata. Kiadja: Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza.

A karácsony
teljes egészében
JÉZUSRÓL
szól

Írta: Henry B.
Eyring elnök

második tanácsos az
Első Elnökségben

A szeretet ajándékai Jézus számára

Mennyei Atya nekünk adta Fiát, Jézus Krisztust. Jézus pedig az életét adta értünk, hogy újra Vele élhesünk. Ez a legnagyobb ajándék az összes közül. Jézus ingyen adta nekünk ezt az ajándékot.

Lehet, hogy te is szeretnél ajándékot adni Jézusnak. Miket adhatnál neki ajándékba?

És van még valami, amit adhatsz Neki. Rengeteg embernek segíthetsz magad körül, akiket Ő szeret.

Imádkozom azért, hogy mi mind szabadon adhassunk, amint azt Jézus tette. ●

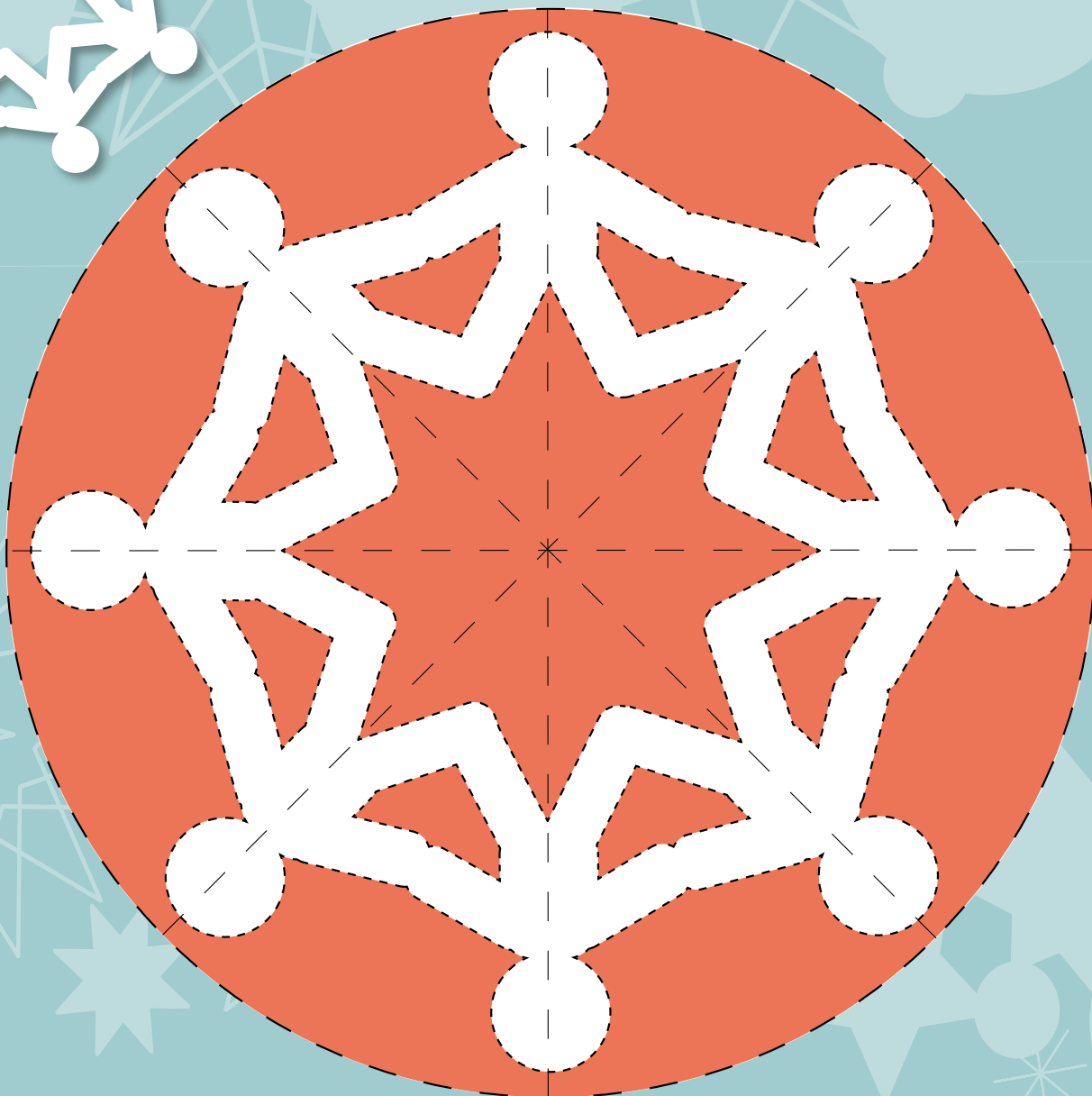
Átdolgozva innen: "Gifts of Love," Brigham Young University devotional, Dec. 1980.

Szolgálati hópihe

Mások szolgálata által is adhatunk Jézusnak ajándékot.
Készíts egy szolgálati hópihét, hogy emlékeztessen rá, kiket tudnál szolgálni.

1. Vágd ki a kört!
2. Az egyik szaggatott vonal (átmérő) mentén hajtsd félbe a kört. Azután hajtsd félbe újra, aztán még egyszer.
3. Vágd körül az emberalakot a sűrűbb szaggatott vonal mentén. Ne vágd át oldalt a kezeket és a lábakat!
4. Hajtogasd szét a papírt, és mindegyik emberkére írd rá valakinek a nevét, akit szolgálni tudsz.

A tökéletes fa

Írta: Sydney Squires

Egyházi folyóiratok
(Igaz történet alapján)

*„Jézus egykor csendben jött, most dicséri Őt a föld”
(Himnuszok, 119. sz.).*

„**A**nya! Ezt nézd!” – mutatott Joshua egy karácsonyfára. Magas, karcsú fa volt, tökéletes zöld tűlevelekkel.

Anya megállt. Ránézett az árcédulára, aztán megrázta a fejét. „Nem, azt hiszem, nem.”

Joshua nagyot sóhajtott és tovább sétált. A piac tömve volt ételes bódékkal és karácsonyfákkal. Tömve volt családokkal is, akik fát és mindenféle hozzávalókat vettek olyan karácsonyi finomságokhoz, mint például a *bûche de Noël* (karácsonyi, fatörzs alakú torta). Anya magával hozta Joshuát, hogy együtt vásároljanak be, de a kislány nem tudta levenni a szemét a karácsonyfákról. Némelyik fa magas volt és karcsú. Mások alacsonyok és tömzsik. Joshua még olyat is látott, amelyik pont akkora volt, mint ő maga!

Anya azt mondta, hogy az idén nincs valami sok pénzük, így valószínűleg nem fognak tudni fát venni. Ettől Joshua egy kissé elszontyolodott. Ha Anyával a piacra mentek vásárolni, Joshua mindig a tökéletes

karácsonyfát kereste. Talán – hátha! – találnak majd egy fát, amit hazavihetnek.

Joshua Anya kezét fogva tovább sétált a következő sor fenyőhöz. Aztán még a lélegzete is elakadt. Ott állt ő – a tökéletes fa!

Joshua előrefutott és megérintette a fát. Nem volt annyira zöld. Hiányzott róla egy pár csomónyi tűlevél. Nem volt túl magas. Igazság szerint eléggé hajlott is volt, mint egy botjára támaszkodó öregember.

„Anyá, ez tökéletes! – mondta Joshua. – Hazavihetjük? Légyszi!”

Anyá rápillantott az árcédulára. „Hát, nem kerül túl sok euróba. És azt hiszem, még talán az autóba is befér.”

Joshua tűkön ült. A kabátja ujjával játszadozott, míg Anyára várt, hogy kifizesse a fát. Aztán egy kedves bácsi segített nekik betenni a fát az autóba. Mikor végre hazaértek, Joshua mostohatestvére, Matthieu, és Apa segített kivenni a fát a kocsiból. Bevitték a házba, és a nappali sarkába állították.

„Először is fel kell tennünk az izzókat” – mondta Matthieu.

Nehéz volt felaggatni a lámpácskákat a meghajlott fára. Felülre Matthieu, alulra pedig Joshua tette fel a fényeket. Aztán a díszeket lógatták fel. Végül pedig Apa segített Joshua-nak a fa tetejére tenni a csillagot.

Apa bedugta az égősort a konnektorba, és átkarolta Anyát. Joshua mosolyogva nézte a fát. A ragyogó fények meleg és barátságos légkört varázsoltak a szobába. A kislány beült a fa alá, és felnézett az élénk színekben pompázó díszekre. A fa már nem is tűnt olyan hajlottnak és szomorkásnak. Gyönyörű volt! Tökéletes.

„Tökéletes Jézus-fa!” – mondta Joshua.

„Ezt hogy érted?” – kérdezte Anya.

„A fánk pont olyan, mint Jézus – felelte Joshua. – Jézus egy szegényes, piszkos istállóban született. A mi fánk is szegényen szomorkodott a piacon. Most viszont gyönyörű és csodálatos, épp úgy, ahogy Jézus is gyönyörű király lett.”

„A mi tökéletes Jézus-fánk! – ízlelgette Apa. – Ez nagyon tetszik!”

Joshua szélesen mosolygott. Ez egy nagyon különleges karácsony lesz! ●

A történet Franciaországban történt. Ha a J6. oldalra lapozol, további részleteket tudhatsz meg erről az országról.

Üdvözlét Francia- országból!

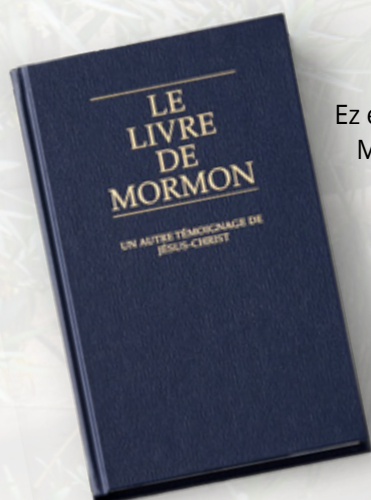

Salut! Margo
és Paolo
vagyunk.

Éppen beutazzuk
a világot, hogy
többet tudjunk meg
Isten gyermekeiről.
Csatlakozzatok hozzánk
a franciaországi
látogatásunkon!

Az egyháznak majdnem 40 000 tagja van Franciaországban.
A Párizsban álló templom 2017 májusára épült fel.

Ez egy francia nyelvű
Mormon könyve.

Franciaország híres a
különbéle kenyeréről
és sajtjairól. Sokan
vásárolnak mindennap
friss bagettet a sok
boulangerie (pékség)
egyikében.

Ismerkedjétek meg néhány franciaországi barátunkkal!

Dél-Franciaországban az emberek egy crèche, vagyis betlehemes felállításával készülnek a karácsonyra. A jelenetben rengeteg ember szerepel, akik mind Jézus Krisztus születését várják. Szenteste azán bekerül a crèche-be a kisdéd Jézus szobra!

Mindent szeretek az Elemiben: a dalokat, a tanítókat, a tevékenységeket, és mindazt, amit Jézus Krisztusról tanulok. Különösen szeretem azt, amikor felköszöntjük a gyerekeket a születésnapjuk alkalmából. Minden héten nagyon várom az Elemi!

Julien B., 10 éves, Franciaország, Haute-Garonne

A kedvenc történetem a Mormon könyvből az, amikor Nefi megbocsát a testvéreinek, és továbbra is szereti őket. Nefi példája miatt ez a szentírásrész sokat segít nekem, hogy könnyebben tudjak bocsánatot kérni a fivéreimtől, amikor veszekszünk. Segít megbocsátanom is.

Evelyne N., 6 éves, Franciaország, Île-de-France

Köszönjük, hogy velünk tartottatok Franciaország felfedezésében.

A francia gyerekek szeretnek egy escargot nevű játékot játszani. Egy csigavonalat követve kell ugrálni, míg az ember be nem ér a célba.

Te is Franciaországból származol? Írj nekünk! Szeretnénk hallani felőled!

Karácsonyi meglepetés

Írta: Jane McBride

(Igaz történet alapján,
magyar átdolgozás)

„Boldog családi karácsonyt! [...] Ajándékul add szíved!” (Children’s Songbook, 51).

Anna szíve összeszorult, amikor belépett a szobába és meglátta a karácsonyfát. Épp szenteste volt, amikor felrobbant a bojlerük, és az egész padló vízben úszott. Apa még mindig a vizet igyekezett feltakarítani. A fa alatt árválkodó néhány ajándék teljesen elázott.

Anna és a kisöccsei fogtak pár törölközőt és megpróbálták megszáritani az ajándékokat, de nem igazán sikerült. Minden csatakosra ázott.

Anna családjá nehéz időszakon ment keresztül. Az apukájának épp nem volt munkája. Az anyukája babát várt, és sokszor érezte magát rosszul. Most pedig már a karácsonyi ajándékaik is odalettek.

Amikor aznap este Anna a lefekvéshez készülődött, hallotta, ahogy Anya és Apa a konyhában beszélget.

„Most mihez kezdünk?” – kérdezte Anya. Úgy hangzott, mintha sírna. „Nem elég, hogy milyen sok gond van a házzal, most még a gyerekeknek se lesz ajándéka.” Annának összeszorult a gyomra.

„Majd csak kitalálunk valamit!” – mondta Apa.

Anna kiment a konyhába. Anya kinyújtotta a kezét és megölelte Annát. Anya pocakját öelve Anna érezte a baba mocorgását. Elmosolyodott. „Új kisbabánk fog születni. Mindig azt mondjátok, hogy a kisbaba maga egy csoda.”

Anya visszamosolygott rá. „Így is van. Sok mindenért lehetünk hálásak.”

„Itt vagyunk egymásnak – mondta Apa, és megpusztilta Anna feje búbját. – Minden rendben lesz.”

A szobájába visszamenet Anna hallotta, hogy az öccsei sírnak. Leült Dávid ágyának szélére.

„Mindenki olyan szomorú” – mondta halkán Dávid.

„És nem fogunk ajándékot se kapni” – szipogta Robi.

„Minden rendben lesz – felelte újra Anna. – Majd meglátjátok!”

Mielőtt ágyba bújt volna, Anna letérdelt, és megkérdezte Mennyei Atyától, hogy ő maga mit tehetne a családjáért. Nem tudta, honnan lesz másik ajándékuk, mégis meleg, vigasztaló érzés járta át a szívét.

Másnap reggel korán felébredt. Felkelés előtt pár percig még gondolkodott, mielőtt felöltözött volna. Aztán eszébe jutott valami! Sietve elvégezte a házimunkáit, aztán keresett némi papírt és fonalat, pár filctollal és matricával, amelyeket még a születésnapjára kapott. Mindent bevitt a szobájába és magára csukta az ajtót.

Anna szinte kuncogott, amikor arra gondolt, mennyire meg lesz lepve a családja. Először is összehajtogatta a papírt, aztán a fonallal összeerősítette, így készített négy kis füzetet. Anya füzetére egy csillag alakú matricát választott, Apáéra egy bolygósat. Dávid füzetére egy kutyás matricát ragasztott, Robiéra pedig egy űrhajósat.

Aztán rajzolni kezdett. Anyának lerajzolta saját magát, ahogy épp sepreget. Azt is lerajzolta, ahogy Apával vacsorát főz, Dáviddal focizik, Robinak pedig olvas. Jó

pár órába beletelt, mire mindegyik füzet megtelt rajzokkal.

Azután Anna óvatosan kilopózott és a fa alá tette a füzeteket.

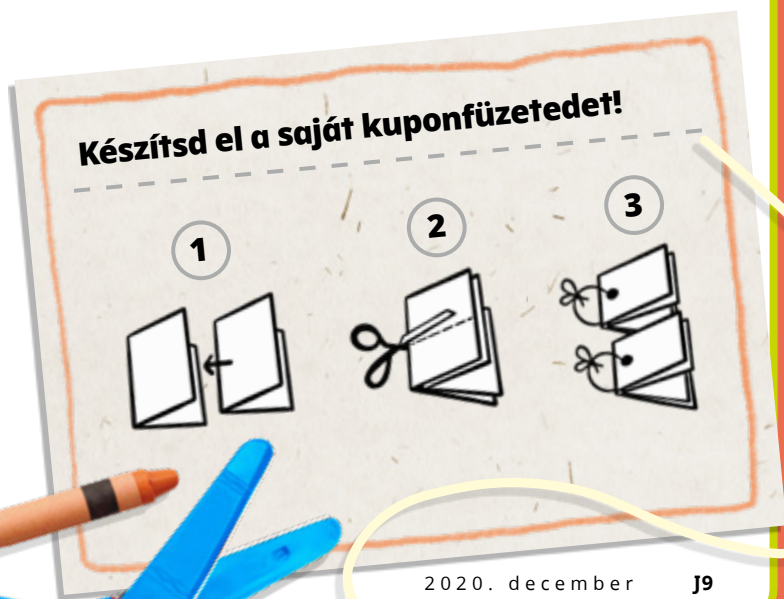
Mindegyik családtagja kapott egyet. „Tetszenek a rajzaid – mondta Dávid. – Szeretek focizni!”

„Ezek nemcsak rajzok – felelte Anna, huncut mosollyal a szemében. – Kuponok! A rajzokon olyan dolgok vannak, amiket meg fogok tenni nektek.”

„Ez a legkedvesebb ajándék, amit csak adhattál!” – jelentette ki Anya, amikor átlapozta a

kis füzetet. Anna hálás volt, amiért Mennyei Atya segített neki kigondolni, hogy karácsonyi kuponokat készítsen. Úton volt egy új kisbaba, és Mennyei Atya segítségével tényleg minden rendben lesz. ●

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Coloradóban él.

A barátság ajándéka

Írta: Lucy Stevenson

Egyházi folyóiratok
(Igaz történet alapján)

Ez a történet Angliában esett meg, nem sokkal a második világháború után.

Hermann Mössner idegesen lépett be a kápolnába. A fogolytáborban szerzett barátaival együtt még mindig egyenruhát viseltek, amelyen a POW rövidítés virított. Mindenki tudta, hogy ez azt jelenti: hadifogoly. Mit fognak gondolni a gyülekezet tagjai? Vajon az ellenségüknek fogják tartani?

A kápolna az angliai Leeds közelében állt, de Hermann nem Angliából származott, hanem Németországból. Miután arra kényszerült, hogy a második világháborúban harcoljon, Hermannt néhány brit katona

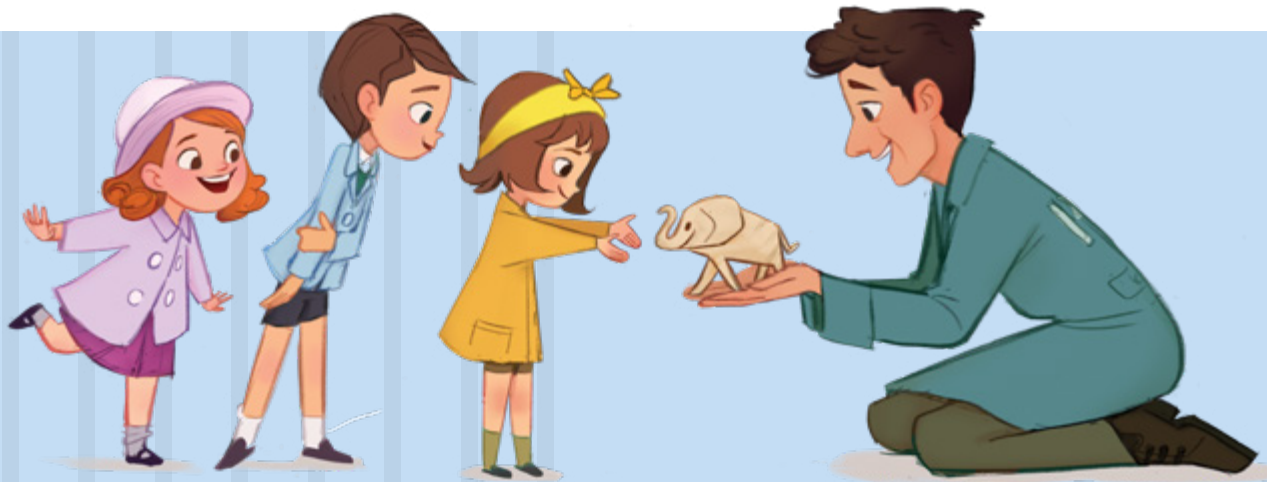
foglyul ejtette, és egy angol hadifogolytáborba küldték. Hosszú idő óta most először ment istentiszteletre.

Hermann nagy levegőt vett, amikor leült az egyik padra. Láta az elől helyet foglaló gyülekezeti elnököt, George Camm elnököt. Camm elnök Hermann barátja volt. A mosolyát látva Hermann egy kicsit megkönnyebbült.

Jó néhány hónappal azelőtt Camm elnök meglátogatta Hermannt a táborban, miután megtudta, hogy ő ott az egyedüli egyháztag. Eleinte Hermann egy kicsit aggódott. Vajon Camm elnök gyűlölni fogja őt? Elvégre az országaik egymás ellen harcoltak a háborúban.

Amikor azonban Hermann és Camm elnök találkozott, egymásra mosolyogtak és kezet ráztak. Azután együtt imádkoztak. Énekeltek és az evangéliumról beszélgettek. Még az úrvacsorából is vettek együtt.

„Szeretlek, testvérem!” – mondta Hermann, amikor Camm elnöknek távoznia kellett. Könnyeket látott megcsilanni Camm elnök szemében, amikor búcsút intett neki.

Azután Camm elnök minden szombaton meglátogatta Hermannt, aki a hét többi részében minden tőle telhetőt megtett, hogy az evangélium szerint éljen. Megosztotta a biztonságát a többi fogollyal, miközben a mezőkön dolgoztak. Válaszolt a kérdéseikre, amikor a hosszú munkanap után fát faragtak. Néha együtt is imádkozott velük.

„Figyelj csak, Hermann! – fordult oda hozzá egy este az egyik fogoly. – Csatlakozhatnék hozzád és Mr. Camm-hez szombaton?”

Hermann felnézett a fafaragásból és elmosolyodott. „Hát persze!”

„Én is jöhetnék?” – kérdezte egy másik fogoly.

Hermann és Camm elnök nagyon izgatott volt, hogy többeket is taníthatnak a foglyok közül. Nemsokára néhányuk meg is akart keresztelkedni!

Most pedig, ahogy Hermann körbetekintett a kápolnában, az istentisztelet kezdetét váró családokon, békességet érzett. Néhány egyháztag eleinte ideges volt Hermann közelében, de nemsokára mindannyian bizalommal fordultak felé. A többi fogoly, aki szeretne volna megismerni az evangéliumot, engedélyt kapott, hogy vasárnaponként Hermann-nal együtt elhagyja a tábort és istentiszteletre menjen. Később Hermannt még a gyülekezeti Vasárnapi Iskola elnökének is elhívták.

Telt-múlt az idő, és közeledett a karácsony. Hermann szerette volna valahogy kinyilvánítani a köszönetét az egyháztagoknak, akik olyan kedvesek voltak vele. Aztán támadt egy ötlete. Már majdnem itt volt a gyülekezeti

karácsonyi összejövetel ideje. Hermann összeszedett néhány fatömböt és nekilátott megfaragni őket. Egyesével haladva a fahasábokból kicsiny autók, elefántok, repülők, vonatok és lovak formálódtak a kezei alatt.

Végül eljött az összejövetel napja. Mindenki együtt evett-ivott, és karácsonyi dalokat énekeltek. Hermann és a tábori barátai német karácsonyi dalokat énekeltek.

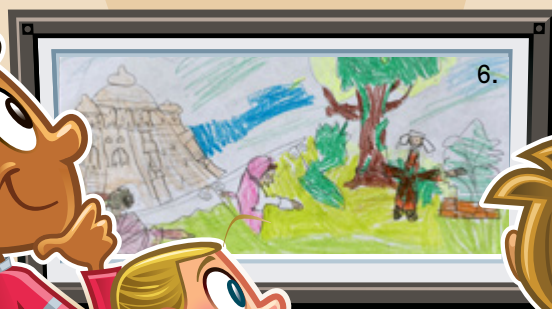
Aztán Hermann előhúzott egy nagy zsákot, amelyben 40 fából készült játék volt! Mindegyik elemis gyermeknek adott egyet-egyet. Olyan karácsony volt ez, amelyet soha nem fognak elfelejteni. ●

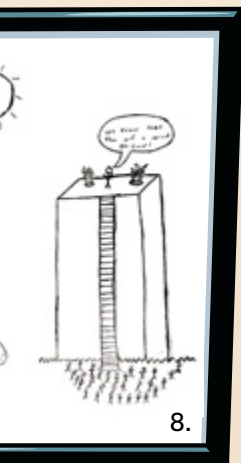

Három év hadifogság után Hermann végül hazatért a családjához Németországba. Évekkel később visszalátogatott abba a kápolnába, ahova hadifogolyként járt. Néhány ott lévő felnőtt elmondta neki, hogy még mindig megvannak nekik azok a fajtátekok, amelyeket gyerekkorukban faragott nekik!

Mormon
könyve
képző-
művészeti
kiállítás!

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

1. Felipe L., 8 éves,
Brazília, São Paulo	9. Lauren S., 9 éves,
USA, Washington
2. Chloe D., 8 éves,
Ausztrália, Queensland	10. Anahi F., 8 éves,
Uruguay, Canelones
3. Fernanda A., 10 éves,
Mexikó, Chihuahua	11. Martin S., 5 éves,
Argentína, Jujuy
4. Slade A., 9 éves,
USA, Idaho	12. Will B., 8 éves,
USA, Utah
5. Lizzie P., 8 éves,
USA, Pennsylvania	13. Johannes H., 10 éves,
USA, Florida
6. Charlotte B., 7 éves,
USA, Tennessee	14. Andie S., 7 éves,
USA, Nevada
7. Emma S., 8 éves,
Venezuela, Anzoátegui	15. Inês S., 9 éves,
Portugália, Viseu
8. Jacob A., 10 éves,
Kanada, Alberta	16. Kayla S., 9 éves,
USA, Kalifornia

**W. Mark
Bassett elder**
a Hetvenektől

Imádkozzunk Maxért!

Hatéves voltam, amikor egy idősebb házaspár az egyházközségünkben jó otthont keresett a kutyájuknak, Maxnek. Tudták, hogy a mi családjunk imádná őt, így aztán örökbe is fogadtuk!

Néhány héttel később pár barátunk néhány napig nálunk vendégeskedett. A házuk tele volt fel-alá rohángálva játszó gyerekekkel.

Max viszont csendes, békés otthonhoz volt szokva. A zsiromgó gyerekektől hemzsegő házban nyugtalan lett. Egy nap, miközben nevetgélve játszottunk, hirtelen észrevettük, hogy Max eltűnt!

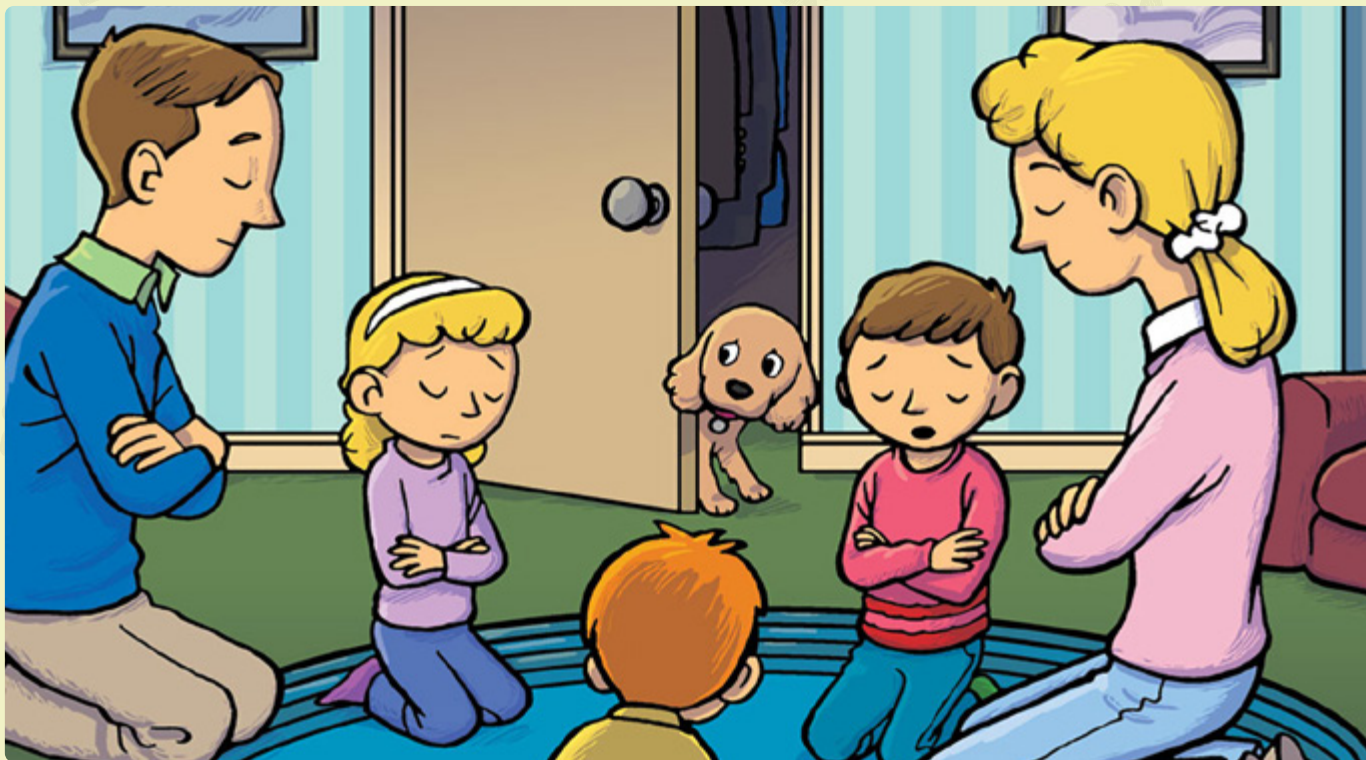
Mindenhol kerestük. Alig tudtam visszatartani a könnyeim, miközben Anya körbeautózázott velünk a környéken. Még Max korábbi gazdáihoz is elmentünk, de sehol sem találtuk.

Amikor hazaértünk, valaki így szólt: „Imádkozzunk Maxért!” Körben letérdeltünk, és elmondtunk egy egyszerű imát. Arra kértük Mennyei Atyát, adjon ötleteket, hogy hol keressük még Maxet.

Épp csak kimondtuk az áment, amikor az egyik gardróbból ugatás hallatszott! Max volt az!

Mennyei Atya mindegyikünket ismer és szeret. Lehet, hogy az imáinkra nem mindig azonnal kapunk választ, és az is lehet, hogy Mennyei Atya esetleg nem mindig pontosan úgy válaszol az imáinkra, ahogyan azt mi szeretnénk. De így fogunk növekedni a hitben és a türelemben.

Ha bármilyen gondod van, vagy csak beszélgetni szeretnél, Mennyei Atya mindig meg fog hallgatni! ●

Légy a világ világossága!

Jézus Krisztus világosságot és szeretetet hozott az egész világnak. Íme néhány tevékenység, amely segíteni fog neked érezni és megosztani az Ő világosságát. Az egyes tevékenységek elvégzése után színezd ki az adott számmal jelölt mezőket.

1

Olvasd el a Lukács 1:26–31-et, és énekelj el a Mária altatódala című éneket (Gyermekek énekeskönyve, 28–29.).

2

Készíts valakinek egy karácsonyi üdvözlőlapot, és énekelj el az Egy messzi jászolban című himnuszt (Himnuszok, 129. sz.).

3

Olvasd el a Lukács 2:4–7-et, és énekelj el a Mielőtt József útra kelt című dalt (Gyermekek énekeskönyve, 22–23.).

4

Tegyél valakiért valami kedveset, és énekelj el az Ő elküldte Fiát című dalt (Gyermekek énekeskönyve, 20–21.).

5

Olvasd el a Lukács 2:8–18-at, és énekelj el a Halld az angyalok karát című himnuszt (Himnuszok, 133. sz.).

6

Olvasd el a Máté 2:1–11-et, és énekelj el a Hozsánna nevének! című himnuszt (Himnuszok, 138. sz.).

7

Mesélj arról, mit érzel Jézus Krisztus születése kapcsán, és énekelj el a Csendes éjt (Himnuszok, 126. sz.).

Betlehemmező szomszédság

Írta: Lorraine Starks

(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

„Mert gyermek születik nekünk” (2 Nefi 19:6).

Rebeka lábujjhegyen ugrándozott, miközben kikinézett az ablakon. Most már bármelyik pillanatban megérkezhetnek a barátai!

Rebeka és a családja minden karácsonykor eljátszották Jézus születésének történetét. Mindig meghívtak néhány embert, hogy jöjjenek és csatlakozzanak hozzájuk. Idén a szomszédaikat hívták meg és a misszionáriusokat! Rebeka nagyon izgatott volt, mert a szomszéd család kisbabája lesz majd a kis Jézus.

Már majdnem minden készen állt. Anya épp a finomságokat vette ki a sütőből. Rebeka öcsikéi már elpakolták az összes játékukat. Ella hozta a jelmezeket, Rebeka pedig már felragasztotta a falra a nagy aranszínű csillagdíszet.

„Rebeka! – kiáltott ki Anya a konyhából. – Tudsz segíteni Ellának előkészíteni a jelmezeket?”

„Igen, Anya!” Rebeka a nővéréhez fordult, akinek a két keze tele volt takarókkal.

„Vannak takarók, törölközők és beöltözéshez való ruhák a gardróbból – tudósított Ella. – Ezt a kosarat meg használhatjuk jászol gyanánt.” Ella Rebeka kezébe nyomott egy nagy kosarat, amit aztán Rebeka kibélelt egy puha takaróval a babának.

„Tökéletes!” – nyugtázta.

Rebeka kisöccse, Janika, a fejére húzott egy szürke takarót, és vicces arcot vágott. „Lehetek én a számár?”

Rebeka csak nevetett. „Ugyan már, te kis butus! Hiszen napkeleti bölcs akartál lenni, nem emlékszel?”

„Ja, tényleg!” – bólintott Janika, azzal fogta a játékkoronát és a fejére tette.

Épp ekkor kopogtak.

„Megjöttek! – kiáltotta Rebeka. – Majd én nyitom!”

Hamarosan tele volt a ház boldog emberekkel.

Rebeka mindenkinek segített belebújni a jelmezébe. A misszionárius nővérek voltak a pásztorok. Az öccsei és a nővére voltak a bölcsek. Az aranyos kisbaba volt a kicsi Jézus, a szülei pedig Máriát és Józsefet játszották.

Rebeka egy puha, fehér sapkába bújt. Ő lett a bárány.

Végre mindenki beöltözött és készen állt. Jeney elder és nővér, egy misszionárius házaspár az egyházközségükből, kinyitotta az Újszövetséget Jézus születésének történeténél. Hangosan felolvasták a verseket. Mindenki jól játszott a szerepét.

A történet végén együtt elénekelték a Csendes éjt. Rebeka melegséget és boldogságot érzett. Tudta, hogy a Szentlélek az. Úgy érezte, Jézus közel van a szívéhez.

A dal után Anya lejátszotta a Sámuel és a csillag című rövidfilmet. Ella mondott egy imát, azután előkerültek a finomságok. Mindenki jól érezte magát a látogatás során.

„És, neked mi tetszett a legjobban?” – kérdezte Jeney nővér.

„Az éneklés! – vágta rá Ella. – És játszani a kis Jézussal!” Ella az ölében höcögött a babát. A dal vége óta játszadozott vele.

„Nekem az tetszett, amikor ajándékot adtunk Jézusnak” – mondta Janika, akinek még mindig a fején volt a játékkorona.

„És neked, Rebeka?”

Rebeka szélesre tárta a karját. „Nekem minden tetszett! – lelkenedett hangosan. – De leginkább az, hogy mindenki itt volt, hogy Jézust ünnepeljük. Mert erről szól a karácsony.” ●

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Texasban él.

Te kit hívatnál meg, hogy veled ünnepelje Jézus születését az idén?

Sámuel és a csillag

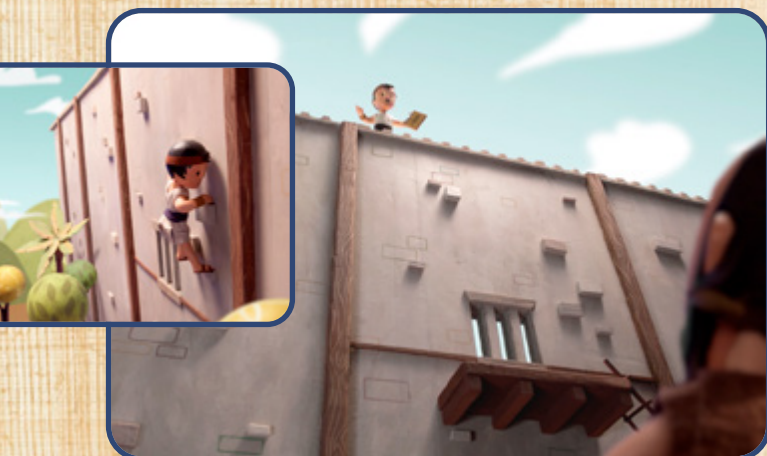
Sok-sok évvel ezelőtt, a tenger
túlsó oldalán, az istenfélő Sámuel
eképpen próféta.

Elmonda, hogy Szabadítónk születik a földre,
és hogy most már hamarosan várható a jötte.

Nem hallgattak a szavára, szívükkel nem hitték,
így a város kapuján Sámuel kilöktek.

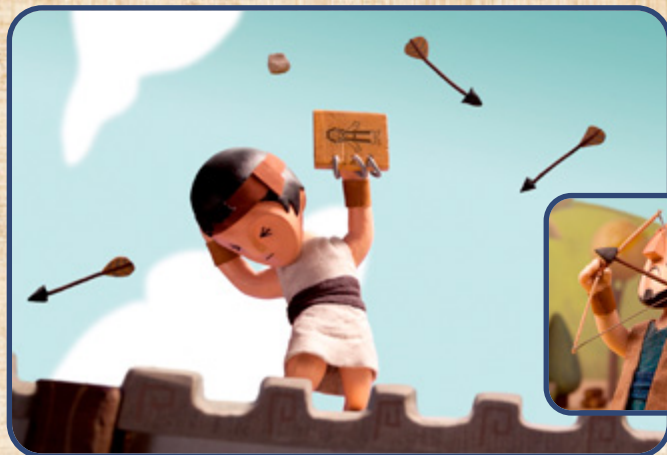
De Sámuel nem adta fel. Muszáj volt szólnia!
A városfalra mászott hát, hogy mindenki hallja.

„Öt év sem kell, eljön az Úr, bűneink eltörli; csillag
jelzi születését, Ő fog majd fényt hozni.”

„Öt év persze később lesz még, de nem olyan sokkal. Éjszaka sem lesz majd sötét, fényes lesz, mint nappal.”

Dühösen rákiabáltak: „Krisztus nem fog jönni!”
Megdobálták, rá is lőttek, de nem talált senki.

A hithűek nagyon várták, mikor látják végre az ígért fényes csillagot, ha felnéznek az égre.

Eltelt öt év, s Betlehemben Krisztus megszületett.
A fényt látva rögtön tudták: Uruk megérkezett.

Ha bátran szól egy próféta,
mint egykor Sámuel, Isten betartja,
mit ígért, sosem felejt el. ●

Ez a rövidfilm elérhető a bit.ly/3cz7F2j oldalon,
vagy elolvashatod a történetet a Hélamán
13–15-ben és a 3 Nefi 1:13–15, 21-ben.

Moróni nekünk őrizte meg a szentírásokat

Mormon próféta összeállított egy könyvet Jézusról. Aranylemezekre írta. A halála előtt Mormon megkérte a fiát, Morónit, hogy viselje gondját a lemezeknek.

Moróni megtette, amit az atyja kért.
Biztonságban tartotta a lemezeket.
Néha el kellett rejtőznie a gonosz
emberek elől. Sokszor érezte magát
egyedül. De tudta, hogy a könyv
nagyon fontos.

Jézus meglátogatta Morónit.
Megmutatta Moróninak, hogyan
segít majd a könyv rengeteg
embernek, például neked és nekem
is. Moróni hozzátette a bizonyosságát
a lemezekhez. Úgy írt nekünk,
mintha ott lennénk vele.

Isten azt mondta Moróninak, hogy
temesse el a lemezeket, hogy azok
biztonságban legyenek. Sok évvel
később Joseph Smith lefordította őket.
Napjainkban a feljegyzést Mormon
könyve címmel nyomtatták ki.

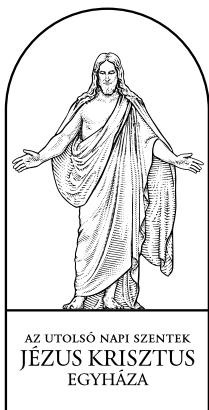
A Mormon könyve nekem íródott. Bármilyen gondom van,
segíthet nekem. Ez egy Istentől kapott ajándék. ●

Olvass erről a Mormon 8-ban és a Mormon könyve bevezetésében.

A Mormon könyve nekem szól!

Mit tanultál az idén a Mormon könyvéből?

Kedves Szülők!

Az e havi lapszám csupa ajándékról szól. Az egyik ajándék, amelyen mi dolgoztunk a ti családotok számára, egy teljes terjedelmében megjelenő *Jóbarát* folyóirat a ti nyelveteken!

Íme néhány dolog, amire 2021-ben a *Jóbarát* lapszámaiban számíthattok:

- Havi kihívás a gyermekeknek világszerte, amelyet együtt tudnak elvégezni, hogy Jézust kövessék
- Különböző országok úttörőinek történetei
- Egyháztörténeti kártyák
- Még több történet a világszerte élő gyermekektől

Mivel a *Liahóna* új kiadása nem tartalmazza majd a *Jóbarát* folyóiratot, a store.ChurchOfJesusChrist.org oldalon tudtok külön előfizetni rá. A *Liahóna* előfizetésekéből fennmaradó időben már automatikusan az új *Liahónát* fogjátok kapni.

Szeretettel:

A *Jóbarát*

**Találd meg a belül elrejtett
Liahónát!**

TARTALOM

- J2** Az Első Elnökség részéről: A szeretet ajándékai Jézus számára
- J4** A tökéletes fa
- J6** Üdvözlét Franciaországból!
- J8** Karácsonyi meglepetés
- J10** Bátor példák: A barátság ajándéka
- J12** Mormon könyve képzőművészeti kiállítás
- J14** Jóbarát a jóbaráthoz: Imádkozzunk Maxért!
- J15** Mókatár: Légy a világ világossága!
- J16** Betlehemező szomszédság
- J18** Sámuel és a csillag
- J20** Történetek a szentírásokból: Moróni nekünk őrizte meg a szentírásokat
- J23** Kifestő: A Mormon könyve nekem szól!

A JÓBARÁT BORÍTÓJÁN
Illusztrálta: Kathleen Peterson